

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΒ' – ΤΕΥΧΟΣ 6 – ΙΟΥΝΙΟΣ 2005
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251

<http://www.ecclesia.gr>

e-mail:contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
**τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως
κ. **Σεραφεῖμ**
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Χρῆστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρῆστος Μπότης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίαι
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 2812, Περὶ τῆς δυνατότητος χειροτονίας ὑποψηφίων Κληρικῶν, ἀσκούντων καὶ ἕτερα, πλὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπαγγέλματα	443
2814, Ἀποστολὴ τῶν πορισμάτων τῆς ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου διοργανωθείσης ἡμερίδος με θέμα: «Ἡ φιλανθρωπία τῆς Ἐκκλησίας, φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ»	447

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τοῦ Μητροπολίτου Χόνγκ-Κόνγκ καὶ Ν.Α. Ἀσίας	449
Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀποστολὴ πορισμάτων διοργανωθείσης ἡμερίδος πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης	450
Διαμαρτυρία γὰρ ἐκδήλωση με σατανιστικὸ περιεχόμενον Περὶ τοῦ θορύβου ἐκ τῶν κωδωνοκρουσιῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν	456
457	
Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν προβλημάτων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινωνιῶν	459
<i>His Beatitudo the Archbishop of Athens and All Greece Christodoulos,</i> Letter to the President of the European Commission about the Social Problems of Europe	462

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Συλλυπητήριον τηλεγράφημα γιὰ τὸν θάνατον τοῦ Χ. Φλωράκη	465
«Ἐκκλησία καὶ Κοινωνία κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον»	466

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Πρότυπα γιὰ τὴ σύγχρονη πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ δραστηριότητα	468
--	-----

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ἡ Θρονικὴ Ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος	471
---	-----

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ Σύνοδος τῶν Ὁρθοδόξων Προκαθημένων γιὰ τὸ πρόβλημα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων	473
κ. <i>Παναγιώτου Μπούμη,</i> Νομοκανονικὰ προβλήματα ἀπὸ τῆς πρόσφατης ἐξελίξεως στὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων	474

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

Ἀρχιμ. Ἰγνατίου Σωτηριάδη, Ἐκθεσις περὶ τοῦ Συνεδρίου τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Βενεδικτίνων Ἡγουμένων	477
Ἐκθεσις περὶ τοῦ ἐν Κρυπτοφέρνη Μοναστηρίου Συνεδρίου	478

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

Δρος Ἀναστασίου Μαρίνου, Ἐξουσία Μητροπολίτου θεθέντος ἐπὶ ἐξάμηνον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξουσία τοῦ Τοποτηρητοῦ	479
--	-----

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

	481
--	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

	483
--	-----

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

	497
--	-----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

	517
--	-----

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1730
Ἀριθμ. Διεκπ. 904

Ἀθήνησι τῆ 14ῃ Ἀπριλίου 2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2812

**ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΟΣ
ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΚΛΗΡΙΚΩΝ,
ΑΣΚΟΥΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΤΕΡΑ,
ΠΛΗΝ ΤΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ,
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ**

Πρὸς
Τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν Τακτικὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 2004 καὶ κατόπιν Εἰσηγήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἄρτης κ. Ἰγνατίου, «*Περὶ Ἱερατικῶν Κλίσεων*», ἀπεφάσισεν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος «*τῆς δυνατότητος χειροτονίας ὑποψηφίων Κληρικῶν, ἀσκούντων καὶ ἕτερα, πλὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ, ἐπαγγέλματα*».

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 2.11.2004, κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς συνέστησεν Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σύρου Δωρόθεου καὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν: α) Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Θωμᾶ Συνοδικοῦ, Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, β) Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Γεωργίου Ρουσάκη, Κληρικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης (Ἱατροῦ-Ἀναισθησιολόγου, Ἐπιμελητοῦ Β' τοῦ Νοσοκομείου «ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ») καὶ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Σεραπίωνος Μιχαλάκη εἰς τὸν ὅποιον ἀνέθεσεν καθήκοντα Γραμματέως, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μελέτης τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνήλθεν εἰς Συνεδρίαν, εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον, τὴν Τρίτην 11.1.2005, ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων, καὶ διεξήλθε τὸ ὁρισθὲν θέμα.

Ἡ Ἱερωσύνη εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ τὸ Μυστήριον τῶν Μυστηρίων.

Τὸ ἔργον τοῦ Ἱερέως εἶναι μέγα καὶ ὑψηλὸν καὶ τίμιον, καθόσον ὁ Ἱερεὺς ἐκπροσωπεῖ τὸν ἴδιον τὸν Κύριον, ὄχι μόνον καθ' ἣν ὥραν τελεῖ τὰ Ἱερά Μυστήρια, ἀλλ' ἐν παντὶ τῷ βίῳ αὐτοῦ. Δι' ὃ καὶ καλοῦνται «*Λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου*» οἱ Ἱερεῖς, οἵτινες εἶναι τὰ ὄργανα, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Ὑψίστος Θεὸς μεταδίδει ἐπὶ τῆς γῆς τὴν χάριν Του εἰς τοὺς πιστοὺς ἀνθρώπους.

Τὸ ἔργον τοῦ Ἱερέως εἶναι πολυσχιδὲς καὶ πολὺπλευρον. Πηγάζει ἐν πρώτοις ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Θεάνθρωπον Κύριον, ὁ ὁποῖος ὡς προεφήτευσεν ὁ Προφητὰναξ Δαυῖδ εἶναι «*Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ*» (Ψαλμὸς ΡΘ', 4). Οὕτως εἰπεῖν ἡ Ἱερωσύνη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχει ἀρχήν, οὔτε τέλος καὶ εἰς αὐτὴν ἀνάγεται καὶ τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἱερώτατον Μυστήριον.

Ὁ Ἱερεὺς εἶναι ἐκπρόσωπος τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ πρέπει Θεὸν νὰ

διδάσκη διὰ τοῦ βίου του, ἐφαρμοζών τὰς ἐντολάς Του καὶ κηρύττων ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ τὸ Ἄγαθόν καὶ Ἄγιον θέλημά Του.

Ὁ λαμβάνων τὴν Ἱερωσύνην πρέπει νὰ προσφέρει τὴν λατρείαν τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐνθυμούμενος ὅτι ὀφείλει νὰ μὴ σκανδαλίξῃ τὸ λογικὸν ποίμνιον τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ νὰ τὸ οἰδοκομῇ καὶ νὰ τὸ στηρίξῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Θείων θελημάτων, ἵνα μὴ γένηται βρώμα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ.

Μελετώντες τὴν Ἄγιαν Γραφήν, Παλαιὰν καὶ Καινὴν Διαθήκην, βλέπομεν πλεῖστα ὅσα χωρία καὶ παραδείγματα, ὅπου ὁ ἐκάστοτε Ἱερός Κληρικός μετείχε ἐνεργῶς εἰς πολλὰς ἐνασχολήσεις καὶ ἐπαγγέλματα, γεγονὸς τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει ὅτι δὲν ἦτο ἀσυμβίβαστος ἡ Ἱερωσύνη μὲ τὰς νομίμους καὶ ἀξιοπρεπεῖς δραστηριότητας. Καθόσον ὁ Δημιουργὸς Θεός, ὁ δὸς εἰς τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ τὴν ἐντολὴν «ἐργάζεσθαι καὶ φυλάττειν τὸν Παράδεισον» (Γεν. Β', 15) καὶ μετὰ τὴν παράβασιν καὶ παρακοὴν αὐτοῦ, τὸ «ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φαγῆ τὸν ἄρτον σου» (Γεν. Γ' 19) καὶ «ἐργάζεσθαι τὴν γῆν» (Γεν. Γ', 23), δὲν ἀποκλείει ἐκ τῆς ἐντολῆς ταύτης καὶ τοὺς ἀκολουθοῦντας τὴν τάξιν τῶν Κληρικῶν.

Ἐρευνῶντες τὴν ἀρχὴν τοῦ ζητήματος, μὲ τὰς διαστάσεις του εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν, βλέπομεν ὅτι τὸ ὅλον θέμα ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν ὠρισμένων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι ἤδη ἐξασκοῦν σεβαστὸν καὶ ἀξιοπρεπὲς ἐπάγγελμα νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Κλήρου.

Ἄναφέρεται τὸ παράδειγμα τῆς ἐπιστολῆς Ἰατροῦ τινος, Παθολόγου ἐκ Θεσσαλονίκης, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε εἰς τὸν Μητροπολίτην Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμον, δι' ἧς ζητεῖ νὰ ἱερωθῇ αὐτὸς καὶ ὁ υἱὸς του, προσκομίζων συνάμα καὶ σύντομον βιογραφικὸν σημεῖωμα, ὅπου ἀναφέρει τὰ στοιχεῖα, ἅτινα συνθέτουν τὴν προσωπικότητά του.

Ἐξ αὐτοῦ τοῦ περιστατικοῦ καὶ ἐξ ἑτέρων παρομοίων κινούμενοι, ἐρχόμεθα εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ ὅλου θέματος καὶ ἐξετάζομεν κατὰ πόσον εἶναι δεκτοὶ εἰς τὴν Ἱερωσύνην ἄνθρωποι ἐνήλικες, συνταξιούχοι, Δημόσιοι ὑπάλληλοι, Κοινωνικοὶ Λειτουργοί, Ἰατροί, Νοσηλευταί, Στρατιωτικοί, Ἀστυνομικοί, ἔμποροι, γεωργοί, ἄλιεῖς, τεχνίτες, Πανεπιστημιακοὶ μὴ Θεολόγοι κ.λπ., καὶ ποῖα προσόντα πρέπει νὰ συνδυάζουν, ἵνα ἐπιτύχωσιν τοῦ αἰτήματος.

Μελετώντες τοὺς Κανόνας καὶ Νόμους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοὺς ὁποίους ἐθέσπισαν οἱ Πνευματο-

φόροι Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ Διάδοχοι αὐτῶν Θεοφόροι Πατέρες οἱ ἐν Ἄγίῳ Πνεύματι συνδιασκεψάμενοι κατὰ τὰς Οἰκουμενικὰς καὶ Τοπικὰς Συνόδους, εὐρίσκομεν καὶ τοὺς ἀφορῶντας εἰς ἐνασχολήσεις καὶ ἐπαγγέλματα μὴ ἀρμόζοντα εἰς Κληρικούς. Εἰδικώτερον:

– Οἱ Κανόνες ΜΔ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ΙΖ' τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Ι' τῆς Πενθέκτης, Δ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ καὶ Κ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ, ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς Κληρικούς τὴν ἀσχολίαν μὲ ἐπαγγέλματα, τὰ ὅποια ἔχουν σχέσιν μὲ τόκους, αἰσχροκέρδειαν καὶ ἐν γένει φύσιν χρηματιστικὴν καὶ προξενουσί ψυχικὴν βλάβην εἰς τοὺς πράττοντας αὐτά.

– Εἰς τοὺς Κανόνας τούτους ἐπισημαίνεται ἡ βαρύτης τοῦ τοιοῦτου παραπτώματος, καθόσον καὶ εἰς τὴν Παλαιὰν ἀκόμη Διαθήκην ἀπαγορεύεται ἡ τοκογλυφία. Λέγει γὰρ ὁ Ψαλμωδός: «Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῶοις οὐκ ἔλαβεν» (Ψαλμὸς ΙΔ', 5). Ὅθεν ὅστις Κληρικὸς ἀναμειγνύεται εἰς τοιαῦτα πράγματα, καθαιρεῖσθω.

– Οἱ Κανόνες ΜΒ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Θ' καὶ ΟΣΤ' τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ΜΖ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ, ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς Κληρικούς τὴν ἰδιοκτησίαν καπηλείου ἢ καὶ τὴν ἀπλὴν ἐπίσκεψιν καὶ παραμονὴν εἰς αὐτό, καθότι τοιοῦτον ὀλίστημα γίνεται ψυχικῆς βλάβης πρόξενος καὶ αἰτία σκανδαλισμοῦ τοῦ πιστοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος.

– Οἱ Κανόνες ΜΒ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ΚΔ' καὶ Ν' τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς Κληρικούς τὴν ἀνάμειξιν εἰς ἵπποδρομίας, σχετικὰ θεάματα καὶ τυχηρὰ παίγνια, εἰδ' ἄλλως παύονται ἢ καθαιροῦνται.

– Οἱ Κανόνες ΝΑ' τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ΝΓ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ, ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς Κληρικούς τὴν ἐνασχόλησιν μὲ τὴν τέχνην τῶν μίμων ἢ ἠθοποιῶν, ὡς πλέον ψυχοφθόρον καὶ ἐπιβλαβῆ.

– Οἱ Κανόνες ΕΑ' τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ΚΔ' τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ καὶ ΛΣΤ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ, ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς Κληρικούς τὴν ἐνασχόλησιν μὲ τὴν μαντικὴν ἢ μαγικὴν τέχνην, αἱ ὅποια χωρίζουσι τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν καθιστοῦν δέσμιον τοῦ πονηροῦ διαβόλου.

– Οἱ Κανόνες ΣΤ' καὶ ΠΓ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Ζ' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς Κληρικούς τὴν ἀσχολίαν μὲ ἐπαγγέλματα, τὰ ὅποια ἔχουν σχέσιν μὲ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ἀξιώματα.

Εἰς τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων αὐτῶν τῶν Ἱερῶν Κανόνων, κινοῦνται καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸ θέμα Ἐγκύκλιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν νεωτέρων χρόνων. Εἰδικότερον:

– Ἡ Ἐγκύκλιος ὑπ’ ἀριθμ. 3786/11-12-1835, ἀπαγορεύει εἰς τοὺς Κληρικούς τὴν ἐνασχόλησιν μὲ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ συμβολαιογράφου καὶ τὴν σύνταξιν συμβολαίων, διαθηκῶν καὶ παρομοίων ἐγγράφων, ἵνα μὴ γίνωνται αἴτιοι καταχρήσεων καὶ παρανομῶν.

– Ἡ Ἐγκύκλιος ὑπ’ ἀριθμ. 7259/30-9-1838, ἀπαγορεύει εἰς τοὺς Κληρικούς τὴν ἐνοικίασιν ἢ ἐγγύησιν δημοσίων προσόδων, διότι τοιαῦτα ἐνέργεια ὀδηγοῦν πολυλάκις εἰς δικαστήρια.

– Ἡ Ἐγκύκλιος ὑπ’ ἀριθμ. 60726/993/22-7-1851, συνιστᾷ εἰς τοὺς Κληρικούς νὰ μὴ ἀναλαμβάνωσιν ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν ὄρφανῶν, ἢ μίσθωσιν ἢ ἐνοικίασιν κτημάτων, ἵνα ἀποφευχθῶσιν τὰ ἐξ αὐτῶν προκύπτοντα σκάνδαλα, καὶ ἵνα οὗτοι ἀπροσκόπτως τελῶσιν τὰ Ἱερατικά τῶν καθήκοντα.

– Ἡ Ἐγκύκλιος ὑπ’ ἀριθμ. 3469/1307/2-12-1966, γνωστοποιεῖ ὅτι μὲ Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐγκρίνεται ἡ κατάταξις τῶν ἀγάμων Κληρικῶν Θεολόγων ὡς Ἱερέων εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις καὶ τὴν Χωροφυλακίαν, καθόσον ἡ παρουσία τοῦ Ἱερέως εἰς τὴν στρατευομένην νεότητα εἶναι λίαν ἀπαραίτητος καὶ οἰδοκομητικῆ.

– Ἡ Ἐγκύκλιος ὑπ’ ἀριθμ. 4923/1820/28-11-1967, προτείνει τὸν Ἱερέα Νικόλαον Βασιλειάδην, ἐφημέριον Θεσσαλονίκης ὡς πεπειραμένον εἰς τὰς τέχνας τῆς ἀγιογραφίας καὶ ψηφιδογραφίας, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὸν πλαίσιον τῶν ἐκκλησιαστικῶν τεχνῶν.

– Τὸ Συνοδικὸν Ἐγγραφον ὑπ’ ἀριθμ. 1049/851/14-4-2003, γνωστοποιεῖ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, ὅτι δύναται Ἀξιωματικὸς τῆς Ἑλληνικῆς Αστυνομίας, ἐφ’ ὅσον συντρέχουν αἱ ἀπαιτούμεναι κανονικαὶ προϋποθέσεις, νὰ χειροτονηθῆ Κληρικὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἀπαλλαγῆ ὑπηρεσιακῶς ἐκ καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων, ἅτινα τυγχάνουσι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν Ἱερατικὴν ιδιότητα.

Ἡ Ἱερωσύνη ἐκ φύσεως δὲν συμβαδίζει μὲ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. Ὁ Ἱερεὺς δὲν μπορεῖ νὰ ἀσκήσῃ συγχρόνως κάθε εἶδους ἐπάγγελμα, καθόσον μερικὰ ἐξ αὐτῶν ἀπάδουν πρὸς τὸ ὑψηλὸν ὑπόδηγμα τῆς Ἱερωσύνης καὶ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς αὐτό.

Κατόπιν τούτου δυνάμεθα νὰ κατονομάσωμεν ὠρισμένα «συμβατὰ» μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Κληρικοῦ ἐπαγγέλματα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐξασκῶνται ἐκ παραλλήλου μὲ τὸ Ἱερατικόν, κατόπιν ἀδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἥτις ἐκφράζει τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα χωριζόμενα εἰς κατηγορίας εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. *Χειρωνακτικαὶ ἐργασίαι.* Εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν περιλαμβάνονται:

α. Παραδοσιακὰ ἐπαγγέλματα:

– τὰ ἀγροτικά π.χ. τοῦ γεωργοῦ, τοῦ ἀλιέως, τοῦ κτηνοτρόφου, τοῦ πτηνοτρόφου, τοῦ μελισσοκόμου, τοῦ κηροπλάστου κ.λπ.

– τὰ τεχνικά π.χ. τοῦ ξυλουργοῦ-ἐπιπλοποιοῦ, τοῦ ὑποδηματοποιοῦ κ.λπ.

β. Σύγχρονα ἐπαγγέλματα:

– τοῦ ἠλεκτρονικοῦ, τοῦ τεχνικοῦ τοῦ ΟΤΕ ἢ τῆς ΔΕΗ κ.ἄ.

2. *Ὑπαλληλικαὶ ἐργασίαι.* Εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν περιλαμβάνονται:

– Ὑπαλληλικαὶ θέσεις εἰς Δημοσίους Ὄργανισμοὺς καὶ Ὄργανισμοὺς Κοινῆς Ὠφελείας (Δ.Ε.Κ.Ο.).

– Ὑπαλληλικαὶ θέσεις εἰς τὰ Σώματα τοῦ Στρατοῦ καὶ εἰς τὴν ΕΛ.ΑΣ.

3. *Ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι.* Εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν περιλαμβάνονται:

α. Ἐκπαιδευτικὰ ἐπαγγέλματα: Διδάσκαλοι, Καθηγηταὶ εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

β. Ἐρευνητικὰ ἐπαγγέλματα: Φυσικοί, Χημικοί, Βιολόγοι, Μεταλλειολόγοι, Γεωλόγοι, Σεισμολόγοι, Γεωχημικοί, Μετεωρολόγοι, Ἀστρονόμοι, Ἀστροφυσικοί κ.ἄ.

γ. Ἱατρικὰ ἐπαγγέλματα: Ἄπαντα πλὴν τοῦ Γυναικολόγου καὶ τοῦ Ἱατροδικαστοῦ.

δ. Ἐπαγγέλματα Κοινωνικῆς καὶ Ἀνθρωπιστικῆς φύσεως: Ψυχολόγοι, Κοινωνικοὶ Λειτουργοί, Νοσηλευταί.

ε. Νομικὰ ἐπαγγέλματα: Εἰς αὐτὰ μόνον ἡ ἀκαδημαϊκὴ ἐνασχόλησις καὶ ἡ Πανεπιστημιακὴ δραστηριότης εἶναι συμβαταί.

Ὁ Ἱερεὺς πρέπει νὰ προσέχη πάντοτε ὥστε νὰ μὴν σκανδαλίξῃ τὰς ψυχὰς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ τὰς οἰκοδομῇ, καὶ διὰ τῶν ἔργων καὶ δραστηριοτήτων του νὰ δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἐξασφαλίζων τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ διδοὺς εἰς τοὺς ἄλλους τὸ καλὸν καὶ ἐπαινετὸν παράδειγμα.

Βασικὴ προϋπόθεσις εἶναι νὰ ἔχη διασαφήσει μέσα

του, ὅτι τὰ ἔργα του πρέπει νὰ μαρτυροῦν Χριστόν, νὰ μὴ εἶναι ψυχοφθόρα, μηδὲ κερδοσκοπικὰ καὶ νὰ μὴ παρεμποδίζουν τὴν ἄσκησιν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἱερωσύνης λειτουργήματος, κατὰ τὴν ἐκάστοτε εἰσηγητικὴν βεβαίωσιν τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου. Ὁ Ἱερεὺς πρέπει νὰ προσέχει ὄχι μόνον τὸ τί ἐργάζεται, ἀλλὰ καὶ τὸ πῶς ἐργάζεται, ἥτοι, πόθεν κινούμενος, πῶς σκεπτόμενος, εἰς τί ἀποβλέπων, ποῖαι αἱ τοποθετήσεις του, ποῖα τὰ ἐνδιαφέροντά του, ἀναλογιζόμενος ὅτι πρῶτα εἶναι Ἱερεὺς καὶ κατόπιν ὅλα τὰ ἄλλα. Ἡ ὀρθὴ χρῆσις τῶν χρημάτων καὶ ἡ συνετὴ ἐκμετάλλευσίς των δικαίωσιν τὴν ἐξάσκησιν καὶ ἑτέρου ἐπαγγέλματος ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν Ἱερωσύνην. Ἐὰν πάλιν σὺν τῷ χρόνῳ θελήσῃ μόνον τὴν Ἱερωσύνην, τοῦτο θὰ εἶναι τὸ τέλειον.

Ἡ Ἱερωσύνη ἀπαιτεῖ καθ' ὅλοκληρίαν τὴν ἀφιέρωσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὁ Ἱερωθεὺς ὀφείλει νὰ μὴ ἀσχολεῖται μὲ ἄλλο ἐπάγγελμα, ὥστε νὰ τελεῖ ἀπερίσπαστα τὸ ἱερόν του ἔργον. Αἱ ἐκάστοτε ὁμως περιστάσεις νομιμοποιοῦν καὶ τὰς ἐξαιρέσεις. Καὶ τοιουτοτρόπως συναντῶμεν Ἱερεῖς ἀσχολουμένους καὶ μὲ ἕτερα τίμια ἐπαγγέλματα.

Ὅλα λοιπὸν ὅσα ἐν γένει δὲν ἀπάδουν πρὸς τὸ λειτουργήμα τῆς Ἱερωσύνης, ἀλλὰ θεωροῦνται συμβατὰ καὶ ἐπιτρεπόμενα, μπορεῖ νὰ τὰ ἐξασκῇ ὁ Ἱερεὺς, κατόπιν ἀδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν —καθότι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὁμιλεῖ καὶ ἀποφαίνεται Συνοδικῶς— πλὴν ὁμως κατ' οἰκονομίαν, ἐν ἐπιγνώσει τῆς Ἱερατικῆς του ιδιότητος, ἢ ὅποια πάντοτε θὰ πρωτεύῃ, ὅλων τῶν ἄλλων ἐχόντων ρόλον δευτερεύοντα εἰς τὴν ζωὴν του. Ὁφείλει δὲ τὰ ἕτερα ταῦτα ἐπαγγέλματα νὰ τὰ ποιῇ εὐσχημόνως, μὴ ἀποδυόμενος τοῦ τιμίου ράσου ἐν τῇ ἀσκήσει αὐτῶν καὶ ἐν ἐπιμελείᾳ συνειδήσεως, ὥστε νὰ οἰδοκομῇ τὸν πιστὸν τῆς Ἐκκλησίας λαὸν καὶ νὰ μὴ τὸν σκανδαλίξῃ, ἀποτελῶν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν ζωῆς συνειδητῆς καὶ ἐναρέτου.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος διερευνῶσα τοὺς ἰσχύοντας Νόμους καὶ Κανόνας τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας ἡμῶν, θὰ ἀποφαίνεται δι' ἐκάστην περίπτωσιν, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν Της τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω» (Ἰωάν. ΣΤ', 37) καὶ θὰ παρέχῃ τὴν ἄδειαν, ἢ ὅποια κρίνεται ἀπαραίτητος, κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

Δύναται μάλιστα νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν περαιτέρω πορείαν τοῦ θέματος, πρὸς πληρεστέραν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ ὅσων ἀσκοῦν ἕτερα ἐπαγγέλματα καὶ ἐπιθυμοῦν ταυτοχρόνως νὰ ἀσκήσωσιν τὸ ὑψηλὸν τῆς Ἱερωσύνης λειτουργήμα. Ἡ Ἱερά Σύνοδος κατὰ ταῦτα δύναται νὰ συστήσῃ Σεμινάρια, πρὸς ἐπιμόρφωσιν καὶ Θεολογικὴν κατάρτισιν τῶν μελλόντων Ἱερωθῆναι, νὰ θέσῃ εἰς λειτουργίαν εἰδικὰς Σχολὰς τύπου Ι.Ε.Κ., ὅπου οἱ ἔχοντες τὰ προσόντα θὰ διδάσκουν τοὺς μαθητευομένους μέλλοντας Ἱερεῖς τὰ Θεολογικὰ Γράμματα καὶ τὴν Ἱερατικὴν Παιδείαν, πρὸς πληρέστερον καταρτισμὸν καὶ ἀριτιώτερον γνῶσιν τῶν Θεολογικῶν πραγμάτων.

Ἐὰν ἡ Ἐκκλησία, ὡς φιλόστοργος Μητέρα σταθῇ ἀρωγός, τότε τὸ οἰονδήποτε ἕτερον ἔργον τοῦ καλοῦ καὶ εὐσυνειδήτου Κληρικοῦ κατευοδοῦται, εὐλογεῖται καὶ δίδει καρπὸν πολύν, πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ δοξαζομένου ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Κύριος κελεῖται εἰς τὸ Ἱερόν Του Εὐαγγέλιον: «Ὅτῳ λαμπάτω τὸ φῶς ἡμῶν ἔπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. Ε', 16).

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεήμων

† Ὁ Ἐλασσῶνος Βασίλειος

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος

† Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος

† Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος

† Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου

Δωρόθεος

† Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος

† Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεὼν

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Νεκτάριος

† Ὁ Γλυφάδας Παῦλος

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἐπιφάνιος

† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 2345
Ἀριθμ. Διεκτ. 1196

Ἀθήνησι τῆ 25ῃ Μαΐου 2005

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2814

**ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΤΩΝ ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ
ΤΗΣ ΥΠΟ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΥ
ΔΙΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΗΣ
ΗΜΕΡΙΔΟΣ
ΜΕ ΘΕΜΑ:
«Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ»***

Πρὸς
Τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας
Τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἐπιταγὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεριμνᾷ διὰ πάντα ἐμπεριστατον ἀδελφόν, ἐστιάζουσα τὸ ἐνδιαφέρον Αὐτῆς περὶ τὸν ὅλον ἄνθρωπον καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ, δι' ὃ καὶ πάντοτε στρέφει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν μέριμναν Αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἐν φυλακαῖς κρατούμενους καὶ τοὺς ἐν ἀσθενείαις κατακειμένους, τοῦτο μὲν ὑποβοηθοῦσα αὐτοὺς πρὸς μετάνοιαν, τοῦτο δὲ συμπαρισταμένη αὐτοῖς εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς αὐτούς τε καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, διὰ τῶν πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων Κληρικῶν Αὐτῆς.

Τυγχάνει, λοιπόν, γνωστὸν ὅτι ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀναπτύσσει μίαν ἰδιαίτερος σημαντικὴν δραστηριότητα ἐν τοῖς πλαισίοις τῆς ἀνυστάκτου Αὐτῆς μερίμνης διὰ τὴν ποιμαντικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων προβλημάτων τῶν «ἐν φυλακαῖς εὐρισκομένων» καὶ «ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ ὄντων» ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἐνδεικτικὴ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸν ὡς ἄνω τομέα τυγχάνει καὶ ἡ σύστασις, ὀργάνωσις καὶ λειτουργία «*Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ εἰδικῶν ποιμαντικῶν θεμάτων καὶ καταστάσεων*», ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως καὶ τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς πραγματικότητος μελέτην, διατύπωσιν καὶ προώθησιν λύσεων εἰς ποιμαντικά, ἀλλὰ καὶ καθαρῶς βιοτικά, πρακτικά καὶ οἰκονομικά προβλήματα φυλακισμένων καὶ ἀσθενῶν, μεριμνῶσα συγχρόνως διὰ ἐπανένταξιν τῶν ἀποφυλακισομένων εἰς τὸ κοινωνικὸν γίγνεσθαι καὶ διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου.

Ἐχει ἀναμφιλέκτως διαπιστωθῆ ὅτι ἡ τέλεισις τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῶν λοιπῶν Ἀκολουθιῶν καὶ Ἱεροπραξιῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν γένει παρουσία τοῦ Ἱερέως, ὡς ἐξομολόγου καὶ πνευματικοῦ συμβούλου εἰς τὰς φυλακάς καὶ εἰς τὰ νοσοκομεῖα, συντελεῖ τὰ μέγιστα τοῦτο μὲν εἰς τὴν λείανσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν φυλακισμένων, τὴν ἀπάλυνσιν τῆς τραχύτητος τοῦ ψυχολογικοῦ βάρους ἐκ τῶν ποικίλων ἐνοχῶν τῶν διαπραχθεισῶν πράξεων καὶ τὴν ἐν γένει καλλιέργειαν τῆς προσωπικότητος τούτων, οὕτως ὥστε τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐγκαταβίωσιν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς νὰ ἀποβαίνουν συνεργάσιμοι καὶ ὠφέλιμοι ὅσον καὶ μετὰ τὴν

* Ἐπισυνάπτονται τὰ Πορίσματα, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται στὴν σελ. 451 μετὰ τὴν Ἐπιστολὴ τῆς Ἱεράς Συνόδου πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Δικαιοσύνης.

ἀποφυλάκισίν των νά σταθεροποιῶνται εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐπανάταξιν, ἀποφευγομένων οὕτω τῶν λῆαν δυσαρρέστων καὶ ἐπικινδύνων ὑποτροπῶν, τοῦτο δὲ εἰς τὴν ἀπάλυνσιν τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου τῶν νοσηλευομένων ἐπιτεινομένου καὶ ἐκ τοῦ Ἰδρυματικοῦ περιβάλλοντος, εἰς τὴν ψυχολογικὴν στήριξιν τῶν ἀσθενούντων, οὕτως ὥστε μετ' ἐλπίδος καὶ αἰσιοδοξίας νά συνεργάζωνται μετὰ τῶν ἰατρῶν καὶ τοῦ λοιποῦ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ πρὸς πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς υγείας αὐτῶν καὶ τέλος εἰς τὴν πνευματικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐκ τῶν βαρέως ἀσθενούντων ὀδευόντων ἀνθρωπίνως πρὸς τὸν θάνατον.

Ἔθεν, Συνοδικῆ, Ἀποφάσει, ληφθεῖσιν ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 12ης φθίνοντος μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ., ἀποστέλλομεν ὑμῖν, πρὸς ἐνημέρωσιν ὑμῶν, συνημμένως, τὰ Πορίσματα τῆς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διοργανωθείσης Ἡμερίδος διὰ τοὺς διακονοῦντας εἰς τὰ Σωφρονιστικὰ καὶ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα Κληρικούς, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν ἐν Ἀθήναις τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 2004 μὲ θέμα: «*Ἡ φιλανθρωπία τῆς Ἐκκλησίας, φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ*», Πρὸς τούτοις, παρακαλοῦμεν ὅπως τῇ ὑμετέρᾳ ποιμαντικῇ φροντίδᾳ, τὰ ὡς εἴρηται Πορίσματα διαπεμφθῶσι καὶ εἰς τοὺς παρ' ὑμῖν Κληρικούς

τοὺς διακονοῦντας εἰς τὰ ὡς ἄνω Ἰδρύματα, ὀρίσητε δὲ Κληρικούς διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν, εἰς τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἔχουν ὀρισθῆ.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεήμων

† Ὁ Ἐλασσῶνος Βασίλειος

† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος

† Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος

† Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος

† Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου
Δωρόθεος

† Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος

† Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεὼν

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Νεκτάριος

† Ὁ Γλυφάδας Παῦλος

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων Ἐπιφάνιος

Ἁρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΧΟΝΓΚ-ΚΟΝΓΚ
ΚΑΙ Ν.Α. ΑΣΙΑΣ**

ECUMENICAL PATRIARCHATE
ORTHODOX METROPOLITANATE OF HONG KONG
AND SOUTH EAST ASIA

Χόνγκ Κόνγκ, 16 Μαΐου 2005

Πρός
τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστόδουλο
Ἀθήνα.

Μακαριώτατε,
Χριστὸς Ἀνέστη!

Μὲ τὴν ἐπιστολή μου αὐτὴ ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνη μου γιὰ τὴν ἔμπρακτη βοήθεια, συνδρομὴ καὶ ὑποστήριξη ποὺ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μέσῳ τῆς Μὴ Κυβερνητικῆς Ὄργανώσεώς της «Ἀλληλεγγύη» ἐπέδειξε μὲ τὰ πρόσφατα τραγικὰ γεγονότα ποὺ ἔπληξαν τὴν Νοτιοανατολικὴ Ἀσία.

Οἱ καταστροφές ποὺ προκλήθηκαν ἀπὸ τὸν καταστρεπτικὸ σεισμό τῆς 26ης Δεκεμβρίου 2004 καὶ τὰ παλιροῦνὰ κύματα ποὺ ἐπακολούθησαν, ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι βιβλικές, ὁ πόνος καὶ ἡ δυστυχία ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἀβάσταχτη καὶ οἱ ἀνάγκες ἀκόμα πολλές.

Ἡ δική σας ἀνταπόκριση καὶ ἡ ἀγαστή συνεργασία μεταξὺ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χόνγκ Κόνγκ καὶ Ἀπὼ Ἀνατολῆς καὶ τοῦ ὑπευθύνου τῆς «Ἀλληλεγγύης» κ. Δημήτρη Φουρλεμάδη ἔδωσε σὲ χιλιάδες ἀνθρώπους βοήθεια, ὑποστήριξη καὶ τὴν ἐλπίδα πὼς ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν τοὺς ξέχασε στίς δύσκολες στιγμές τους.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμὰ καὶ προσεύχομαι ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σᾶς χαρίζει δύναμη καὶ ὑγεία στὸ ἔργο σας.

Μὲ ἐν Χριστῷ ἀγάπη,
† Ὁ Χόνγκ Κόνγκ καὶ Ἀπὼ Ἀνατολῆς
ΝΙΚΗΤΑΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 2341
Διεκπ. 1194

Ἀθήνησι τῆ 25ῃ Μαΐου 2005

**ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΠΟΡΙΣΜΑΤΩΝ
ΔΙΟΡΓΑΝΩΘΕΙΣΗΣ
ΗΜΕΡΙΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΥΠΟΥΡΓΟΝ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ***

Πρὸς
τὸν Ἐξοχώτατον
κ. Ἀναστάσιον Παπαληγούραν,
Ἵπουργὸν Δικαιοσύνης
Ἐν τ α ῦ θ α

Ἐξοχώτατε κ. Ἵπουργέ,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἐπιταγὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεριμνᾷ διὰ πάντα ἐμπεριστατον ἀδελφόν, ἐστιάζουσα τὸ ἐνδιαφέρον Αὐτῆς περὶ τὸν ὅλον ἄνθρωπον καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ, δι' ὃ καὶ πάντοτε στρέφει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν μέριμναν Αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἐν φυλακαῖς κρατούμενους, τοῦτο μὲν ὑποβοηθοῦσα αὐτοὺς πρὸς μετάνοιαν, τοῦτο δὲ συμπαρισταμένη αὐτοῖς εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς αὐτούς τε καὶ τὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν, διὰ τῶν ἐν φυλακαῖς διακονούντων, ἀλλὰ καὶ ἐτέρων πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένων Κληρικῶν Αὐτῆς. Πρὸς δὲ τούτοις, ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καταβάλλονται προσπάθειαι διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν κρατούμενων διὰ τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων χρηματικῶν ποσῶν καὶ ἰδιαίτερα φροντίς διὰ τὴν, μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν, ἐπανένταξιν αὐτῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Τυχάνει, λοιπόν, γνωστὸν ὅτι ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀναπτύσσει μίαν ἰδιαίτερος σημαντικὴν δραστηριότητα ἐν τοῖς πλαισίοις τῆς ἀνυστάκτου Αὐτῆς μερίμνης διὰ τὴν ποιμαντικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ποικίλων προβλημάτων τῶν «ἐν φυλακαῖς εὐρισκομένων» ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἐνδεικτικὴ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸν ὡς ἄνω τομέα τυγχάνει καὶ ἡ σύστασις, ὀργάνωσις καὶ λειτουργία «*Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ εἰδικῶν ποιμαντικῶν θεμάτων καὶ καταστάσεων*», ἡ ὁποία σκοπὸν ἔχει τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως καὶ τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς πραγματικότητος μελέτην, διατύπωσιν καὶ προώθησιν λύσεων εἰς ποιμαντικά, ἀλλὰ καὶ καθαρῶς βιοτικά, πρακτικά καὶ οἰκονομικά προβλήματα φυλακισμένων, μεριμνῶσα συγχρόνως καὶ διὰ ἐπανένταξιν τῶν ἀποφυλακισομένων εἰς τὸ κοινωνικὸν γίνεσθαι.

Ἐχει ἀναμφιλέκτως διαπιστωθῆ ὅτι ἡ τέλεισις τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τῶν λοιπῶν Ἀκολουθιῶν καὶ Ἱεροπραξιῶν ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν γένει παρουσία τοῦ Ἱερέως, ὡς ἐξομολόγου καὶ πνευματικοῦ συμβούλου εἰς τὰς φυλακάς, συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν λείανσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν φυλακισμένων, τὴν ἀπάλυνσιν τῆς τραχύτητος τοῦ ψυχολογικοῦ βάρους ἐκ τῶν ποικίλων ἐνοχῶν τῶν διαπραχθειῶν πράξεων καὶ τὴν ἐν γένει καλλιέργειαν τῆς προσωπικότητος τούτων οὕτως ὥστε

* Ἐπιστολὴ μὲ τὸ ἴδιο περιεχόμενον ἐστάλη καὶ πρὸς τὸν Ἵπουργὸν Ὑγείας κ. Νικήτα Κακλαμάνη.

τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐγκαταβίωσιν των ἐν ταῖς φυλακαῖς νὰ ἀποβαίνουν συνεργάσιμοι καὶ ὠφέλιμοι ὅσον καὶ μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν των νὰ σταθεροποιῶνται εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐπανένταξιν, ἀποφευγομένων οὕτω τῶν λίαν δυσαρέστων καὶ ἐπικινδύνων ὑποτροπῶν.

Ὅθεν, Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖσιν ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 12ης φθίνοντος μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ., ἀποστέλλομεν ὑμῖν, συνημμένως τὰ Πορίσματα τῆς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διοργανωθεῖσης Ἡμερίδος διὰ τοὺς διακονοῦντας εἰς τὰ Σωφρονιστικὰ καὶ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα Κληρικοῦς, ἣ ὁποία ἔλαβε χώραν ἐν Ἀθήναις τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 2004 μετὰ θέμα: «*Ἡ φιλανθρωπία τῆς Ἐκκλησίας, φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ*», πρὸς ἀρτιωτέραν ἐνημέρωσιν ὑμῶν καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως ἐν τῷ ἐγνωσμένῳ σεβασμῷ ὑμῶν πρὸς τὴν Ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν, παράσχητε ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ἀρμοδίους ἵνα διευκολύνωσιν τοὺς Κληρικοῦς, οἵτινες διακονοῦν εἰς τὰ Σωφρονιστικὰ Καταστήματα διὰ τὴν ὡς οἶόν τε ἀρίστην ἐπιτέλεισιν τοῦ ἔργου των.

Πρὸς τοῦτοίς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπανερχεται καὶ αὐθις εἰς τὸ ἀπὸ ἐτῶν ἐκκρεμοῦν αἴτημα Αὐτῆς διὰ τὴν θεσμοθέτησιν ὀργανικῶν θέσεων ἱερέων ἐπὶ τὰ Σωφρονιστικὰ Καταστήματα, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν κρατουμένων καὶ ἐνασχολουμένων ἀποκλειστικῶς μετὰ τὴν ποιμαντικὴν μέριμναν καὶ ἠθικὴν προαγωγὴν αὐτῶν. Διὸ καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως ἀποδεχθῆτε εὐμενῶς καὶ ὑποστηρίξητε τὸ ὡς ἄνω αἴτημα ἡμῶν, καὶ ἔλθητε συναγωγὸς καὶ συναντιλήπτωρ εἰς τὸ ἀνύστακτον πνευματικὸν καὶ ποιμαντικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸν εὐαίσθητον χώρον τῶν φυλακῶν, διὰ τῆς θεσμοθετήσεως κυρίως ὀργανικῶν θέσεων Ἐφημερίων, ὥστε νὰ δύναται ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία εὐχερέστερον νὰ ἐκδηλώνη τὴν Ἐαυτῆς στοργὴν καὶ φροντίδα ὑπὲρ τῶν ἐν φυλακαῖς ὄντων.

Ἐπὶ δὲ τοῦτοίς, ἐπικαλούμενοι ἐπὶ τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος εἰς τὰ ἔργα ὑμῶν, διατελοῦμεν μετ' εὐχῶν διαπύρων.

Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

ΗΜΕΡΙΔΑΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΝΟΥΝΤΩΝ ΣΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΑ
ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΜΕΓΑ ΣΥΝΟΔΙΚΟ)
ΑΘΗΝΑ 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2004

Α' ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ὁλοκληρώθηκαν με ἐπιτυχία οἱ ἐργασίες τῆς Ἡμερίδας Ἐπιμορφώσεως γιὰ τοὺς Κληρικοῦς ποὺ διακονοῦν στὰ Σωφρονιστικὰ Ἰδρύματα καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, ποὺ διοργάνωσε ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Εἰδικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων τὴν Παρασκευὴν 29 Ὀκτωβρίου 2004.

Ἡ Ἡμερίδα τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Χριστοδούλου καὶ συμμετεῖχαν 120 κληρικοὶ ἐκπρόσωποι ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Κεντρικὸ θέμα μελέτης τῆς Ἡμερίδας ἦταν: *Ἡ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ*.

Τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ τῆς ἐναρκτήριας συνεδρίας τέλεσε, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μονασβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων. Προσφωνῶντας καὶ καλωσορίζοντας τοὺς κ.κ. Συνέδρους σημείωσε ὅτι: «*Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀποτελεῖ καρπὸ τῆς ποιμαντικῆς ἀγωνίας τοῦ Μακαριωτάτου, ὑπογραμμίζοντας ὅτι σκοπὸς τῆς Ἡμερίδας εἶναι ὁ ἀνεφοδιασμὸς καὶ ἡ Ἐπιμόρφωση τῶν Κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι μετέχουν σ' αὐτὸ τὸ πρόγραμμα*». Εὐχαρίστησε τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ἀπόφασή Της νὰ συγκληθῆ ἡ ἐν λόγῳ Ἡμερίδα καὶ γιὰ τὴν στήριξη τῶν πρωτοβουλιῶν καὶ τῶν εἰσηγήσεων τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων.

Στὸ μῆνυμά του, ποὺ ἀνέγνωσε πρὸς τοὺς συμμετασχόντας στὴν Ἡμερίδα, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Χρυσόστομος Σκλήφας, ὁ Μακαριώτατος τόνισε, ὅτι ἡ παρουσία τους σ' αὐτὴν ἔχει διπλὸ χαρακτῆρα, γιὰτὶ «*πρῶτον ὑπογραμμίζει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸν πάσχοντα καὶ τὸν ἐν φυλακαῖς ὄντα, καθὼς καὶ τὴν*

ἐμπρακτη παρουσία Της, ὅπου αὐτὴ καθίσταται ἀναγκαία καὶ δευτέρου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ παρουσία αὐτὴ δὲν εἶναι τυχαία, εὐκαιριακή, ἀλλὰ γίνεται μὲ συγκρότηση, ἐπιμέλεια καὶ μὲ πρόσωπα ἀφοσιωμένα καὶ εἰδικευμένα γιὰ νὰ ἐνεργοποιοῦνται ἀποτελεσματικὰ σὲ χώρους ὅπου ὁ πόνος, ἡ ἀπελπισία καὶ ἡ ἀνέχεια περισσεύουν. Χρειάζεται εἰδικὴ ἐπιμόρφωση τῶν Στελεχῶν ἐκείνων τῆς Ἐκκλησίας ποὺ διακονοῦν σὲ Σωφρονιστικὰ Ἰδρύματα καὶ Νοσοκομεῖα, χρειάζεται ξεχωριστὸς μόχθος, ὥστε ἡ ἐπαφὴ καὶ ἡ συνάφεια μὲ τοὺς ἀδελφούς μας, ποὺ ἡ ζωὴ τοὺς ὀδήγησε στὰ Ἰδρύματα αὐτά, νὰ εἶναι ἀποτελεσματική, νὰ τοὺς ἀνακουφίζει καὶ νὰ τοὺς ἐνδυναμώνει, ὥστε νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἀντεπεξέλθουν στὰ προβλήματα, στὴ δυστυχία καὶ τὸν πόνο τους».

Καταλήγοντας ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος συμπλήρωσε: «Γι' αὐτὸ εὐχομαι σὲ ὅλους Σας, τοὺς Πατέρες, ποὺ διακονεῖτε στὰ φιλανθρωπικὰ Καταστήματα, τὰ Νοσηλευτικὰ καὶ τὰ Σωφρονιστικὰ Ἰδρύματα τῆς Πατρίδος μας, νὰ στεφθεῖ μὲ ἐπιτυχία ἡ Ἡμερίδα σας καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ λησμονεῖτε τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: “Ἄς μιμηθοῦμε τὸν Θεόν, ποὺ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἁμαρτωλούς, ἀνατέλλει γιὰ ὅλους τὸν ἥλιο καὶ δείχνει τὸν πλοῦτο τῆς χρηστότητάς Του μὲ ὅλες Του τίς Ἐνέργειες”. “Γενοῦ Θεός, συνεχίζει νὰ μᾶς προτρῆπει μὲ ἔμφραση ὁ Ἱερός Πατήρ, τὸ ἔλεος Θεοῦ μιμησάμενος καὶ μίμησον Θεοῦ φιλανθρωπίαν καὶ μὴ πρὸς τὸν καιρὸν τῆς Θεώσεως” μὴ δηλαδὴ χάσουμε τὴν εὐκαιρία τῆς Θεώσεως».

Στὴν προσφώνησή του πρὸς τοὺς Συνέδρους ὁ παριστάμενος Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Ἀναστάσιος Παπαληγούρας ἀναφέρθηκε στὴν προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας στὸν τομέα αὐτὸ λέγοντας: «Ἐκτιμῶ ιδιαίτερα τὴ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἐθνικὴ στήριξη καὶ ἀνάταξη τῶν κρατουμένων. Προσδίδω μεγάλη σημασία, τόνισε, ἐπίσης στὸ παρηγορητικὸ ἔργο τῶν Ἱερέων στίς φυλακές, καθὼς συμβάλλει στὴ διατήρηση τοῦ ἠθικοῦ τῶν κρατουμένων, τοὺς δίδει ἐλπίδα καὶ δύναμη, καὶ κάνει πράξη τὸ εὐαγγελικὸ παράδειγμα συμπεριφορᾶς πρὸς τὸν πλησίον: “Ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρὸς με...”. Ἡ Ἐπιμόρφωση τῶν Ἱερέων, τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὸ καίριο καὶ μεστὸ Ἔργο τῶν ἐπισκέψεων σὲ φυλακές, ἐπιβεβαιώνει τὴ σημασία ποὺ ἀποδίδει καὶ ἡ Ἐκκλησία στὸ ἔργο αὐτὸ, τὸ τόσο δημιουργικὸ καὶ ἐπιδοφόρο».

Ὁ Ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως,

Ταξίαρχος κ. Νικόλαος Ζωγράφος, μετέφερε τίς εὐχές τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Βουλγαράκη καί, ἀναφερόμενος στὸ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, εἶπε ὅτι ὅπως ἡ Παναγία εἶναι ταυτισμένη μὲ τὴν Μάνα, ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι σύμφυτη μὲ τὴ φιλανθρωπία.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου κ. Γεώργιος Κασσιμάτης ὑπογράμμισε μὲ τὴ σειρά του τὸν σημαντικὸ ρόλο ποὺ μπορεῖ νὰ διαδραματίσει ἡ Ἐκκλησία μέσα στὸ εὐρωπαϊκὸ... γίγνεσθαι.

Ἡ Ὁμότιμη Καθηγήτρια Ἐγκληματολογίας τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Καλλιόπη Σπινέλη, ἀναφέρθηκε στὴν κατάσταση ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ ἱερεῖς στὰ σωφρονιστικὰ καταστήματα, καὶ πρότεινε τρόπους ἀντιμετώπισης τῶν προβλημάτων ποὺ παρουσιάζονται.

Ὁ Ἐπίκουρος Καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς Ἱατρικῆς στὴν Ἱατρικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν κ. Ἀριστοτέλης Εὐτυχιάδης ἔκανε μίαν ἀναδρομὴ τοῦ θεσμοῦ τοῦ νοσοκομειακοῦ Ἐφημερίου σημειώνοντας ὅτι ἡ ὑπαρξὴ τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ παρουσία τοῦ ἐφημερίου ἱερέως μέσα στὸ νοσοκομεῖο ὑπῆρξαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ συνδεδεμένες μὲ τὴν ἀνάγκη περὶθάλψεως τῶν ἀρρώστων.

Ὁ Ἐφημέριος τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρυμάτος «Ἁγιος Σάββας» Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Μηλιώνης ἔκανε μίαν ἱστορικὴ ἀναδρομὴ τῆς διακονίας τῶν ἱερέων στὰ νοσοκομεῖα τὸν τελευταῖο αἰῶνα, σημειώνοντας ὅτι μὲ τὴν ἄνοδο τοῦ Μακαριωτάτου στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ Θρόνο ξεκίνησε μίαν προσπάθεια ἀνανεώσεως τῆς Ποιμαντικῆς Διακονίας.

Τέλος ὁ Πρωτοπρεσβύτερος, Θεολόγος - Ψυχολόγος π. Σταῦρος Κοφινᾶς, ἀνέλυσε τίς προϋποθέσεις τῆς φιλανθρωπίας, καθὼς καὶ τὸν τρόπο προσφορᾶς τῆς.

Β' ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

1. Στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση ὁ Ἄνθρωπος προσεγγίζεται καὶ ἀντιμετωπίζεται ὡς ἐνιαία ψυχοσωματικὴ ὄντοτητα μὲ πνευματικές, πολιτισμικές, κοινωνικές καὶ οικονομικές προεκτάσεις. Κατὰ συνέπεια, ἡ διακονία καὶ ἡ ἄσκηση φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῶν λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀλλὰ καὶ κάθε πιστοῦ δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα κάποιων ἠθικῶν ἢ νομικῶν ἐπιταγῶν, ἀλλὰ ἐνὸς συγκεκριμένου τρόπου πνευματικῆς ζωῆς ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ

τὴν θεολογία, τὴν πράξη, τὴν παράδοση καὶ τὴν πρακτικὴ στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

2. Ἡ πραγματικὴ ἔννοια τῆς φιλανθρωπίας γιὰ τὸν πιστὸ ἐστιάζεται ἀκριβῶς πρωταρχικὰ στὴν Φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ στὴ δημιουργία τοῦ κόσμου, καθὼς καὶ στὴν ἐνσάρκωση καὶ στὴ θυσιαστικὴ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸ δημιούργημά του, τὸν ἄνθρωπο. Ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ φανερῶνεται ἀκόμα μὲ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν θυσία Του γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ποὺ κορυφώνεται στὸ πάθος, στὴ Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάστασή Του. Ἔτσι, πραγματικὰ ὁ μόνος φιλάνθρωπος εἶναι ὁ Θεός, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος γίνεται φιλάνθρωπος μιμούμενος τὸν Θεό.

3. Ἡ χριστιανικὴ ἔννοια τῆς φιλανθρωπίας ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσα στὴ σημερινὴ κοινωνία ἀντίληψη περὶ αὐτῆς γιατί τὴν ἔχει κατατάξει τὴν φιλανθρωπία σὲ ἓνα «ἔργο», μιὰ ὑποχρεωτικὴ πράξη ἢ ἓνα χρέος ἀπέναντι σὲ ἓνα ἄτομο καὶ ὄχι ἄνθρωπο ἢ μιὰ κοινωνικὴ ομάδα ποὺ ἀντιμετωπίζει κάποιες συγκεκριμένες δυσκολίες. Ὁ περιορισμὸς ὅμως τῆς φιλανθρωπίας στὴν οἰκονομικὴ τῆς καὶ μόνον προσφορά, ἢ ἡ κατάταξη τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου στὴν κατηγορία τοῦ καταναλωτικοῦ προϊόντος, ἢ μετάλλαξη τοῦ πεδίου δράσης τῆς φιλανθρωπίας σὲ στίβο ἀνταγωνισμοῦ, ματαιοδοξίας καὶ αὐτοεπιβεβαίωσης καὶ ἡ ἔλλειψη διαπροσωπικῶν σχέσεων εἶναι στοιχεῖα ἐντελῶς ξένα πρὸς τὴν Ὁρθόδοξη Πρακτικὴ καὶ Παράδοση. Ἡ φιλανθρωπία δὲν λειτουργεῖ σὲ μιὰ μόνον κατεύθυνση ἀπὸ τὸν εὐεργέτη πρὸς τὸν εὐεργετούμενο, ἀλλὰ ἀμφίδρομα πρὸς ὄφελος καὶ τῶν δύο. Ὁ Ἰσαὰκ ὁ Σύρος μᾶς προτρέπει «*Ἀγάπησε τοὺς φτωχοὺς γιὰ ν' ἀποκτήσεις καὶ σὺ δι' αὐτῶν τὸ ἔλεος*» [Λόγος Ε', 37].

4. Κατὰ τὴν ἄσκηση τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς διακονίας πρέπει νὰ λαμβάνουμε ὑπ' ὄψη τὴν ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη, τὰ ἀτομικὰ καὶ κοινωνικὰ δικαιώματα, τὸ ἀπαρβίαστο τῆς θρησκευτικῆς συνείδησης, καθὼς καὶ τὰ νέα κοινωνικὰ δεδομένα τῆς σύγχρονης κοινωνίας μὲ προεξάρχονα τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀποδοχὴ τῆς ὑπαρξης τῆς πολιτισμικῆς καὶ τῆς θρησκευτικῆς πολυμορφίας.

5. Ἡ κυριότερη δυσκολία κατὰ τὴν ἄσκηση τῆς ἀληθινῆς διακονίας, φιλανθρωπίας καὶ τοῦ ἐποικοδομητικοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου εἶναι ἡ προσωπικὴ βίωση τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀγωνίας. Ἡ δυσκολία αὕτη ξεπερνιέται ἂν στὴν καρδιά μας ὑπάρχει ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη στὸ θέλημά Του, γιατί ἔτσι οἱ θλίψεις ἀπο-

κοῦν στὴν ζωὴ μας μιὰ καινούργια διάσταση καὶ ἓνα βαθύτερο ὄντολογικὸ νόημα, ὅπως καὶ ἀπὸ τὴν χαρὰ, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πίστη ποὺ ἀντλοῦμε ἀπὸ τὸ γεγονὸς τῆς ζωῆς καὶ κινήσεως μέσα στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

6. Ἡ ἄσκηση διακονίας καὶ φιλανθρωπίας προϋποθέτει ἐπίσης α) τὴν συναίσθηση τῆς προοπτικῆς τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ τῆς ἁμαρτωλότητάς μας, β) τὴν χαλιναγώγηση τοῦ ζήλου ὥστε νὰ μὴν καταστεῖ ἐμπόδιο ἀγάπης, γ) τὴν καλλιέργεια τῆς νύμφης μέσῳ τῆς προσευχῆς, δ) τὴν βίωση τῆς ἡσυχίας, ε) τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τὶς βιοτικὲς μέριμνες καὶ τὸ βάρος τῶν παθῶν, καὶ στ) τὴν ἀνεύρεση ἐλεύθερου χώρου στὴν καρδιά μας καὶ χρόνου στὴν καθημερινότητά μας. Γι' αὐτὸ τὸ κύριο ὄφελος τῆς ἄσκησης τῆς φιλανθρωπίας ἔγκειται στὴν πορεία μας πρὸς τὸ «καθ' ὁμοίωσιν» πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ὄχι στὴν ἀνταμοιβὴ γιὰ τὴν δημιουργία ἑνὸς ἠθικιστικοῦ μόνου τυπολατρικοῦ καὶ ἐξωστρεφεῖ χαρακτήρα.

7. Ἡ ἀληθινὴ διακονία καὶ φιλανθρωπία ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν προσωπικὴ εἰρήνη καὶ ἰλαρότητα, μὲ τὴν ὑπομονή, μὲ τὴν ἰκανότητα νὰ ἀκοῦμε τὸν πλησίον καὶ μὲ τὴν φιλοξενία. Σκοπὸς μας δὲν εἶναι νὰ ἀλλάξουμε τὸν ἄλλον, ἀλλὰ νὰ ἀφήσουμε χωρὸν στὸν ἄλλο γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἀλλάξει, ἢ μᾶλλον, νὰ ἀφήσουμε τὸν Χριστὸ νὰ τὸν ἀλλάξει.

8. Τὰ κριτήρια ἀξιολόγησης τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ ποιμαντικοῦ ἔργου εἶναι ἀπαλλαγμένα ἀπὸ κάθε εἶδος ποσοτικῆς ἢ ὠφελμιστικῆς ἀντίληψης καὶ ἔχουν ὡς ἐπίκεντρο τὴν ἀνεκτίμητη καὶ τὴν ἀνεπανάληπτη ὑπαρξη, αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο. Ἔτσι, ἡ κρίση ἐστιάζεται στὴν ἐπαφὴ ποὺ ἔχουμε μὲ τὴν προσωπικὴ μας τραγωδία, στὸ πόσο βλέπουμε τοὺς ἀδελφούς μας σὰν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ.

9. Ἡ διακονία καὶ τὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας δὲν περιορίζεται στὴν ἰκανοποίηση τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν σωματικῶν. Ὁ ἄνθρωπος ἀντιμετωπίζεται στὸ σύνολό του καὶ δὲν αὐτονομεῖται διασπαστικὰ ἢ ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ του σφαῖρα ἀπὸ τὴν σωματικὴ. Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα (Ἰπποκράτης, Πλάτων, Ἀριστοτέλης) ἕως τὸ Βυζάντιο (Ἀρεταῖος Καππαδόκης, Ἱερώνυμος, Ἀέτιος Ἀμιδηνός, Παῦλος Αἰγηνίτης, Γρηγόριος Θεολόγος, Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, Γρηγόριος Νύσσης, Μιχαὴλ Ψελλός) καὶ τοὺς νεώτερους χρόνους (Μανουῆλος Γλυνζώνιος, Ἀναστάσιος Γεωργιάδης Λευκίας) διατυπώνεται ἡ ἀγωνία καὶ ἡ φροντίδα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν ἐνιαία ἀγωγή ὑγείας ψυχῆς καὶ σώματος. Ἡ συνεργασία τῆς ἱατρικῆς καὶ

τῆς θείας ἀντιλήψεως εἶναι μία πεποίθηση πού καλλιεργήθηκε στήν ἀρχαία Ἑλλάδα, προσυπογράφηκε ἀπό τὸν Χριστιανισμό καὶ φθάνει ὡς τὶς μέρες μας μέσω τῆς ιδέας τῆς ἐξυγιαντικῆς ἐνέργειας τοῦ Θείου.

10. Ἡ σύνδεση ἱατροῦ καὶ ἱερέως καὶ ναοῦ καὶ θεραπευτικοῦ κέντρου ἀπηχεῖ μία πανανθρώπινη ἀνάγκη καὶ ἡ ἐφαρμογή τῆς ἀνάγεται ἤδη στήν ἀρχαία Ἑλλάδα καὶ δὴ καὶ τὰ Ἀσκληπιεῖα (7ος αἰώνας π.Χ.), ὅπου «Θεός, τύχη ἀγαθή, ἰάματα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ» ἐπιδροῦσαν ἀπὸ κοινοῦ γιὰ τὴν ἴαση τῶν ἀσθενῶν. Ὅμως, ὁ Χριστιανισμὸς ἔβαλε τὴν σχέση τῆς ἐπιστήμης-πνευματικότητας στὴ σωστή τῆς διάσταση μὲ τὴν διακονία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν συνδυασμὸ τοῦ λατρευτικοῦ χώρου μὲ τὸν νοσηλευτικὸ μὲ τὴν ἴδρυση νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων ἀπὸ διδασκάλους καὶ ἀγίους τῆς Ἐκκλησίας (ἀνάργυροι στρατιωτικοὶ ἱατροὶ Κῦρος καὶ Ἰωάννης, Μέγας Βασίλειος) καὶ μὲ τὴν σύνδεση τῆς ἴασης τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος (ἅγιοι ἱατροὶ Λουκάς, Κοσμάς καὶ Δαμιανός, Παντελεήμων). Τέλος, τὸ Βυζάντιο εἶναι αὐτὸ πού ἔθεσε τὰ θεμέλια τοῦ σύγχρονου νοσοκομείου καὶ ἔνα ἀπὸ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἶναι ὅτι ἦταν ἔτσι δομημένα, πού στόχευαν νὰ ἐξυπηρετήσουν παράλληλα μὲ τὶς σωματικὲς καὶ τὶς πνευματικὲς ἀνάγκες τῶν ἀσθενῶν (θεσμὸς νοσοκομειακῶν ἱερέων, ναὸς στὸ χῶρο τοῦ νοσοκομείου) ἀντιμετωπίζοντας τὸν ἄνθρωπο ὡς ἐνιαία ψυχοσωματικὴ ὕπαρξη).

11. Ἡ ποιμαντικὴ διακονία καὶ δράση τῆς Ἐκκλησίας συνεχίστηκε ἕως τοὺς νεώτερους χρόνους καὶ τὴν σύγχρονη ἐποχή. Κάποιες δυσκολίες πού ἐμφανίστηκαν κατὰ τὶς δεκαετίες τοῦ ἐβδομήντα καὶ ὀγδόντα φαίνεται νὰ ξεπερνιοῦνται. Σήμερα, τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὰ νοσηλευτικὰ ἰδρύματα ἀναζωπυρώνεται καὶ αὐτὸ ἐπιβεβαιώνεται μὲ τὴν ὀργάνωση συνάξεων γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση ἐφημερίων, μὲ τὴν διοργάνωση ἐπιμορφωτικῶν σεμιναρίων καὶ ἡμερίδων γιὰ τοὺς νοσοκομειακοὺς ἱερεῖς, μὲ τὴν ὀργάνωση ἐθελοντισμοῦ στὰ νοσοκομεία, μὲ τὴν προσπάθεια ἐπίλυσης τῶν προβλημάτων τῶν νοσοκομειακῶν ἱερέων καὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ψαλτῶν καὶ νεωκόρων τῶν νοσοκομειακῶν παρεκκλησιῶν, καθὼς καὶ μὲ τὸ προσωπικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Προκαθήμενου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄλλων ἱεραρχῶν πού ἐκδηλώνεται, μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ μέσω τῶν συχνῶν του ἐπισκέψεων στὰ νοσηλευτικὰ ἰδρύματα.

12. Ὁ νοσοκομειακὸς ἱερέας, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ γνωρίζει καὶ νὰ παρακολουθεῖ τὸ ἔργο τῆς ὑγείας πού ἐπιτελεῖται σὲ κάθε ἀσθενῆ, μπορεῖ νὰ μεταγγίσει στὸ ἔργο αὐτὸ τὴν Θεία Χάρη στήν ἱατρικὴ τέχνη, νὰ παρέχει τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν παρηγοριὰ στὸν πόνο καὶ νὰ ἐξασφαλίσει τὴν πνευματικὴ ὑγεία στὸν πάσχοντα. Συγκεκριμένα, τὸ ἔργο τοῦ νοσοκομειακοῦ ἱερέα ἐπικεντρώνεται στὴν θυσία καὶ τὴν προσφορά πρὸς τὸν πάσχοντα, στὴν στήριξη τῶν συγγενῶν τῶν πασχόντων, στὴν χορήγηση χρηματικῶν βοηθημάτων στοὺς ἄπορους ἀσθενεῖς καὶ στὶς οἰκογένειές τους, στὴν διατροφή πολλῶν οἰκογενειῶν ἀπόρων ἀσθενῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλων δυστυχούντων συνανθρώπων μας ἀπὸ τὴν τῶν ἄθικτων φαγητῶν καὶ τῶν πλεονασμάτων τοῦ νοσοκομείου, γιὰ τὴν μέριμνα πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῶν κεκοιμημένων ἀσθενῶν. Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον πρέπει νὰ δείχνεται καὶ γιὰ τὴν ποιμαντικὴ διακονία τοῦ ἱατρικοῦ, νοσηλευτικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων λόγω τοῦ ἰδιαίτερα ψυχοφθόρου ἐργασιακοῦ χώρου τοῦ νοσοκομείου. Τέλος, ἡ στενὴ καὶ ἀγαστὴ συνεργασία τοῦ νοσοκομειακοῦ ἐφημερίου μὲ τὴ Νοσηλευτικὴ καὶ Κοινωνικὴ Ὑπηρεσία τῶν νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων θὰ ἐπιφέρει τεράστιο ὄφελος στοὺς νοσηλευόμενους.

13. Σχετικὰ μὲ τὴν διακονία καὶ τὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας στὶς φυλακὲς καὶ τὰ σωφρονιστικὰ καταστήματα πρέπει νὰ ληφθεῖ ὑπ' ὄψη τὸ πρόβλημα τοῦ συνωστισμοῦ τῶν κρατουμένων, τῆς ὑπαρξῆς βίας καὶ ἀσθενειῶν μεταξὺ τῶν κρατουμένων, τῆς χρήσης οἰνοπνεύματος καὶ ἄλλων οὐσιῶν, τῶν συνθηκῶν διαβίωσης, τῆς διαφοροποίησης φύλλου, ἡλικίας, θρησκευτικῆς πίστεως καὶ ἐθνικότητας, καθὼς τῆς διαφοροποίησης τῆς ἐγκληματικότητας.

14. Τὸ ἔργο τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῶν Καταστημάτων Κράτησης πρέπει νὰ ἐπικεντρώνεται στὴν ὀργάνωση θρησκευτικῆς λατρείας ἐντὸς τῶν ναῶν τῶν Καταστημάτων αὐτῶν, στὴν συχνὴ ἐπίσκεψη τῶν κρατουμένων, ἀκόμη καὶ αὐτῶν πού βρῖσκονται σὲ εἰδικούς χώρους κράτησης (ἀπομόνωση), στὴν συνεργασία μὲ θρησκευτικούς λειτουργοὺς ἢ ἐκπρόσωπους ἄλλων ἀγνωρισμένων δογμάτων, στὴν τέλεση μυστηρίων πρὸς ἐξυπηρετήση τῶν κρατουμένων, καθὼς καὶ στὴ νομικὴ καὶ πνευματικὴ γνωμοδότηση γιὰ πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ θέματα τῶν κρατουμένων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Φυλακῆς.

Γ' ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψη τὶς Εἰσηγήσεις καὶ τὶς διεξαχθεῖσες συζητήσεις εὐλαβῶς σημειώνουμε ὅτι ἡ διακονία, τὸ φιλανθρωπικὸ καὶ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ στοχεύει στὰ ἀκόλουθα:

1. Νὰ γίνῃ προσπάθεια ἀνάδειξης τοῦ μεγαλείου τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως ὡς πρὸς τὴν ἄσκηση φιλανθρωπίας, διότι βλέπει τὸν ἄνθρωπο ὡς ἐνιαία ψυχοσωματικὴ ὄντοτητα μὲ πνευματικὴς, ὕλικές, κοινωνικοοικονομικὴς καὶ πολιτισμικὴς διαστάσεις. Τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο βλέπεται ὡς ὁλότητα καὶ δὲν διασπᾶται οὔτε αὐτονομοῦνται οἱ διαστάσεις του. Ἡ θέση αὐτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας βρῖσκεται σὲ ἄμεση ἄρμονία μὲ τὶς νεώτερες ἀναζητήσεις στὸν χῶρο τῶν σύγχρονων κοινωνικῶν, ἀνθρωπιστικῶν καὶ ἰατρικῶν ἐπιστημῶν. Κατὰ συνέπεια, ἡ θέση τῆς Ὁρθοδοξίας μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει δυναμικὴ πρόταση γιὰ τὴν βελτίωση τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου, ποῦ δὲν ὑπολείπεται σὲ τίποτα ἀπὸ τὶς σύγχρονες θεωρίες, τὶς προερχόμενες ἀπὸ τὴν Ἑσπερία ἢ τὰ παραδοσιακὰ φιλοσοφικὰ καὶ θρησκευτικὰ ρεύματα τῆς Ἀνατολῆς, ποῦ προσανατολίζονται σὲ μιὰ διαφορετικὴ ἀντιμετώπιση τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης καὶ γενικότερα τῆς ζωῆς.

2. Νὰ ἐξαλειφθεῖ ἀπὸ τὴν φιλανθρωπικὴ πράξι τὸ ἐγωκεντρικὸ, εὐσεβιστικὸ, ἠθικιστικὸ καὶ νομικιστικὸ στοιχεῖο, τὰ ὁποῖα στοχεύουν στὴν προσωπικὴ ἱκανοποίηση ἢ στὴν θεϊκὴ ἀνταπόδοση. Νὰ γίνῃ κατανοητὸ ὅτι ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ διακονία στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση εἶναι ὁδοὶ δύσβατοι, πικρὸ ποτῆριο ποῦ, ὅμως τὸ κέρδος ἀνάγεται σὲ ὄντολογικὸ ἐπίπεδο, σ' αὐτὸν δηλαδὴ τὸν ἄνθρωπο.

3. Νὰ ἐπισημανθεῖ ὅτι ἡ ἄσκηση τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου πρέπει νὰ ἐκδηλώνεται μέσα σὲ κλίμα ἐλευθερίας, σεβασμοῦ τῆς ἐθνικῆς, πολιτισμικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἰδιαιτερότητας τοῦ ἄλλου, καθὼς καὶ σεβασμοῦ τῶν ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν δικαιωμάτων.

4. Νὰ συνειδητοποιεῖ τὸ ἀληθινὸ νόημα τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀσθένειας, ποῦ ἐγκτεῖται στὴν πνευματικὴ σφαῖρα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ποῦ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει ἀφορμὴ ἐπαναπροσδιορισμοῦ τοῦ νοήματος τῆς ζωῆς καὶ νὰ ὀδηγήσῃ στὴν πνευματικὴ προκοπὴ καὶ τελείωση.

5. Νὰ ληφθεῖ μέριμνα ὥστε ἡ διακονία καὶ τὸ ποιμαντικὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο νὰ ἐκδηλώνεται σὲ ὅλους τοὺς χῶρους τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος καὶ καθ' ὅλη τὴν διαδρομὴ τῆς ζωῆς του μὲ ἔμφαση τὴν ἐνορία, ὅπου ἐκτυλίσσονται σιγὰ-σιγὰ ὅλα τὰ στάδια τῆς προσωπικῆς διαδρομῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου, καθὼς καὶ στὰ νοσηλευτικὰ ἰδρύματα καὶ Σωφρονιστικὰ Καταστήματα, ὅπου ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξη δοκιμάζεται καὶ φθάνει, ἀρκετὲς φορὲς, στὰ ἔσχατα ὄριά της.

6. Νὰ αὐξηθοῦν οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἐθελοντῶν γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ ἄσκηση τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, διότι μία προσεκτικὴ ματιὰ στὴν διαδρομὴ τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ μᾶς πείσει ὅτι ποτὲ δὲν ὑποτιμήθηκε ἡ συντονισμένη καὶ ἐπιστημονικὰ τεκμηριωμένη δράση. Ἡ ἀνάγκη ἐπιμόρφωσης γίνεται ἀκόμα πιὸ ἐπιτακτικὴ σήμερα ποῦ ἡ τεχνολογία καὶ ἡ ἐπιστῆμη ἐξελίσσονται καθημερινά, ἐνῶ τὰ δεδομένα τῆς κοινωνίας ἀλλάζουν μὲ ταχεῖς ρυθμούς.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Πρωτ. 2382
Διεκπ. 1212

Ἀθήνησι τῆ 27ῃ Μαΐου 2005

**ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΓΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΜΕ ΣΑΤΑΝΙΣΤΙΚΟ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ**

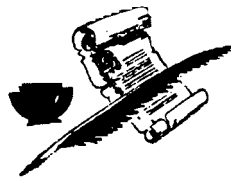
Πρὸς
Τὸν Διευθυντὴν τοῦ Φεστιβάλ Ἀθηνῶν
κ. Μιχαὴλ Στρατηγάκη.
Ἐν τὰ ὕθα.

Ἀπὸ δημοσίευμα τοῦ Τύπου (ἐφημερὶς Espresso, 22.5.2005) ἐπληροφορήθη-
μεν ὅτι, τὴν 30ὴν λήγοντος μηνὸς Μαΐου, εἰς τὸ θέατρον Λυκαβηττοῦ διοργα-
νοῦται συναυλία τοῦ συγκροτήματος «Slipknot». Κατὰ τὸ δημοσίευμα, εἰς τὴν ὥς
ἄνω συναυλίαν: «Ἡ μουσικὴ, δὲν θὰ ἀνεβάσει μόνον τοὺς σφυγμοὺς τοῦ κεφαλιοῦ
σου μέχρι θανάτου, ἀλλὰ θὰ ἐλευθερώσει τίς πιὸ σκοτεινές σου ἐπιθυμίες, ποὺ
προέρχονται ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς σου. Τὸ Devilwork εἶναι δουλειὰ τοῦ διαβό-
λου, ὅπως καὶ νὰ ᾄχει. Ἀκολούθησε τὴ γραμμὴ γιὰ τὴ μουσικὴ τοῦ σατανᾶ».

Κατὰ τὸ αὐτὸ δημοσίευμα, «τὰ μέλη τοῦ γκρούπ, μὲ κάθε εὐκαιρία προβά-
λουν σατανιστικὰ καὶ παγανιστικὰ σύμβολα... Ἐξίσου σοκαριστικὴ εἶναι καὶ ἡ
ἐμφάνιση τῶν ἑννέα μελῶν τοῦ συγκροτήματος, οἱ ὅποιοι στίς συναυλίες τους
φοροῦν μαῦρες στολές καὶ φρικιαστικὰ μάσκες ποὺ θυμίζουν νεκροκεφαλές».

Ἐὰν ἀληθεύῃ τὸ ὥς ἄνω δημοσίευμα φρονοῦμεν ὅτι δέον ὅπως ἀποφευχθῆ ἡ
πραγματοποίησις τῆς ὥς ἄνω ἐκδηλώσεως, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶναι
καθῆκον παντὸς Δημοσίου Φορέως νὰ προστατεύῃ τὸν Ἑλληνα πολίτην καὶ ἰδι-
αιτέρως τοὺς νέους ἀπὸ κάθε ἐκδήλωσιν, ἡ ὁποία προωθῆ τὸν σατανισμόν καὶ
τίς καταστροφικὰς λατρεῖας καὶ ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἰσχύον Σύνταγμα.

Ἐντολῇ καὶ ἐξουσιοδοτήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιερατὴς
† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1907
 Ἀριθμ. Διεκπ. 1332

Ἀθήνησι τῆ 7ῃ Ἰουνίου 2005

**ΠΕΡΙ ΤΟΥ
 ΘΟΡΥΒΟΥ ΕΚ ΤΩΝ
 ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΙΩΝ
 ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ**

Πρὸς
 τὸ Ὑπουργεῖον Περιβάλλοντος, Χωροταξίας
 καὶ Δημοσίων Ἔργων (Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε.).
 Γενικὴν Διεύθυνσιν Περιβάλλοντος.
 Διεύθυνσιν Ε.Α.Ρ.Θ.
 Τμῆμα Καταπολεμῆσεως Θορύβου.
 Ἐν τ α ῦ θ α

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἔλαβε καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 1ης ὁδεύοντος μηνὸς Ἰουνίου ἐ.ἔ., τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. οἰκ. 156812/15.4.2005 ὑμέτερον ἔγγραφον, δι' οὗ διαβιβάζετε προσχέδιον θεσμικῆς ρυθμίσεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θορύβου, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπὸ τὰς κωδωνοκρουσίας καὶ τὰς μεγαφωνικὰς ἐγκαταστάσεις τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ αἰτεῖσθε τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἡμετέρας ἀπόψεις.

Ὅθεν, ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθεῖσιν ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ ὡς κάτωθι:

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ ἀδιαπτῶτῃ ποιμαντικῇ μερίμνῃ Αὐτῆς διὰ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ περιβάλλον θέματα, συνέστησε διὰ τῆς ἀπὸ 11.10.1999 Ἀποφάσεως Αὐτῆς τὴν Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας (Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ. 138/1999, Φ.Ε.Κ. 256/τ.Α'/8.11.1999), ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους προκαλεῖ ἡ σύγκρουσις τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν Θεϊαν Δημιουργίαν καὶ βιώνει μὲ ἐπώδυνον τρόπον ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν καθημερινὴν αὐτοῦ ζωὴν. Ἐν τῷ πλαισίῳ τούτῳ ἐμελετήσαμεν καὶ τὰς ἐν τῷ ὡς ἄνω προσχεδίῳ διαλαμβανομένας προτάσεις, τὰς ὁποίας ἐν μέρει καὶ συμμεριζόμεθα, γινώσκοντες τὰς τοῦ θορύβου συνεπείας εἰς τὸ ἡχητικὸν περιβάλλον καὶ κατανοοῦντες τὴν ἀναγκαιότητα λήψεως μέτρων διὰ τὴν προστασίαν αὐτοῦ, δεδομένης τῆς ἤδη ἀναφερθείσης εὐαισθησίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐναντι τῆς μοναδικότητος τοῦ περιβάλλοντος, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ ἐκπληκτικὸν δημιούργημα τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὸ ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος ἔχει ὄχι μόνον διακεκριμένην θέσιν, ἀλλὰ καὶ ἐξαιρετικὰς εὐθύνas. Δι' ὃ, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος συμφωνεῖ μὲ τὰς προτεινομένας ἐν τῷ προσχεδίῳ τούτῳ ῥυθμίσεις, τὰς ἀφορώσας εἰς τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς χρήσεως τῶν ἐξωτερικῶν μεγαφώνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν ὠρολογίων εἰς τὰ κωδωνοστάσια αὐτῶν. Ἄλλωστε διὰ τοῦ συνημμένου ὑπ' ἀριθμ. 2855/1489/9.7.2003 Ἐγκυκλίου Σημειώματος ἡμῶν ἐξηγεῖτο «ὅπως... ληφθῆ ἡ ἀπαιτούμενη πρόνοια διὰ τὴν μετὰ προσοχῆς καὶ διακρισεως χρῆσιν τῶν κωδῶνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τὴν διακοπὴν τῶν κτύπων τῶν ὠρολογίων αὐτῶν κατὰ τὰς ὥρας κοινῆς ἡσυχίας καὶ μάλιστα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός. Ὡσαύτως, δέον ὅπως περιορισθῆ ἡ χρῆσις τῶν ἐξωτερικῶν μεγαφωνικῶν ἐγκαταστάσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν μόνον κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτίους ἡμέ-

ρας, κατὰ τὰς ὁποίας παρατηρεῖται συρροή πιστῶν καὶ ἐκτὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν».

Ἐναντικρὺς ἀντίθετος, ὅμως, εἶναι ἡ θέσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὰς προτάσεις περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἱερῶν κωδῶνων. Οὗτοι καθιερώθησαν ὡς ἱερὰ ἀντικείμενα, χρησιμοποιοῦμενα εἰς δημοσίαν Θεῖαν Λατρείαν καὶ προστατευόμενα ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους.

Οἱ ἱεροὶ κώδωνες, «τὰ τετρακόσια σήμαντρα καὶ οἱ ἑξηνταδύο καμπάνες», ἐξήγγειλαν τὴν ὑποδούλωσιν τοῦ Γένους ἡμῶν, ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, «τὸ μέγα μοναστήρι». Ἡ κροῦσις τῶν δὲ ἔπαυσε μόνον κατὰ τὰς ἀλγεῖνας καὶ ζοφερὰς ἡμέρας τῆς σκλαβιάς. Οὗτοι, ὅμως, ἐδόνησαν καὶ πάλιν τὸν Ἑλληνικὸν ἀέρα, ὅταν ὁ ἔνδοξος στρατὸς τοῦ Ἔθνους εἰσήρχετο ἐλευθερωτὴς εἰς τὴν Τριπολιτσάν, τὴν Καλαμάταν, τὴν Θεσσαλονίκην, τὰ Ἰωάννινα, τὴν Κορυτσάν, τοὺς Ἁγίους Σαράντα· ὅταν τὸ τετιμημένον Πολεμικὸν Ναυτικὸν προσέπλει εἰς τὰς νήσους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους· ὅταν ἡ Κυανόλευκος ἀνερριπίζετο εἰς τὸν ἱερὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως. Ἀλλὰ καὶ σήμερον ἐπικρατεῖ τὸ ὠραιότατον καὶ εὐσεβέστατον ἔθος νὰ κρούωνται οἱ κώδωνες τῶν εὐρισκομένων παρὰ θῖν' ἀλὸς Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν ὅταν πλέουν ἔναντι τῶν παραλίων πλοῖα Ἑλληνικά, ὡς ἐνισχυτικὴ εὐλογία εἰς τοὺς ὑπερποντίους καὶ ἐπικινδύνους πλόας τῶν. Ποῖος ἔχει τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν νὰ τὸ ἀπαγορεύῃ;

Πρὸς τούτοις, παρουσιάζεται καὶ τὸ οὐσιαστικὸν πρόβλημα ὅτι ἡ προτεινόμενη μείωσις τῆς μάζας τῶν ἱερῶν κωδῶνων εἶναι ἀδύνατος, καθ' ὅσον δι' αὐτὴν ἀπαιτεῖται τεραστίας καὶ δυσβαστάκτου ἐκτάσεως οικονομικῆ δαπάνης.

Ἐναντιθέτως τὸ ἀκουστικὸν περιβάλλον ρυπαίνεται ἐπικινδύνως ἀπὸ τοὺς ἐκκωφαντικὸς ἤχους τῶν κέντρων διασκεδάσεως καὶ δὴ τῶν νυκτερινῶν καὶ ἀπὸ τὸν ἀνεξέλεγκτον θόρυβον τῶν ὀχημάτων καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν εὐλαὸν πρόσκλησιν τῶν πιστῶν νὰ μεταβοῦν λίαν πρῶι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν «ποῦ Χριστοῦ γεννα σημαίνει».

Ἐν τῇ ρυθμίσει, λοιπόν, τοῦ ζητήματος τούτου ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος θεωρεῖ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Συντάγματος διὰ τοῦ ὁποίου προστατεύεται τὸ περιβάλλον καὶ ἀπὸ τὴν ἠχητικὴν ρύπανσιν, ὁ Ν. 1650/1986 ὁ ὁποῖος ἐξεδόθη εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμ. 49/2002 Ὁδηγία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινο-

βουλίου σχετικὴ μὲ τὴν ἀξιολόγησιν καὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ θορύβου. Παραλλήλως, ὅμως, πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖο κατοχυρώνει τὸ ἀτομικὸν δικαίωμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, εἰδικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω καὶ δοθέντος ὅτι αἱ κωδωνοκρουσίαι ἀποτελοῦν μέσον χρησιμοποιοῦμενον κατὰ τὴν λατρείαν καὶ πρὸς διευκόλυνσιν αὐτῆς, ἡ ὅποια κανονιστικὴ ρύθμισις τῶν κωδωνοκρουσιῶν διὰ Κοινῆς Ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ περιορισμοὺς οἱ ὁποῖοι νὰ καθιστοῦν ἰδιαιτέρως προβληματικὴν τὴν ἄσκησιν τῆς λατρείας, ἰδίως εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας κατὰ τὰς ὁποίας ἡ θεία λατρεία ἀσκεῖται ἐν ὑπαίθρῳ, ὅπως π.χ. ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων, ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως, αἱ τελεταὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς (περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου, πένθιμοι κωδωνοκρουσίαι κ.λπ.).

Ἐξ ἄλλου αἱ κωδωνοκρουσίαι ἔχουν ἀποτελέσει πλέον, εἰδικῶς διὰ τὸν ἑλλαδικὸν χῶρον, στοιχεῖον τοῦ θρησκευτικοῦ πολιτιστικοῦ περιβάλλοντος, ἰδίως κατὰ τὰς ὡς ἄνω θρησκευτικὰς ἑορτὰς καὶ συνεπῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαγορευθοῦν, διότι τὸ θρησκευτικὸν πολιτιστικὸν περιβάλλον, ὅπως ἐδέχθη τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, προστατεύεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Συντάγματος (βλ. Σ.τ.Ε. 245/1997), καθ' ἣν στιγμὴν, μάλιστα, κρούονται λίαν ἀσμένως εἰς τὰς Χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Διερωτώμεθα, ἀκόμη, ποία θὰ εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων τῶν ἑτεροθρήσκων, καὶ δὴ τῶν Μουσουλμάνων, οἱ ὁποῖοι πολλάκις τῆς ἡμέρας, στεντορία καὶ διατόρῳ τῇ φωνῇ, προσεύχονται.

Συνεπῶς ἡ οποιαδήποτε κανονιστικὴ ρύθμισις τῆς ἐκ κωδωνοκρουσιῶν ἠχητικῆς ρύπανσης πρέπει νὰ ἐπιχειρηθῇ ἐν ὄψει τῶν ὡς ἄνω παραγόντων, διότι ἄλλως θὰ εἶναι ἀντισυνταγματικὴ καὶ θὰ ἀκυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐὰν προσβληθῇ, εἴτε ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἴτε καὶ ὑπὸ ἐνὸς Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ.

Ταῦτα γνωρίζομεν ὑμῖν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Ἀρχιεραρχία

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

Πρὸς
Τὸν Πρόεδρο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς
Κύριο José Manuel Barroso
1049 Βρυξέλλες
Βέλγιο

Ἀθήναι, 22 Ἰουνίου 2005

ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐκφραστὴς τῆς πίστεως τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν Ἑλλήνων, μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον παρακολουθεῖ καὶ σταθερῶς ἐνισχύει τὶς πολιτικὲς ἐπιλογὲς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης γενικότερα, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη αὐτῆς καὶ τῶν ἐπιμέρους κρατῶν μελῶν τῆς. Κατανοεῖ ὅτι κίνητρο τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι κυρίως ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη, προκειμένου ἡ Ἐνωμένη Εὐρώπη νὰ ἀντιμετωπίσει ἐπιτυχῶς τὸν παγκόσμιον ἀνταγωνισμό καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ ἐξασφαλίσει τὴν εὐημερία τῶν Εὐρωπαϊῶν πολιτῶν ὑπὸ συνθήκες πλήρους ἀπασχόλησης.

Στὸ πλαίσιο αὐτό, ἐπικροτήσαμε καὶ συνεχίζουμε νὰ στηρίζουμε τὴν ἀναληφθεῖσα ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση πρωτοβουλία γιὰ τὴ θέσπιση τῆς «*Στρατηγικῆς τῆς Λισσαβόνας*». Διαπιστώνουμε ὅτι αὐτὴ εἰσηγείται τὴν ἐφαρμογὴ συγκεκριμένων μέτρων καὶ πολιτικῶν ἐπιλογῶν ποὺ θὰ ὀδηγήσουν στὸν στρατηγικὸ στόχο, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ νὰ καταστῆ ἡ εὐρωπαϊκὴ οἰκονομία ἡ ἀνταγωνιστικότερη καὶ δυναμικότερη οἰκονομία τῆς γνώσης ἀνὰ τὴν ὑφήλιο, ἱκανὴ γιὰ βιώσιμη οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη, μὲ περισσότερες καὶ καλύτερες θέσεις ἐργασίας καὶ τὴν εὐρύτερη δυνατὴ κοινωνικὴ συνοχή.

Ἐπίσης χαιρόμεθα ἰδιαίτερα διότι ἡ Στρατηγικὴ τῆς Λισσαβόνας δὲν ἐπιχειρῶναι τὶς προσπάθειες καὶ τοὺς στόχους τῆς μόνο στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη ἀλλὰ, ἐν ταυτῷ καὶ ἐξίσου, στὴν ἐπίτευξη εὐρύτερης κοινωνικῆς συνοχῆς, πρὸς ἀποφυγὴ τῶν κοινωνικῶν ἀντιθέσεων καὶ ἀποκλεισμῶν.

Εἶναι ἄξιο προσοχῆς καὶ ἐπαίνου τὸ γεγονός ὅτι, στὰ συμπεράσματα τῆς Προεδρίας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου τῆς Λισσαβόνας τῆς 23ης-24ης Μαρτίου 2000, καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ αὐτὰ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συμβουλίου τῶν Βρυξελλῶν τῆς 22ας-23ης Μαρτίου 2000, γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ ἀνωτέρω στρατηγικοῦ στόχου, δίδεται ἰδιαίτερη ἔμφαση στὸν «*ἐκσυγχρονισμό τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ μοντέλου μὲ ἐπένδυση στὸν ἄνθρωπο καὶ οἰκοδόμησι ἐνὸς ἐνεργοῦ κράτους πρόνοιας*». Αὐτὸς ὁ στόχος εἶναι σημαντικὸ καὶ ἀναπόσπαστο μέρος τῆς χριστιανικῆς κοινωνικῆς ἀντίληψης, ποὺ ἔχει τὶς καταβολές τῆς στῆ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων Του. Εἶναι στόχος ποὺ ἀποτελεῖ ἀληθινὴ ἔκφραση τῶν ἀξιῶν καὶ ἀρχῶν τοῦ κοινοῦ μας εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος πάντοτε ἐπεδίωκε νὰ συνδέει τὴν οἰκονομικὴ προκοπὴ μὲ τὸ κράτος δικαίου. Εἶναι στόχος σύμφωνος μὲ τὴν ἱστορικὴ μας παράδοση, ποὺ θεωροῦσε πάντοτε τὴν οἰκονομικὴ προκοπὴ ὡς παράγοντα ἐνίσχυσης τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου. Μιᾶς ἐλευθερίας ποὺ ὅπως ἔχει ἐπιγραμματικῶς διατυπωθεῖ, μένει κοινωνικῶς νεκρὴ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει διασφαλίσει φαγητό, σπίτι, μόρφωση καὶ ὑγεία. Αὐτὴ ἡ συνείδηση ὀδήγησε τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης νὰ ἔχουν οἰκοδομήσει ἓνα σχετικῶς ἱκανὸ κράτος πρόνοιας, ποὺ θέλει νὰ τείνει χεῖρα βοήθειας στοὺς ἀδύνα-

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

μους καὶ γενικότερα στοὺς μὴ προνομιούχους τῆς ζωῆς. Πρόκειται γιὰ ἐπίτευγμα γιὰ τὸ ὁποῖο οἱ Εὐρωπαῖοι εἴμαστε πάντοτε ὑπερήφανοι.

Ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ μοντέλου, μὲ βάση τίς νέες συνθήκες ποὺ διαμορφώθηκαν στὸ ξεκίνημα τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰώνα, ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς ἐπιβεβλημένη ἐνέργεια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσης καὶ συστατικὸ στοιχεῖο τῆς προσπάθειας γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ στόχου τῆς Στρατηγικῆς τῆς Λισσαβόνας. Δὲν μπορεῖ ὅμως καὶ δὲν πρέπει σὲ καμία περίπτωση νὰ οδηγήσει σὲ ἀναίρεση τῶν μέχρι σήμερα βασικῶν ἀρχῶν καὶ κανόνων του. Εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ μοντέλου ἀπαιτοῦνται μέτρα ὅσα ἀνὰ τὰ ποὺ περιέχονται στὸ κείμενο τῆς Στρατηγικῆς τῆς Λισσαβόνας, ὅπως εἶναι ἡ ἐνίσχυση τῆς ἐκπαίδευσης καὶ κατάρτισης γιὰ τὴ δημιουργικὴ συμμετοχὴ στὴν κοινωνία τῆς γνώσης —μὲ πλήρη, βεβαίως, σεβασμὸ στὴν ἀρχὴ τῆς ἐπικουρικότητας στὰ θέματα παιδείας—, ἡ ἀνάπτυξη ἐνεργητικῶν πολιτικῶν γιὰ τὴν ἀπασχόληση, ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς κοινωνικῆς προστασίας καὶ ἡ προαγωγή τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς. Θεωροῦμε αὐτονόητο ὅτι οἱ προσπάθειες γιὰ ἐκσυγχρονισμὸ ἀποβλέπουν στὴ δημιουργία ἀληθινὰ ἰσορροπημένων ἀνθρώπινων κοινωνιῶν. Αὐτὸ βεβαίως προϋποθέτει μεγέθυνση τοῦ οικονομικοῦ ἀποτελέσματος καὶ πλήρη ἀπασχόληση, ἀλλὰ πηγαίνει πολὺ πέραν αὐτῶν.

Μόνον ἐφόσον ἡ ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας ἐπιδιώκεται παράλληλα μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνικῆς συνευθύνης, μπορεῖ κ. Πρόεδρε, ἡ εὐρωπαϊκὴ κοινωνία νὰ προχωρήσει. Μόνον ἐφόσον ἡ ἐπιδίωξη τῆς τεχνολογικῆς ἀνάπτυξης θὰ συνδέεται μὲ τὴν κοινωνικότητα καὶ τὴν πνευματικότητα, θὰ ὀδηγήσει σὲ μιὰ ἀναβαθμισμένη ποιτικὴ κοινωνία. Καὶ αὐτὸ ποὺ ὁ Εὐρωπαῖος χρειάζεται, εἶναι πράγματι μιὰ κοινωνία μὲ συνοχή, ἐνότητα καὶ ἀλληλεγγύη, μὲ αἴσθημα δικαιοσύνης καὶ κατανόησης στοὺς ἀδύνατους. Μιὰ τέτοια κοινωνία θὰ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίζει μὲ τὸν καλύτερο δυνατὸ τρόπο τὰ προβλήματα ποὺ ἡ ἀτελής κοινωνία μας, ὡς ἔργον ἀνθρώπου, πάντοτε θὰ ἔχει.

Ἄντιλαμβάνομαι, κ. Πρόεδρε, ὅτι, δυστυχῶς, τὸ ἀξίωμα τῆς ἀκρατῆς ἀνταγωνιστικότητας καὶ τῆς μεγιστοποίησης τοῦ ὀφέλους, κυριαρχεῖ σὲ ὅλα τὰ στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ, σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ σὲ ὅλο τὸν πλανήτη. Ὁ ρόλος ὅμως τῆς Εὐρώπης εἶναι νὰ δείξει ἕνα ἄλλο μοντέλο ἀνάπτυξης, ποὺ χωρὶς νὰ ἐγκαταλείπει τίς ἀπαι-

τήσεις καὶ τοὺς κανόνες τῆς ἀνοιχτῆς ἀγορᾶς, θὰ ἔχει ἀνθρώπινο πρόσωπο. Ἡ «θεοποίηση» τοῦ ἀτομικοῦ ὀφέλους, ὅπως κὶ ἂν αὐτὸ νοεῖται, ὀδηγεῖ πάντοτε τίς κοινωνίες στὴν παρακμῆ. Ἐπομένως, παράλληλα μὲ τὴν αὔξηση τῆς ἀνταγωνιστικότητας τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν ὑπόδειξη τῶν συγκεκριμένων μέτρων στὸν τομέα τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ μοντέλου, ἡ Στρατηγικὴ τῆς Λισσαβόνας θὰ ἔπρεπε νὰ τολμήσει περισσότερο, καὶ νὰ προτείνει περαιτέρω μέτρα ποὺ θὰ εἶχαν ὡς στόχο νὰ ἐκσυγχρονίσουν τὴν κοινωνία κατὰ τρόπο συμβατὸ μὲ τίς ἀρχές καὶ τίς ἀξίες τῆς χριστιανικῆς θρησκείας καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ γενικότερα. Παράλληλα μὲ τὴ δημιουργία τῆς ἀνταγωνιστικότερης καὶ παραγωγικότερης οἰκονομίας τῆς ὑψηλίου, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελεῖ στρατηγικὸ στόχο τῆς Ἐνώσης καὶ ἡ δημιουργία τῆς πλέον εὐαίσθητης κοινωνίας μὲ ἀνθρώπινο πρόσωπο.

Τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν σοβαρὰ σήμερα τοὺς εὐρωπαίους πολῖτες, ὅπως προέκυψε καὶ ἀπὸ τὰ δημοψηφίσματα στὴ Γαλλία καὶ τὴν Ὑλλανδία, εἶναι πολλά. Θεωρῶ, καὶ πιστεύω ὅτι καὶ σεῖς κ. Πρόεδρε συμφωνεῖτε, ὅτι τὸ πρῶτο καὶ σπουδαιότερο ἴσως εἶναι τὸ αἶσθημα ὅτι ἀπειλεῖται ἡ κοινωνικὴ συνοχή. Αὐτὴ τὴν ἀπειλὴ ἐκφράζει ἐντονώτατα τὸ φάσμα τῆς ἀνεργίας, ἰδιαίτερα τῶν νέων καὶ τῶν γυναικῶν. Αὐτὴ ἐγείρει καὶ τὴ συνακόλουθη ἀβεβαιότητα τῶν ἐργαζομένων γιὰ τὴ διατήρηση τῶν θέσεων ἐργασίας τους στὸ μέλλον. Εἶναι εὐρύτερα κατανοητὴ, πιστεύω, ἡ ἄποψη ὅτι τὸ πρόβλημα αὐτὸ θὰ λυθεῖ σὲ μεγάλο βαθμὸ μὲ τὴ δημιουργία τῆς ἀνταγωνιστικῆς οἰκονομίας, ὅπως προβλέπεται ἄλλωστε καὶ ἀπὸ τὴ Στρατηγικὴ τῆς Λισσαβόνας. Μέχρις ὅτου ὅμως ἐπιτευχθεῖ ὁ στόχος αὐτός, ὅλοι οἱ παράγοντες τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς οἰκονομίας θὰ πρέπει νὰ δείχνουν πλήρη εὐαισθησία ἔναντι τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν πολιτῶν ποὺ αἰσθάνονται ἀπειλούμενοι.

Ἔτσι, π.χ., τὸ φαινόμενο ποὺ παρατηρεῖται σὲ ἀρκετὲς περιπτώσεις στὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη, δηλαδὴ ἡ ἀντικατάσταση τῶν ἐργαζομένων μὲ πλήρη δικαιώματα ἀπὸ οἰκονομικοὺς μετανάστες χωρὶς δικαιώματα, ἐπιφέρει βαθεῖα ρήγματα στὴν εὐρωπαϊκὴ κοινωνία, καὶ προκαλεῖ συγκρουσιακὲς συσπειρώσεις. Σὲ ἄλλες περιπτώσεις παρατηρεῖται τὸ φαινόμενο καταστρατήγησης τοῦ ὠραρίου σὲ βάρος τῶν ἐργαζομένων. Εἶναι αὐτονόητο ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἀναπτύσσεται ἡ κοινωνικὴ συνοχή ὅταν οἱ ἐργαζόμενοι ὑποκύπτουν σὲ πιέσεις ἀπὸ φόβο ὅτι θὰ χά-

σουν τὴ θέση τους καὶ ἄρα θὰ βάλουν σὲ κίνδυνο τὸ ἐπίπεδο ζωῆς των. Ὁ φόβος οὐδέποτε δημιούργησε κοινωνία. Ὁ φόβος δημιουργεῖ μόνον δουλεία. Καὶ θὰ πρέπει νὰ εἴμαστε ἐξαιρετικά προσεκτικοὶ σὲ αὐτό. Δὲν εἶναι λοιπὸν πολυτέλεια, ἀλλὰ εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη, οἱ εὐρωπαϊκὲς ἐπιχειρήσεις νὰ βοηθηθοῦν ὥστε νὰ ἀναπτύξουν ὅσο γίνεται περισσότερο τὸ μανάτζμεντ τῆς κοινωνικῆς συνευθύνῃς.

Ἐχοντας συνείδηση ὅτι ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξη πρέπει νὰ θεωρακίζει τὴν *κοινωνικὴ συνοχή*, χαιρετίζουμε μὲ ιδιαίτερη ἱκανοποίηση ὅλες τὶς δηλώσεις Εὐρωπαϊῶν πολιτικῶν ἡγετῶν πού ἐμμένουν ὅτι ἡ Εὐρώπη χρειάζεται ἰσχυρὸ κοινωνικὸ κράτος. Ὅσα μειονεκτήματα καὶ ἀντιφάσεις ἔχει τὸ κοινωνικὸ κράτος μποροῦν καὶ πρέπει νὰ διορθωθοῦν, ἔχοντας ὅμως πάντοτε ὡς ἀρχὴ ὅτι δὲν ὀφελεῖ τὴν Εὐρώπη ἢ μετατροπὴ τῆς σὲ περιοχὴ στέρησης καὶ ἀνασφάλειας. Τὸ χειρότερο πού μπορεῖ νὰ συμβεῖ στὴν Εὐρώπη, ὁ ἀληθινὸς ἐφιάλτης τῆς, εἶναι νὰ ἀντικατασταθεῖ ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ἐπιχειρήσεων σὲ ἀνταγωνισμὸ μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων γιὰ μιὰ θέση ἐργασίας. Ἐὰν αὐτὸ τὸ αἶσθημα μεταδοθεῖ στὴ νεολαία τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπῃς, κύριε Πρόεδρε, πιθανῶς νὰ ἐπιβιώσει ἡ Ἐνωση, ἀλλὰ θὰ χαθεῖ γιὰ πάντα ἡ Εὐρώπη.

Κεντρικῆς σημασίας γιὰ τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπῃς, κύριε Πρόεδρε, εἶναι τὸ *δημογραφικὸ* πρόβλημα. Εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ κοινωνία ἀντιμετωπίζει ὀξὺ πρόβλημα ὑπογεννητικότητας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ὁποίου καταφεύγει στὴν μέθοδο τῆς νόμιμης ἀλλὰ ἐνίοτε καὶ παράνομης μετανάστευσης. Χωρὶς κανένα ἀπολύτως ἴχνος ξενοφοβικῆς ἀντιμετώπισης τοῦ θέματος ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, θεωροῦμε ὅτι πρέπει νὰ προταθοῦν γενναῖα μέτρα στήριξης τῆς οἰκογένειας. Ὅποτε ἡ ἀπόκτηση παιδιῶν ἔγινε βάρος καὶ παράγων ἀνασφάλειας γιὰ τὴν οἰκογένεια, ἀκολούθησε σεισμικὴ κατάρρευση τῆς κοινωνίας. Πιστεύουμε ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς ἀντιμετώπιση τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος θὰ ἀποτελοῦσε τὴν περισσότερη ζωτικὴ καὶ ἀποδοτικότερη ἐπένδυση γιὰ τὴν εὐρωπαϊκὴ κοινωνία.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὑποστηρίζει ἐνθέρμως τὶς πολιτικὲς τῆς Ε.Ε. γιὰ τὴν *βελτίωση τῆς θέσεως τῶν μεταναστῶν*, πιστεύει ὅμως ὅτι τὸ μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ ἡ οικονομικὴ ὑποστήριξη τῆς Ἐνωσης πρὸς τὸν Τρίτο Κόσμο καὶ τοὺς πολῖτες του θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκδηλώνεται κυρίως στὸν τόπο καταγωγῆς τους, ὥστε νὰ βελτιωθεῖ ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἐπίπεδο διαβίωσης τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν στὸν

τόπο πού γεννήθηκαν καὶ νὰ μὴν καταφεύγουν στὴν ἀπεγνωσμένη ὁδὸ τῆς παράνομης μετανάστευσης πού καὶ τὴ ζωὴ τους θέτει σὲ κίνδυνο, καὶ τὴν ἀξιοπρέπειά τους τραυματίζει πολλαπλῶς, ἀλλὰ καὶ τὴν καταστροφὴ τῆς παράδοσής τους συνεπάγεται.

Τέλος, κ. Πρόεδρε, θεωροῦμε ὅτι ἡ Στρατηγικὴ τῆς Λισσαβόνας θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι πιὸ γενναϊόδωρη σὲ μέτρα καὶ πολιτικὲς πού θὰ ἀφοροῦσαν *στὴ διαφύλαξη, προστασία ἀλλὰ καὶ βελτίωση τοῦ περιβάλλοντος*. Ἡ βιώσιμη οικονομικὴ ἀνάπτυξη, πού μὲ ἔμφραση ἀποτελεῖ στόχο τῶν ἰσχυουσῶν Συνθηκῶν, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελεῖ ἀντικείμενο μεγαλύτερης φροντίδας. Εἶναι ἔργο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης νὰ διδάξει ὅλους τοὺς πολῖτες τῆς καὶ ὅλους τοὺς φορεῖς, δημόσιους καὶ ιδιωτικούς, ἀλλὰ καὶ ὅλους τοὺς λαοὺς, ὅτι ἡ οικονομικὴ καὶ τεχνολογικὴ ἀνάπτυξη πρέπει νὰ γίνεται μέσα σὲ προστατευόμενο περιβάλλον, ἄλλως σύντομα δὲν θὰ ἔχει κανένα νόημα, ἀφοῦ ὅλα γύρω μας θὰ ἐρημωθοῦν. Θὰ πρέπει νὰ ἐνισχύονται οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἔχουν ὑψηλῆς ποιότητος μανάτζμεντ κοινωνικῆς εὐθύνῃς, ἰδιαίτερος δὲ ἐκεῖνες πού τὰ ἀναπτυξιακὰ τους σχέδια περνοῦν μέσα ἀπὸ τὴν ἀειφόρο ἀνάπτυξη. Εἶναι καθῆκον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης νὰ διδάξει ὅλους ὅτι ἡ θὰ προφθάσουμε νὰ περυσώσουμε τὸ περιβάλλον, ἢ θὰ ἐτοιμάσουμε τὴ νεκρῶσιμο ἀκολουθία τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν κατακλείδι, κ. Πρόεδρε, ὡς Προκαθήμενος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, θὰ ἠθελαν νὰ σᾶς ἐπαναβεβαιώσω γιὰ τὴ συμπαράστασή μας στὴν προσπάθεια πού ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση καταβάλλει γιὰ τὴν βιώσιμη οικονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Εὐρώπῃς καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ μοντέλου στὸ πλαίσιο τῆς Στρατηγικῆς τῆς Λισσαβόνας, ὑπογραμμίζοντας τὴν ἀνάγκη ὅπως ὁ ἐκσυγχρονισμὸς αὐτὸς στηριχθεῖ στὶς διαχρονικὲς καὶ ἀκατάλυτες ἀξίες τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, διότι, ὅπως ὀρθὰ ὑπογραμμίζεται στὴν παράγραφο 24 τοῦ κειμένου τῆς Στρατηγικῆς τῆς Λισσαβόνας, *«οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸ πολυτιμότερο κεφάλαιο τῆς Εὐρώπῃς καὶ πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὸ ἐπίκεντρο τῶν πολιτικῶν τῆς Ἐνωσης»*.

Μετ' εὐχῶν καὶ ἀγάπης

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

To Mr. José Manuel Barroso
President of the European Commission
1049 Brussels
Belgium

Athens, 22 June 2005

**LETTER TO
THE PRESIDENT
OF THE EUROPEAN
COMMISSION
ABOUT THE SOCIAL
PROBLEMS
OF EUROPE**

Your Excellency Mister President,

The Orthodox Christian Church of Greece, as expresser of the faith of the overwhelming majority of Greeks, follows with particular interest and firmly endorses the political choices of the European Commission and of the European Union more broadly for the latter's own and each individual member state's development. It understands that the guiding force of the Commission is mainly economic development, so that the united Europe may successfully face global competition and thereby secure the well-being of European citizens in conditions of full employment.

Within this framework, we have welcomed and continue to support the initiative taken up by the European Union for the establishment of the «*Lisbon Strategy*». We see that it suggests the implementation of specific measures and political choices that will lead to the strategic goal, which is for the European economy to become the most competitive and dynamic knowledge-based economy in the world, capable of sustainable economic growth with more and better jobs and with the broadest possible social cohesion.

Moreover, we are particularly glad to see that the Lisbon Strategy does not concentrate its efforts and goals solely on economic development but, at the same time and on an equal footing, on the achievement of broader social cohesion, so that social conflicts and exclusion be averted.

It is worth noting and praising the fact that, in the conclusions of the Presidency of the Lisbon European Council of March 23-24, 2000, as well as in those of the Brussels European Council of March 22-23, 2005, with regard to the attainment of the aforementioned strategic aim, special emphasis is given on the «*modernisation of the European social model through investment in man and in the construction of an active welfare state*». This aim is an important and integral part of the Christian perception of society, which has its roots in the teaching of Jesus Christ and His Disciples. It is an aim that constitutes the true expression of the values and principles of our common European civilisation, which has always striven to intertwine economic progress with the rule of law. Moreover, it is an aim that conforms to our historical tradition, in which economic advancement was always regarded as a factor buttressing the freedom of man. This freedom, as has been epigrammatically stated, remains socially ineffective, if man has not secured nourishment, shelter, education and health. It was this realisation that led the states of Europe to build a relatively capable welfare state, willing to hold out a helping hand to the weak and to the non-privileged of life more broadly. It is an achievement we Europeans have always been proud of.

In view of the new conditions created at the beginning of the twenty-first century, the modernisation of the European social model is certainly an indispensable step on the part of the European Union and a constitutive element of the endeavour to achieve the aim of the Lisbon Strategy. However, under no circumstances could or

By
His Beatitude the Archbishop
of Athens and All Greece
CHRISTODOULOS

should this modernisation lead to the revocation of its basic principles and rules so far. Undoubtedly, for the modernisation of the European social model, measures such as those contained in the text of the Lisbon Strategy are required, namely, for example, the reinforcement of education and training for a creative participation in the society of knowledge—with full respect, of course, for the principle of subsidiarity in matters of education—, the development of active policies regarding employment, the modernisation of social protection, the promotion of social cohesion. It goes without saying that the efforts towards modernisation aim at creating truly balanced human societies. This of course presupposes the growth of financial results and full employment but goes far beyond these.

Only if economic growth be pursued together with the heightening of shared social responsibility, will, Mr President, the European society be able to progress. Only if the pursuit of technological development be connected with sociality and spirituality, will it lead to an upgraded, higher-quality society. What the European needs is indeed a society marked by cohesion, unity and solidarity, by a sense of justice and understanding for the weak. Such a society will be able to tackle in the best possible way the problems that our imperfect society, as the work of man, will always have.

However, I am aware, Mister President, of the sad fact that the axioms of unrestrained competition and maximisation of profits dominates all layers of the population, every people the world over. Even so, the role of Europe is to project an alternative model of development, which, without relinquishing the demands and the rules of the open market, will have a humane face. The deification of personal profit, in whatever form this latter may be perceived, has always led human societies to decline. Therefore, together with the increase of economic competitiveness and the suggestion of specific measures for the modernisation of the European social model, the Lisbon Strategy should have been bolder and should have proposed further measures aiming at the modernisation of society in a way compatible with the principles and values of Christian religion and of European civilisation more generally. Along with the aim of creating the most competitive and most productive economy worldwide, the creation of the most sensitive society with a humane face should also constitute a strategic aim of the Union.

The issues seriously preoccupying the European citizens

today, as became obvious from the referenda in France and the Netherlands, are numerous. Personally, I believe and hope that you too, Mr President, will agree, that the first and most serious of these issues is perhaps the sense that social cohesion is threatened. This threat is most intensely illustrated by the spectre of *unemployment*, and in particular the unemployment of the young and of women, with the ensuing uncertainty that this implies for the employees as regards the preservation of their jobs in the future. I would like to believe that there is now a broader consensus on the view that this problem will be resolved to a large extent by the creation of a competitive European economy, as provided by the Lisbon Strategy. However, until this goal is attained, all political and economic agents will have to show the highest degree of sensitivity to the employees and to the citizens who now feel threatened.

Thus, for instance, the phenomenon observed in some cases in the EU, namely that of replacing employees with full rights by immigrants with no rights at all, causes deep fractures to European society and brings about instances of conflictual coagulation. In other cases, the phenomenon of violating working hours at the expense of employees is also observed. It goes without saying that social cohesion cannot be promoted when employees succumb to pressures for fear of losing their jobs and thereby of putting their living standards at risk. Societies were never created by fear. Only servitude was caused by fear. We must therefore be extremely careful in this matter. Consequently, it is not a luxury but an absolute necessity that European businesses be helped in developing as much as possible a management based on the awareness of shared social responsibility.

We, being fully aware that economic development must safeguard *social cohesion*, welcome with particular satisfaction all statements made by European political leaders emphasising the fact that Europe needs a strong welfare state. Any disadvantages and contradictions the latter may have can and should be remedied on the immutable basis of the principle that it will do no good to Europe if it turns itself into an area of deprivation and insecurity. The worst development for Europe, a real nightmare, would be produced if competition among businesses were to be fully replaced by antagonism among individual employees for a job. If this sense is conveyed to the youth of the United Europe, Mr President, then the Union may survive but Europe will be forever lost.

A problem of critical importance for the future of Europe, Mr President, is the *demographic problem of Europe*. As is known to all, European society faces an acute problem of low fertility rates, which it tries to tackle by resorting to legal but often also illegal immigration. With no trace whatsoever of xenophobic treatment of the issue on the part of the Church of Greece, we believe that generous measures should be proposed for the support of the institution of the family. Whenever the prospect of having children became a burden and a factor of insecurity for families, a seismic collapse of societies ensued. To our mind, a successful treatment of the demographic problem would constitute the most vital and most profitable investment in European society.

The Church of Greece fervently supports the policies of the EU for the *improvement of the position of immigrants* but believes that Europe's great interest in and financial support of the Third World and its citizens should be manifested mainly in their places of origin, so that the living standards of those people be improved in the places where they were born without their having to resort to the desperate process of illegal immigration, which puts their lives in danger, traumatises their dignity in so many ways and causes the devastation of their traditions.

Finally, Mister President, we believe that the Lisbon Strategy should have been more generous in measures and policies regarding the preservation, protection and improvement of the *environment*. Sustainable economic development, which is emphasized as an aim of the Treaties now in effect, should be the object of greater care. It is incumbent upon the European Union to teach all its citizens,

all agents, whether public or private, and all peoples that economic and technological development should only take place within a protected environment, or else it will soon be pointless, since everything around us will have been devastated. Businesses with high-quality and socially responsible management should be supported, and in particular those with plans dependent precisely upon sustainable development. It is the duty of the European Union to teach everyone that either we shall hasten to save the environment in time or we shall have to prepare for the funeral service of our civilisation.

In closing, Mister President, as Primate of the Orthodox Christian Church in Greece, I would like to assure Your Excellency once again of our standing by the efforts made by the European Union for the sustainable economic development of Europe and for the modernisation of the European social model within the framework of the Lisbon Strategy, and to stress the need for this modernisation to be founded on the perpetual and indestructible values of Christianity and European civilisation, because, as is rightly emphasized in paragraph 24 of the text of the Lisbon Strategy, *«human capital is Europe's most important asset and as such it must be at the centre of its policy priorities»*.

With best wishes and love,

Christodoulos,

Archbishop of Athens and all Greece

(Translation into English
by Dr Nikolaos C. Petropoulos)

**ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ
ΤΟΥ Χ. ΦΛΩΡΑΚΗ**

**Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ**

Ἀθήναι, 23 Μαΐου 2005

Πρὸς
τὴν Ἑπίτιμον
καὶ Ἀλέξανδρον Παπαρήγα
Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἑλλάδος

Ἑπίτιμε καὶ Παπαρήγα,

Γιὰ τὴν ἐκδημία τοῦ ἀειμνήστου πολιτικοῦ ἀνδρὸς Χαρίλαου Φλωράκη ἐκφράζω τὴν ἀνθρώπινη συμπάθειά μου εὐχόμενος ὅπως ὁ Φιλάνθρωπος Θεὸς ἀναπαύει τὴν ψυχὴν του ἐν οὐρανοῖς.

Μετ' εὐχῶν
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**«ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΚΑΤΑ
ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟ
ΠΑΥΛΟ»**

**(ΙΑ' ΠΑΥΛΕΙΑ, Βεροία,
Ἰούνιος 2005)**

Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
Ἀγαπητοὶ Πατέρες,
Ἐντιμότετοι Ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν,
Στρατιωτικῶν, Δικαστικῶν καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν,
Κυρίες καὶ Κύριοι Σύεδροι,

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 61/29.3.2005 Γράμματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονος τὴν σύγκλησιν τοῦ παρόντος Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, μὲ κύριον θέμα «Ἐκκλησία καὶ Κοινωνία κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο», τοῦ ἑνδεκάτου κατὰ σειράν, συγκαλουμένου ἐν τῇ Βυζαντινῇ πόλει τῆς Βεροίας καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ Ἀνωνιαδαίῳ Στέγῃ Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν τοῦ ὁμωνύμου Δήμου, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας καὶ Ναούσης, καὶ μάλιστα τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου Αὐτῆς κ. Παντελεήμονος, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἀξιοτίμων κ.κ. Νομάρχου Ἡμαθίας καὶ Δημάρχου Βεροίας.

Μεθ' ἱκανοποιήσεως παρακολουθοῦμεν τὴν, ἀπὸ τῆς Ἐθρονίσεως εἰς τὴν Ἀποστολικὴν ταύτην καθέδραν τοῦ προμνησθέντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καὶ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ. Παντελεήμονος, καθιέρωσιν σειρᾶς ἐκδηλώσεων πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ἐν αἷς καὶ ἡ θέσπισις τοῦ παρόντος Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον διακεκριμένοι εἰδικοί Ἐπιστήμονες καταθέτουν ἑκάστοτε τὸ περιεχόμενον τῶν μελετῶν καὶ τῶν ἐρευνῶν αὐτῶν, τῶν σχετιζομένων πρὸς τὸν Θεῖον τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολον Παῦλον, τὸν ἐπικληθέντα Πρῶτον μετὰ τὸν Ἐνα.

Τὸ ἤδη ἀρχόμενον Διεθνές Ἐπιστημονικὸν Συνέδριον, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐορτῆς τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἐν Βεροία, ἀπὸ τοῦ «βήματος» τῆς ὁποίας, ὅπως καὶ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς ἠρωτοκόκου Μακεδονικῆς γῆς, ἐκήρυξε τὸ μήνυμα περὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν τότε καθήμενον ἐν τῷ σκότει τῶν εἰδώλων εὐρωπαϊκῶν κόσμον, ἔχει ὡς ἀντικείμενον μελέτης θέμα πολυσχιδῆ καὶ ἄξιον ἐρεύνης, διὰ νὰ ἐπαναλάβωμεν τοὺς λόγους τοῦ οὐρανοφάντορος καὶ πανεπιστήμονος Μεγάλου Βασιλείου «...μὴ ἀποκνήσωμεν πρὸς τὴν ἔρευναν» (ΒΕΠΕΣ 53, 147) καὶ «ἐπειδὴ δυσθήρατος ἡ ἀλήθεια, πανταχόθεν ἡμῖν ἐξιχνευτέα» (P.G. 32, 698).

Καὶ εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ Παύλειος λόγος ἀναφορικῶς πρὸς τὴν σχέσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινωνίας εἶναι λόγος ἰσχυρός, «τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον» (Ἐβρ. 4, 12), διαγράφων ἐναργῶς τὴν εὐεργετικὴν καὶ καινοποιὸν προσφορὰν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ κοινωνίᾳ διὰ μέσου τῶν αἰῶνων.

Ἡ Ἐκκλησία ὡς οὕσα ἡ κατ' ἐξοχὴν ἰδανικὴ ἔκφρασις κοινωνίας, ἀποτελοῦσα τὸ ἀπαύγασμα τῆς τελείας καὶ ἀρχετυπικῆς μορφῆς τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι κοινωνίας καὶ ἐνότητος προβάλλεται ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ὡς ἡ μόνη δυναμένη νὰ παράσχη εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰς προϋποθέσεις διὰ νὰ καθίσταται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν κοινωνικὸν ὄν ἐν τῇ οὐσιαστικῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὄρου καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν ἐκκοσμικευμένην ἄποψιν περὶ αὐτοῦ.

Βιωὼν ὁ πιστὸς τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τῆς ἀγιαστικῆς χάριτος τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, δύναται κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον νὰ

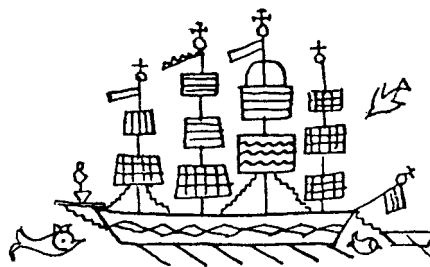
ἀποτελῆ, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρῶνῃ ὅλας τὰς προϋποθέσεις ὥστε εἰς πᾶσαν ἔκφρασιν κοινωνίας (εἶτε ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς οἰκογενείας, εἶτε ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ἔθνους, εἶτε ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ἐργασιακοῦ χώρου, εἶτε ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς συλλογικῆς προσφορᾶς, εἶτε ὑπὸ τὴν οἰανδήποτε καλῶς νοουμένην κοινωνικὴν μορφήν) νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἰδανικὴν λειτουργίαν καὶ πρόοδον αὐτῆς, ὑπογραμμίζων πρὸς τοὺς χριστιανοὺς ὅλων τῶν ἐποχῶν μετ' ἐμφάσεως: «*τῆς εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε*» (Ἐβρ. 13, 16).

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω μετὰ πνεύματος καὶ φόβου Θεοῦ εἶναι βέβαιον ὅτι ἐμβριθῶς θὰ διερευνήσητε ἐνταῦθα

καὶ θὰ ἀποτυπώσητε ἐναργῶς εἰς τὰ συμπεράσματα ὑμῶν.

Ἔθεν, συγχαίροντες τὰ Μέλη τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Γραμματείας, ὡς καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς Εἰσηγητὰς, τοὺς ἐκθύμως ἀναλαβόντας τὰς εἰσηγήσεις αὐτῶν, πατρικῶς εὐχόμεθα εὐδώσιν τῶν ἐργασιῶν, ὥστε ἐκ τῶν πολυτίμων πορισμάτων τῆς παρούσης πνευματικῆς συνάξεως, νὰ καρποφορήσῃ, ἔτι περισσότερον ὁ σπόρος τοῦ Ἀποστολικοῦ λόγου εἰς τὰς καρδίας ὅλων, ἀπονέμοντες εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν παρισταμένων τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴν ἡμῶν εὐλογίαν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

**ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ
ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ**

**(Χαιρετισμός στο συνέδριο
Ἑλληνική Παιδεία
καὶ κλασικὲς ἀξίες,
Ἀθήναι 2/6/2005)**

Αἰσθάνομαι ἰδιαίτερη χαρὰ διότι καλεῖτε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας μας νὰ χαιρετίσει τὸ Συνέδριό σας. Χαρὰ, διότι ἡ στάση σας δείχνει ὅτι κατανοεῖτε καὶ σέβεσθε τὴν ἀνεκτίμητη συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴ διαφύλαξη καὶ ἐμβάθυνση τῶν ἀξιῶν, τὶς ὁποῖες διετύπωσε καὶ μᾶς κληροδότησε ὁ κλασικὸς Ἑλληνισμός, βαπτίζοντάς τες στὰ μυστικὰ ὕδατα τοῦ θείου λόγου.

Ἀναγκαῖον εἶναι νὰ τονίσω, χωρὶς καμιά διάθεση ἐπικρίσεως, ὅτι μιλώντας, γιὰ ἑλληνικὴ παιδεία, δὲν ἐννοοῦμε βέβαια, τὴ σημερινὴ ἐκπαίδευση. Αὐτὴ φανερώνει τὴν ἀπώλεια προσανατολισμοῦ τῆς νεοελληνικῆς λογιόσυνης καὶ πολιτείας, ποὺ κυριάρχησε κατὰ τὴν περίοδο συγκρότησης τοῦ ἐθνικοῦ κράτους μετὰ τὸν θρίαμβο τῆς Παλιγγενεσίας. Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ οἱ λόγιοι προσπάθησαν νὰ συνδέσουν τὸ νέο κράτος μὲ τὴν ἀρχαιότητα, ἀπορρίπτοντας τὴν ἑλληνικὴ ἱστορία ἀπὸ τὴ μάχη τῆς Χαιρώνειας ἕως περίπου τὸ ἴ21. Σὲ μιὰ πρωτοφανῆ λοβοτομὴ τῆς ἱστορίας, προσπάθησαν νὰ ἀπορρίψουν τὸν Μακεδονικὸ καὶ τὸν Μεσαιωνικὸ (τὸν Βυζαντινὸ) Ἑλληνισμό. Συνέθεσαν ἔτσι μιὰ παιδεία ἀρρωστημένη, ἀφοῦ ἐπιχείρησαν νὰ βάλουν στὴ θέση τῆς ἱστορικῆς συνείδησης μιὰ νεκρὴ ἀρχαιοπληξία.

Ἀπάντηση σὲ αὐτὲς τὶς νοσηρὲς τάσεις ἔδωσε ὁ Κωνσταντῖνος Παπαρρηγόπουλος, μὲ τὴν Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμπρὸ δοκίμιό του μὲ τὸν χαρακτηριστικὸ τίτλο «Ἀπόπειρα ἐθνικῆς αὐτοκτονίας». Ἀκολούθησε τὸ μεγάλο ἔργο τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, ποὺ δίνοντας σὲ ποιητικὴ φόρμα τὴν ἐνότητα τῆς ἱστορίας μας, ἔδωσε ὀριστικὸ τέλος στὶς σχιζοφρενικὲς θεωρίες τῶν λογίων κατασκευαστῶν τῆς πρώτης παιδείας.

Ἀλλὰ τὰ δεινὰ τῆς παιδείας μας δὲν ἔληξαν τότε: στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ γλωσσικὸ σπαταλήθηκε πολὺ αἷμα ἀπὸ τὶς δυνάμεις τοῦ ἔθνους, καὶ πολλὰ βήματα ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχαν γίνε, ἀφέθηκαν γιὰ ἓνα ἀργότερα ποὺ δὲν ἦλθε ποτέ. Διότι ἡ πατρίδα μας ἀρπάχτηκε ἀπὸ τὴ δίνη πολλῶν καὶ συνεχῶν πολέμων ποὺ ἄλλαξαν τὴ φυσιογνωμία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μὲ κυριώτερη τὴν ἀπώλεια τῆς Ἰωνίας. Στὰ τελευταῖα 40 χρόνια τοῦ 20οῦ αἰῶνα, ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία δὲν μπόρεσε νὰ ἀπαντήσῃ στὸ ἐρώτημα: *Σὲ τί χρειαζόμαστε τὴν παιδεία;* Κανεὶς μας δὲν μπόρεσε τότε νὰ ἐξηγήσῃ στοὺς Ἕλληνες, τί ἐγκυμονοῦσε ἡ ἀπαίτησή τους «*νὰ πάρει τὸ παιδί ἓνα πτυχίο κι ἂς εἶναι ὅ,τι νὰ ἴναι*».

Ἔχει πελώριες εὐθύνες γι' αὐτὸ ἡ πολιτικὴ μας ἡγεσία, ἀλλὰ ὄχι μικρότερες ὅλοι ἐμεῖς, οἱ ἀκαδημαϊκοὶ διδάσκαλοι, οἱ ἐπιστήμονες, καὶ βεβαίως ἡ Ἐκκλησία.

Ἔτσι φθάσαμε στὸ σήμερον, νὰ ἔχουμε ἀντικαταστήσῃ τὴν ἑλληνικὴ παιδεία μὲ τὸ know how, τὸ ὁποῖο εἶναι κατάλληλο γιὰ ψευδοκοινωνίες, γιὰ ἀθροίσματα λαῶν, ποὺ δὲν ἔχουν καὶ δὲν ζητοῦν παιδεία, ἀλλὰ διδάσκονται νὰ παράγουν καὶ νὰ καταναλώνουν.

Ἀποτέλεσμα τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας πολιτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς μας ἀδυναμίας νὰ ὑψώσουμε ἀληθινὰ αἷτημα παιδείας, *ὄχι πτυχίου ἀλλὰ παιδείας*, εἶναι καὶ ἡ γνωστὴ σὲ ὅλους κατολίσθηση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας. Θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι αὐτονόητο σὲ ὅλους, ὅτι δὲν ὑπάρχει παιδεία, δὲν ὑπάρχει φορέας ἀξιῶν, χωρὶς τὸ δικό της γλωσσικὸ ὄργανο. Ὅταν μιᾶμε γιὰ παιδεία ἑλληνικὴ καὶ τὶς ἀξίες της, μιᾶμε κυρίως γιὰ *γνώση τῆς γλώσσας* αὐτῆς, ποὺ δι' αὐτῆς ἐκφράστηκαν οἱ ἀξίες. Ἡ μετάφραση ἐννοιῶν δὲν εἶναι καθόλου τὸ ἴδιο μὲ τὴ συμμετοχὴ στὴ

ζωή τῶν ἐννοιῶν αὐτῶν, ζωὴ ποὺ βρίσκεται ἀσπαίρουσα στὴ γλώσσα.

Αὐτὸ ἐπισημαίνει, στὴν οὐσία, ὁ Μέγας Βασίλειος, γράφοντας ὅτι οἱ χριστιανοὶ τῆς Δύσης δὲν ἔχουν γλώσσα ἱκανὴ νὰ προσλάβει τὶς λεπτές θεολογικὲς ἔννοιες ποὺ ἀναπτύσσει ἡ ἑλληνικὴ¹. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἐπισημαίνει ὁ ἱερός Αὐγουστίνος γράφοντας στὸν ἅγιο Ἰερώνυμο ὅτι ἡ μετάφραση τῆς Ἀγίας Γραφῆς στὰ λατινικὰ δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ γίνεῖ χωρὶς ἀποκλίσεις νοημάτων, καὶ θὰ δημιουργήσει ἄθελά της χάσμα ἀνάμεσα στὶς Ἐκκλησίες τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως².

Δὲν μιλοῦν ἐδῶ οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν μεταφραστικὴ ἱκανότητα τούτου ἢ ἐκεῖνου. Ἔχοντας συνείδηση τοῦ τί εἶναι ἡ ἑλληνικὴ γλώσσα, καταλαβαίνουν ὅτι μπορεῖς νὰ μπεῖς στὸ βάθος τῶν ἐννοιῶν ποὺ αὐτὴ ἡ γλώσσα κυριολεκτικῶς ἐκ-φράζει, μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ μετάφραση. Συμμεριζόμενα αὐτὲς τὶς ἀντιλήψεις, ἐπίλεκτα ἐθεωροῦντο σὲ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἱστορίας τῆς Εὐρώπης, ὅσα σχολεῖα μέσης παιδείας, ἐκκλησιαστικὰ καὶ μὴ, μποροῦσαν νὰ διδάσκουν ἑλληνικά. Καὶ βεβαίως, φημισμένα ἦταν τὰ Πανεπιστήμια ἐκεῖνα ποὺ εἶχαν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου τμῆμα διδασκαλίας τῆς ἑλληνικῆς.

Τὸ ἐρώτημα, λοιπόν, σὲ μᾶς σήμερα εἶναι ἂν μπορεῖ νὰ νοήσουμε διδασκαλία τῶν κλασικῶν ἀξιῶν ξένη πρὸς τὴν ἑλληνικὴ γλώσσα. Καὶ ἀκόμη πιὸ οὐσιαστικά, τὸ ἐρώτημα εἶναι *τί χρειαζόμαστε* τὶς κλασικὲς ἀξίες.

Οἱ κλασικὲς ἀξίες συνοψίζονται σὲ ὀρισμένες λέξεις: φόβος ἦτοι σεβασμὸς θεοῦ, τιμὴ στὰ πάτρια ἦτοι τὶς παραδόσεις, αὐτοθυσία ὑπὲρ πατρίδος, ἐλευθερία, μόρφωση, μέτρον, λιτότης βίου, δικαιοσύνη. Καὶ ὅλες αὐτές, ὁ χριστιανισμὸς τὶς ἔθεσε ὑπὸ τὸν κανόνα: ἀγάπησε τὸν πλησίον σου, ἦτοι: *μὴ μεριμνᾶς γιὰ σένα ἀλλὰ γιὰ τὸν ἄλλον*.

Γιὰ νὰ λειτουργήσουν αὐτὲς οἱ ἀξίες, ἔχουν κάποιες προϋποθέσεις, ὁρατὲς ἀμέσως μόλις τὶς ψάξουμε. Αὐτὲς εἶναι:

πρῶτον, ἡ ἀφιέρωση τοῦ ἀνθρώπου σὲ κάτι πέρα ἀπὸ τὸν ἑαυτό του,

δεύτερον, ἡ πεποίθηση πὼς κάθε πράξη ἔχει σημασία καὶ συνέπειες,

τρίτον, ἡ νοηματοδότηση τοῦ βίου καὶ ἡ ἐγκατάσταση τοῦ νοήματος σὲ ἐπίπεδο πολὺ ὑψηλότερου τῆς ἐαυτότητας,

τέταρτον, ἡ ἀνάγκη νὰ ὑπερασπίζεις καὶ νὰ δικαιώνεις, μὲ κριτήριον τὸ ὄφελος τῆς κοινωνίας, κάθε σου ἐπιλογή καὶ πράξη.

Καὶ ὑπερτάτη προϋπόθεση ὅλων αὐτῶν εἶναι νὰ τὰ ζητᾶ ἡ ψυχὴ σου, τὸ φρόνημά σου, *νὰ μὴ σοῦ ἐπιβάλλονται ἕξωθεν*. Καθὼς ὁ Σωκράτης λέει: «θεῖον, τὸ ἐθελόντων ἄρχειν»³.

Γι' αὐτὸ θέτω τὸ ἐρώτημα: μᾶς εἶναι χρήσιμες αὐτὲς οἱ ἀξίες σήμερα; Ὁ Σωκράτης ἔθεσε τὸ ἐρώτημα ἂν μποροῦν νὰ εἶναι ἀξίες τὰ ἄχρηστα⁴. Ἐδῶ, λοιπόν, θὰ πρέπει νὰ ἐπικεντρώσουμε τὴν προσοχή μας. Γιὰ νὰ εἶναι χρήσιμη ἡ ἑλληνικὴ γλώσσα θὰ πρέπει νὰ τὴ γνωρίζουμε, καὶ μάλιστα νὰ τὴν καλλιεργοῦμε δημιουργικά. Γιὰ νὰ εἶναι χρήσιμες οἱ κλασικὲς ἀξίες, θὰ πρέπει νὰ τὶς κάνουμε χρήσιμες καὶ ἀναγκαῖες σὲ μᾶς, καὶ ἀπὸ μᾶς στὴν κοινωνία μας. Ὅταν ὁμως ὁ βίος κλείνεται μέσα στὴν ἐαυτότητα, ὅταν ἡ ζωὴ θεωρεῖται προῖον μιᾶς τυχαιότητας, ὅταν ἡ ἠθικὴ καταργεῖται σὲ ὄφελος τῆς ἄμεσης ἀπολαύσης, ὅταν ἡ κοινωνία δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἀναιρέσει τὴ μοναχικότητα, ὅταν ὁ σεβασμὸς θεωρεῖται καθήλωση καὶ ἡ φιλάνθρωπία εἶναι ἀποενοχοποίηση, τότε οἱ κλασικὲς ἀξίες καὶ ἡ γλώσσα τους εἶναι κυριολεκτικῶς ἄχρηστα.

Αὐτὲς οἱ διαπιστώσεις δὲν ὀδηγοῦν σὲ παραίτηση. Ὅδηγοῦν μόνο σὲ μιὰ κατανόηση τῶν συνθηκῶν ζωῆς μας. Πρέπει νὰ κατανοήσουμε ὅτι ἡ ἐπὶ κληση τῶν κλασικῶν ἀξιῶν δὲν λύνει τὸ πρόβλημα. Διότι οἱ ἀξίες αὐτὲς δὲν λησμονήθηκαν ὅλως τυχαίως. Ἐγκατελείφθησαν ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἔρχονται σὲ σύγκρουση μὲ τὶς συνθήκες ζωῆς μας. Ἀλλὰ οἱ συνθήκες δὲν μᾶς ἔχουν ἐπιβληθεῖ ἄνωθεν, οὔτε εἶναι φυσικὰ γεγονότα. Οἱ συνθήκες εἶναι αὐτὲς ποὺ εἶναι, εἶναι δεδομένες, ἐπειδὴ καὶ ἐνόςφω ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τὶς δεχόμαστε ὡς τέτοιες. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι θύμα τῆς ἱστορίας του, ἀλλὰ ὁ δημιουργὸς τῆς.

Θὰ πρέπει ὅλοι νὰ δοῦμε ὅτι ἐλευθερία δὲν εἶναι ἡ ἀπόρριψη εὐθυνῶν, ἀλλὰ ἡ νοηματοδότηση τοῦ βίου, καὶ

1. «ὑπεσημῆναντο οἱ ἀπὸ τῆς Δύσεως ἀδελφοὶ ἐν οἷς τὸ στενὸν τῆς ἑαυτῶν γλώττης ὑφορώμενοι τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα τῆ Ἑλλάδι φωνῆ παραδεδώκασιν», Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Πρὸς Τερέντιον κόμητα, 214.4.2-4.

2. Αὐγουστίνου, ἐπιστολὴ Πρὸς Ἰερώνυμον, 71, III,4 ἐπίσης, ἐπιστολὴ τῷ αὐτῷ, 28 κ.ἄ.

3. Ξενοφῶντος, Οἰκονομικός 21.12.2.

4. Στὸν ὑπέροχο καὶ ὅσον ποτὲ ἐπίκαιρο Οἰκονομικὸ τοῦ Ξενοφῶντος.

ἡ προσαρμογή τῶν ἐπιλογῶν μας μὲ κριτήριό αὐτὸ τὸ ὑπέρογο νόημα. Θὰ πρέπει νὰ δοῦμε ὅτι δὲν μᾶς κάνει ἐλεύθερους τὸ ραβδί τῆς Κίρκης, ποὺ ἀντικαθιστᾷ τὴν ἠθικὴ μὲ τὴν ἀπόλαυση. Δὲν γινόμαστε ἐλεύθεροι αὐξάνοντας τίς ἐξαρτήσεις μας ἀπὸ πράγματα, ἔξεις, οὐσίες καὶ συμπεριφορές. Δὲν γινόμαστε ὠραιότεροι, οὔτε καλύτεροι οὔτε σωστότεροι, μιμούμενοι τὰ πρότυπα ποὺ ἐπιβάλλουν τὰ ΜΜΕ. Νὰ δοῦμε ὅτι δὲν μᾶς δίνει ὑπαρξιακὴ καταξίωση, καὶ δὲν μᾶς βγάζει ἀπὸ τὴν ἔρημο τῆς μοναξιάς, ἡ ὅποια αὕξηση τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος. Καὶ βεβαίως δὲν μᾶς προσθέτει τίποτε, ἐνῶ μᾶς ἀφαιρεῖ πάρα πολλά, ἡ καλλιέργεια ταξικῆς ἢ ρατσιστικῆς μίσους.

Θὰ χρειασθεῖ, ἀσφαλῶς, νὰ ἀλλάξουν πολλά. Θὰ χρειασθεῖ νὰ ἀναπροσαρμόσουμε τοὺς θεσμούς μας, κι αὐτὸ σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ξαναδώσουμε ζωὴ στὴν κοινωνικότητά μας. Θὰ χρειασθεῖ νὰ τὰ φέρουμε ὅλα στὰ μέτρα τοῦ ἀνθρώπου – ὄχι τοῦ μέλους ἑνὸς ἔθνους, ὄχι τοῦ κατοίκου μιᾶς χώρας, ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπου. Θὰ χρειασθεῖ νὰ βάλουμε στόχο ὄχι τὸ πῶς θὰ ἀναπτυχθοῦμε, ἀλλὰ τὸ πῶς θὰ κάνουμε τὴ ζωὴ μας ἀνθρώπινη.

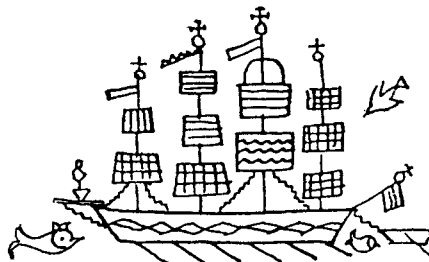
Δὲν θὰ σᾶς ὑποδείξω ἐγὼ μὲ ποιούς τρόπους θὰ ἐπιτύχουμε νὰ ἀναπροσαρμόσουμε τοὺς θεσμούς, καὶ τοὺς τρόπους ζωῆς μας. Ἐκεῖνο ποὺ μπορῶ νὰ σᾶς πῶ εἶναι, ὅτι δὲν θὰ κατορθώσουμε τίποτε, ἂν δὲν συνειδητοποιή-

σουμε ὅτι οἱ κυρίαρχες συνθήκες εἶναι δημιούργημά μας. Καὶ συνεπῶς, δὲν θὰ ἀλλάξουμε τίποτε πρὸς τὸ καλύτερο, ἂν δὲν μετανοήσουμε γι' αὐτὸ ποὺ ἔχουμε κάνει, καὶ γι' αὐτὸ ποὺ ἐπιτρέψαμε νὰ γίνει. Δὲν χρειαζόμαστε μιὰ νέα ἰδεολογία ποὺ θὰ μᾶς ὑποσχεθεῖ τοῦτα κι ἐκεῖνα, χρειάζεται ὁμως νὰ καταλάβουμε καλὰ ὅτι τὸ παράδειγμά μας εἶναι ἡ *Νινευή*: εἶναι ἡ βαθειὰ μετάνοια γιὰ τὸ ἄπο ζωῆς ποὺ φτιάξαμε, καὶ ποὺ δὲν εἶναι παρὰ τὸς τρόπος μαρτυρίου μας.

Ἐδῶ λοιπὸν βλέπω τὸ χρέος τοῦ προκειμένου Συνεδρίου. Θὰ πρέπει νὰ δώσουμε ὅλοι μαζί ἀγώνα, ἀγώνα σκληρὸν καὶ μακρῶς πνοῆς, γιὰ νὰ ξαναδώσουμε στὸν ἄνθρωπο τίς διαστάσεις καὶ τὸ νόημα ποὺ τοῦ ἀνήκουν. Θὰ πρέπει ὄχι μόνον νὰ διασαλπίσουμε τὴν πίστη μας στὶς κλασικὲς ἀξίες, ἀλλὰ νὰ τίς χρησιμοποιήσουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, προκειμένου νὰ ξαναβάλουμε τὸν ἄνθρωπο στὴ θέση του, στὴ ζωντανὴ κοινωνία. Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ μᾶς διαφύγει ὅτι τὸ ζητούμενο δὲν εἶναι πῶς θὰ λειτουργήσει ἀποδοτικώτερα αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο· *τὸ ζητούμενο εἶναι νὰ γίνει ὁ βίος καὶ ὁ χῶρος τοῦ ἀνθρώπου ἀνθρώπινοι*.

Αὐτὸ θεωρῶ ὅτι θὰ εἶναι ἓνα εὐλογημένο ἔργο, ἓνας στόχος ποὺ θὰ δώσει στὸ Συνεδριό σας χαρακτηριστὰ πολὺτιμο. Εὐχομαι ὁ Κύριος νὰ εὐλογήσει τὸ ἔργο σας.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ Η ΘΡΟΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Με την απόφασή της της 12/5/2000 η Ίερά Σύνοδος της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος ὄρισε τὴν 29η Ἰουνίου, ἡμέρα μνήμης τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ὡς θρονικὴ εορτή, δεδομένου ὅτι ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος θεωρεῖται καὶ εἶναι ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἦλθε ὡς συνέχεια μιᾶς παλαιότερας ἀποφάσεως, ἐκείνης τοῦ 1925, διὰ τῆς ὁποίας καθιερώθηκε ἡ τέλεση τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸν βράχο τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐφέτος μάλιστα ἔχει προγραμματισθεῖ νὰ περιβληθεῖ ὁ εορτασμός με ἰδιαίτερη λαμπρότητα καὶ ἐπισημότητα καὶ πρὸς τοῦτο ἔχουν προσκληθεῖ ἐκπρόσωποι ὄλων τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Χριστιανικὴ Πίστη εἶχε ἔξ ἀρχῆς παγκόσμια προοπτικὴ κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου «*μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη*». Γιὰ τὴν ἀποστολὴ αὐτὴ προορισμένοι ἦσαν ὅλοι οἱ μαθητὲς τοῦ Κυρίου, γι' αὐτὸ καὶ ἀπεκλήθησαν ἀπόστολοι. Ἀλλὰ ἡ σοφία τῆς Θείας Προνοίας ὄρισε ὡς «*σκεῦος ἐκλογῆς*» στὸ δυσχερέςτατο τοῦτο ἔργο τὸν μέχρι τότε φανατικότερο διώκτη τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως. Ὁ Σαῦλος-Παῦλος ἐπελέγη με σκοπὸν τὸ «*ἀνοῖξει ὀφθαλμοὺς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέφαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς*». Ὁ πικρότατος διώκτης τοῦ Χριστοῦ προεχειρίσθη ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ διωκομένου «*ὑπηρέτης καὶ μάρτυς Του πρὸς πάντας ἀνθρώπους*», ἐργάσθηκε δὲ συνειδητὰ καὶ διεκρίθη διὰ τὸ «*μηδέποτε ὑστερηκεῖναι τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων*».

Τὸ πρῶτο βῆμα τοῦ ἐκτὸς τοῦ Ἰουδαϊκοῦ κόσμου κατηύθυνε ὁ ἀπόστολος τῶν ἔθνῶν Παῦλος πρὸς τὸ ἑλληνικὸ ἔθνος. Ὁ Ἑλληνισμός ἀξιώθηκε νὰ καταστῇ ὁ πρωτότοκος τῆς χριστιανικῆς κολυμβήθρας με ἀνάδοχο τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Τὸ ὄραμα ἐκεῖνο τῆς Τρωάδος, κατὰ τὸ ὁποῖο ἀνὴρ Μακεδὼν τὸν παρεκάλεσε νὰ διαβῇ εἰς Μακεδονίαν, ἀνοῖξε τὶς πύλες τοῦ ἐθνικοῦ κόσμου γιὰ νὰ εἰσβάλει στὸ σκοτάδι ὁ πυρσὸς τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀπέστειλε στὸν ἑλληνικὸ κόσμον τὸ τέκνο τῶν «*Ἀθηνῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας*», ὅπως ἐχαράκτηριζετο ἡ Ταρσός, στὴν ὁποία ἐδίδασκαν λαμπροὶ διδάσκαλοι τὰ ἑλληνικὰ γράμματα. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Παύλου στὸν ἑλλαδικὸ χῶρον ἄρχισε ἀπὸ τὴν Μακεδονία καὶ μέσῳ τῶν Ἀθηνῶν κατέληξε στὴν Κόρινθο. Εἶναι μεγάλης σημασίας γιὰ τὴν σημερινὴ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος τὸ γεγονὸς ὅτι, ἀπὸ ὅλες τὶς ἑλληνικὲς πόλεις ὅπου ἐδίδαξε ὁ Παῦλος, μόνο ἡ ἀγόρευσὴ του ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου τῶν Ἀθηνῶν κατεγράφη με λεπτομέρειες στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ Παῦλος περιπατῶν στὴν ὠραία πόλιν τῶν Ἀθηνῶν αἰσθάνθηκε δυσφορία καθὼς ἔβλεπε τὴν εἰδωλοποίησιν τῶν πάντων. Δὲν ἔχανε, ὁμως τὴν εὐκαιρία νὰ συζητῇ με τοὺς Στωικούς, τοὺς Ἐπικουρείους καὶ ἄλλους φιλοσόφους, οἱ ὁποῖοι εἰρωνεύοντο τοὺς λόγους του καὶ τὸν χαρακτήριζαν ὡς εἰσάγοντα καινὰ δαιμόνια. Παρὰ ταῦτα λόγῳ τῶν πνευματικῶν ἀνησυχιῶν τοὺς δέχθησαν νὰ τοῦ παραχωρήσουν τὸ βῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἐκεῖ ὁ Παῦλος βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφωνήσῃ τὴν σημαντικότερη ἴσως ὁμιλία του, ἡ ὁποία ἐγένε ἀφορμὴ γιὰ νὰ σπαρεῖ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ στὴν καρδιά τῆς Ἀθήνας. Ἔτσι δημιουργήθηκε ἡ πρώτη μαγιά, χάρις στὴν ὁποία τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου κατακυρίευσε τὰ πάντα, ἀνέδειξε καὶ καταξίωσε τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα καὶ θεμελίωσε τὸν σύγχρονον Εὐρωπαϊκὸ Πολιτισμό.

Ὅμιλῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ὁ Παῦλος δὲν χάνει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπαινέσει καὶ νὰ τονίσει τὴν θρησκευτικότητά των, ὀνομάζοντάς τους «*κατὰ πάντα δει-*

σιδαιμονεστέρους» (Πράξ. 17,22), δηλαδή ἀνθρώπους ἰδιαίτερος εὐσεβεῖς. Αὐτή, ὅμως, ἡ ἔντονη θρησκευτικότητά τους εἶχε πολλά κενά καὶ ἐρωτηματικά καὶ δὲν ἱκανοποιῶσε τὸ ἀνήσυχο πνεῦμα τους. Αὐτὸ ἄλλωστε ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ βωμοῦ πρὸς τὸν Ἄγνωστο Θεό, τὸν ὁποῖον τιμοῦσαν χωρὶς νὰ γνωρίζουν ποιὸς εἶναι. Αὐτοῦ τοῦ Ἄγνωστου Θεοῦ προδρομικοὶ κήρυκες, «παιδαγωγοὶ εἰς Χριστόν», ὑπῆρξαν ὁ Σακράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέλης, οἱ ὁποῖοι ἄνοιξαν τὸν δρόμο γιὰ τὴν ἀποκάλυψη τῆς ἀληθείας καὶ κατέδειξαν τὴν κενότητα τῆς εἰδωλολατρίας. Ἔτσι ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία στὸν Παῦλο νὰ βρεῖ πρόσφορο ἔδαφος καὶ νὰ φανερώσει ὅτι

αὐτὸς ὁ Ἄγνωστος θεὸς δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Παῦλος συνετέλεσε καταλυτικὰ στὴν σύζευξη καὶ διαχρονικὴ ἔνωση τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος μὲ τὴν Χριστιανικὴ Πίστη καὶ ταυτοχρόνως ἔθεσε τὸ Χριστιανικὸ ὑπόβαθρο τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖο δυστυχῶς ὀρισμένοι σήμερα ὑποτιμοῦν ἢ καὶ ἐπιχειροῦν νὰ διαγράψουν.

Μεγάλη, λοιπόν, καὶ δικαιολογημένη ἡ ἐγκαύχησις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διότι ἀναγνωρίζει ὡς ἰδρυτὴ καὶ προστάτη τῆς τὸν «ἀπάντων λαμπρότατον καὶ περιφανέστερον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν βασιλέων ἐπισημότερον», τὸν μέγα τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολο Παῦλο.

**Η ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ
ΓΙΑ
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΤΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ**

Στις 24 Μαΐου 2005 συνήλθε στην Κωνσταντινούπολη υπό την προεδρία της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ἡ Σύνοδος τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μὲ μοναδικό θέμα συζητήσεως τὰ προβλήματα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσώπησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φιλίππων κ. Προκοπίου καὶ Σύρου κ. Δωροθέου. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐξέδωσε τὸ ἀκόλουθο Ἀνακοινωθέν.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Σύνοδος τῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἐκπροσώπων αὐτῶν (τῶν Ἐκκλησιῶν Σερβίας, Βουλγαρίας καὶ Τσεχικῶν Χωρῶν καὶ Σλοβακίας μὴ δυνηθεισῶν νὰ ἐκπροσωπηθοῦν), συνελθοῦσα ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Φαναρίου, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Βαρθολομαίου, τὴν 24ην Μαΐου 2005, συνεσκέφθη ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἱεροσολύμων καταστάσεως, καὶ κατόπιν μακρῶν διαβουλεύσεων ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀπευθύνῃ ἀδελφικὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Μακ. Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Εἰρηναῖον ὅπως οἰκιοθελῶς ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ.

Τοῦτο ἐξήτησεν ἡ Σύνοδος μὴ συνελθοῦσα ὡς δικαστήριον, ὡς θυσιαστικὴν πράξιν πρὸς εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Τοῦ Μακ. Πατριάρχου κ. Εἰρηναίου ἀρνηθέντος νὰ δεχθῇ τοῦτο, ἡ Σύνοδος τῶν Προκαθημένων ἀπεδέχθη ἔναντι τριῶν ἐπεχόντων τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων περὶ ἀποκηρύξεως τοῦ Πατριάρχου αὐτῶν, ὅπερ συνεπάγεται τὴν διαγραφὴν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων Διπτύχων.

Ἐν Φαναρίῳ τῇ 24ῃ Μαΐου 2005

**ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΑΠΟ
ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ
ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ
ΣΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ**

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν διαφόρων προσφάτων γεγονότων καὶ τῶν σχετικῶν ἐξελίξεων ποὺ ἀναφέρονται στὸ παλαιόφατο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἐτέθησαν ὠριμμένα βασικά ἐρωτήματα νομοκανονικῆς ὑφῆς. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἐρωτήματα:

1. Πότε ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος τῶν Ἱεροσολύμων θεωρεῖται χηρεύων, συνεπεία ἐκπτώσεως τοῦ Πατριάρχου;
2. Μὲ ποιά ἀπόφαση καὶ ποιοῦ ὄργανου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐπιβάλλεται ἡ ἐκπτώση καὶ διακόπτεται ἡ μνημόνευση τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων;
3. Ἡ Ἀπόφαση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περὶ τῆς μνημονεύσεως ἢ μὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐπιλύει ὀριστικῶς τὸ θέμα τοῦτο ἢ ὄχι;
4. Μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος τῆς μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματος Πατριάρχου κάθε Ἀρχιεπίσκοπος θὰ μνημονεύει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν τοῖς Διπτύχοις ἢ ὄχι;
5. Ἐχει τὴ δυνατότητα τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο νὰ ἐπιλαμβάνεται ἀναλόγων ζητημάτων βάσει τῶν ἱερῶν Κανόνων;

Ἀπαντήσεις:

Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς καὶ προτοῦ προβοῦμε στὶς σχετικὲς ἀπαντήσεις θὰ μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ δηλώσουμε, ὅτι ἐμεῖς ἀκολουθοῦμε τὴν ἐκκλησιαστικὴ-παραδοσιακὴ ἀρχή, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία *«προηγείται ἡ κανονικότητα καὶ ἔπεται ἡ νομιμότητα»* στὰ προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ ταῦτα, στὸ

Α. Ἐρώτημα θὰ εἶχαμε νὰ ἀπαντήσουμε τὸ ἑξῆς: Ὅτι ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος τῶν Ἱεροσολύμων θεωρεῖται χηρεύων, ὅταν ἐκπέσει ὁ οἰκεῖος Πατριάρχης *κανονικῶς* ἀπὸ τοῦ Θρόνου καὶ ὄχι νομικῶς-πολιτικῶς. Ὅταν δὲ λέμε κανονικῶς ἐννοοῦμε μὲ κανονικὴ διαδικασία, γιὰ κάποιο κανονικὸ παράπτωμα, ἀπὸ τὸ ἀρμόδιο κανονικὸ ὄργανο κ.τλ. Γιὰ μιὰ τοιαύτη ἐκπτώση προφανῶς μιλάει ὁ ἱβ' κανὼν τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ποὺ ὀρίζει: *«Εἴ τις ἐπίσκοπος εὐρεθείη, ἢ ἡγούμενος, ἐκ τῶν αὐτοργίων τοῦ ἐπισκοπείου, ἢ τοῦ μοναστηρίου, ἐκποιούμενος εἰς ἀρχοντικὴν χεῖρα, ἢ ἐτέρῳ προσώπῳ ἐκδιδούς, ἄκυρον εἶναι τὴν ἐκδοσιν, κατὰ τὸν κανόνα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τὸν λέγοντα· Πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὁ ἐπίσκοπος ἐχέτω τὴν φροντίδα, καὶ διοικεῖτω αὐτὰ ὡς Θεοῦ ἐφορῶντος· μὴ ἐξεῖναι δὲ αὐτῷ σφετερίζεσθαι τι ἐξ αὐτῶν, ἢ συγγενέσιν ἰδίοις τὰ τοῦ Θεοῦ χαρίζεσθαι· εἰ δὲ πένητες εἶεν, ἐπιχορηγεῖτω ὡς πένησιν, ἀλλὰ μὴ προφάσει τούτων τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀπεμπολεῖτω. Εἰ δὲ προφασίζονται ζημίαν ἐμποιεῖν, καὶ μηδὲν πρὸς ὄνησιν τυγχάνειν τὸν ἀγρόν, μηδ' οὕτω τοῖς κατὰ τόπον ἄρχουσιν ἐκδιδόναι τὸν τόπον, ἀλλὰ κληρικοῖς, ἢ γεωργοῖς. Εἰ δὲ πανουργία πονηρᾶ χρήσονται, καὶ ἐκ τοῦ κληρικοῦ, ἢ τοῦ γεωργοῦ ὠνήσεται ἄρχων τὸν ἀγρόν, καὶ οὕτως ἄκυρον εἶναι τὴν πρᾶσιν, καὶ ἀποκαθίστασθαι τῷ ἐπισκοπεῖω, ἢ τῷ μοναστηρίῳ· καὶ ὁ ἐπίσκοπος, ἢ ὁ ἡγούμενος τοῦτο ποιῶν, ἐκδιωχθήτω· ὁ μὲν ἐπίσκοπος τοῦ ἐπισκοπείου, ὁ δὲ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου ὡς διασκορπίζοντες κακῶς, ἃ οὐ συνήγαγον»* (Ράλλη - Ποτλῆ, Σύνταγμα, 2, 592-593).

Β. Τὸ ὄργανο τοῦ Πατριαρχείου τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ ἐπιβάλλει τὴν ἔκπτωση τοῦ Πατριάρχου ἀπὸ τὸ Θρόνο κανονικῶς καὶ γιὰ κανονικὰ παραπτώματα εἶναι ἡ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου ἢ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖται ἀπὸ ὄλους τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου. Ἀρχιμανδριῖτες καὶ ἄλλοι Κληρικοὶ δὲν μποροῦν κανονικῶς νὰ κρίνουν καὶ νὰ ἀποφασίζουν γιὰ ἔκπτωση ἢ καθαίρεση Ἀρχιερέως. Σημειωθῆτω ὅτι γιὰ κανονικὴ καθαίρεση Ἀρχιερέως χρειάζονται τουλάχιστον δώδεκα Ἀρχιερεῖς (ιβ' κανὼν Καρθαγένης).

Γ. Ἡ ἀπόφαση μόνον καὶ μεμονωμένως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περὶ τῆς μνημονεύσεως ἢ μὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων δὲν ἐπιλύει ὀριστικῶς τὸ θέμα αὐτό. Στὴν Ἐκκλησία ἰσχύει ὁ θεσμὸς τῆς Πενταρχίας (Τετραρχίας) τῶν πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων, τῶν Μειζόνων Συνόδων, τῶν Γενικῶν κ.τ.λ. (πρβλ. Παν. Μπούμη, Κανονικὸν Δίκαιον, ἔκδ. Γ', Ἀθήναι 2000, σελ. 183 ἔξ.).

Δ. Μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος τῆς μνημονεύσεως Πατριάρχου νομίζω ὅτι ὁ ἕκασταχοῦ Ἀρχιεπίσκοπος μπορεῖ νὰ μνημονεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου (πρβλ. πζ' /στ' Καρθαγένης) ἐκτὸς καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας γιὰ διαφόρους κανονικοὺς λόγους κρίνει διαφορετικὰ.

Ε. Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἐμπλοκῆς ἢ πρωτοβουλίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν προκειμένη περίπτωση θὰ ἤθελα νὰ ἀναφέρω αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶχα γράψει σ' ἓνα ἄρθρο - γνωμοδότηση στὸ περιοδικὸ «Νομοκανονικά» (ἔτος Α', Τεύχ. 2, Ὀκτ. 2002, σελ. 78 ἔξ.) σχετικὰ μὲ τὴν «Ἀναπλήρωση τοῦ πρώτου στήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου» καὶ τὰ ὁποῖα ἰσχύουν ἀναλόγως.

«15. Ἄλλη διεξοδος εἶναι νὰ ἀπευθυνθοῦν τὰ μέλη (ὄλα ἢ ἔστω τὰ περισσότερα) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, προκειμένον νὰ δώσει ἢ Σύνοδος αὐτοῦ τὴν ἐγκρισή της νὰ ἀναλάβει ὁ πρῶτος τῆ τάξει τὴν προεδρία τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Προτείνουμε ὄχι μόνον ἐνδεικτικῶς καὶ ἐναλλακτικῶς, ἀλλὰ καὶ προτρεπτικῶς, τὴ λύση αὐτή, γιατί νομίζουμε, ὅτι ἡ Κύπρος ἂν καὶ Αὐτοκέφαλος ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (βλ. η' κανόνα της), ὅμως ὑπάγεται στὴν εὐρύτερη ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία τοῦ πρεσβυγενοῦς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἀνήκει ὁ γεωπολιτικὸς χῶρος τῆς Εὐρώπης, στὴν ὁποῖα Εὐρώπη ἀνήκει καὶ ἡ Κύπρος.

16. Ἐξ ἄλλου καὶ κατὰ τὴν κανονικὴ παράδοση ὁ Θρόνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως κέκτηται καὶ ἓνα ἰδιαίτερο ἀνώτατο κανονικὸ πρόνομο, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχουν τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα. Τοῦτο κατοχυρώνεται καὶ ἀπὸ τοὺς θ' καὶ ιζ' κανόνες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὁ πρῶτος μεταξὺ ἄλλων περιλαμβάνει: “Εἰ δὲ κληρικὸς πρῶγμα ἔχει πρὸς τὸν ἴδιον, ἢ καὶ πρὸς ἕτερον ἐπίσκοπον, παρὰ τῆ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας δικαζέσθω. Εἰ δὲ πρὸς τὸν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας μητροπολίτην ἐπίσκοπος, ἢ κληρικὸς ἀμφισβητοῖη, καταλαμβανέτω τὸν ἕξαρχον τῆς Διοικήσεως ἢ τὸν τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον καὶ ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω” (Ρ. - Π., 2, 237).

Ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ αὐτοὺς μεταξὺ ἄλλων ὀρίζει τὰ ἀκόλουθα: “Τὰς καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν ἀγροικικὰς παροικίας ἢ ἐγχωρίους, μένειν ἀπαρασαλεύτους παρὰ τοῖς κατέχουσιν αὐτὰς ἐπισκόποις, καὶ μάλιστα εἰ τριακονταετῆ χρόνον ταύτας ἀβιάστως διακατέχοντας ὠκονόμησαν... Εἰ δὲ τις ἀδικοῖτο παρὰ τοῦ ἰδίου μητροπολίτου, παρὰ τῷ ἕξάρχῳ τῆς Διοικήσεως, ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλεως Θρόνῳ δικαζέσθω, καθ' ἃ προείρηται” (Ρ. - Π., 2, 258).

17. Ὁ μέγας Βυζαντινὸς κανονολόγος Ἀλέξιος Ἀριστηνός, ἐρμηνεύοντας εἰδικώτερα τὸν θ' (9ον) κανόνα, ἀναφέρει ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: “Ἀλλὰ καὶ ἐπίσκοπος ἢ κληρικὸς, εἰ κατὰ τοῦ μητροπολίτου ἔχει τινὰ ὑπόθεσιν, ἢ παρὰ τῷ ἕξάρχῳ τῆς διοικήσεως, ἢτοι τῷ πατριάρχη, ὑφ' ὃν τελοῦσιν οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων μητροπολίται, δικαζέσθω, ἢ παρὰ τῷ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, ὅπερ πρόνομιον οὐδενὶ τῶν ἄλλων πατριαρχῶν ἐδόθη, οὔτε ἀπὸ τῶν κανόνων, οὔτε ἀπὸ τῶν νόμων, τὸ δικαζεσθαι μητροπολίτην, τελοῦντα ὑφ' ἕτερον πατριάρχη παρὰ πατριάρχη ἑτέρῳ, εἰ μὴ μόνον τῷ Κωνσταντινουπόλεως” (Ρ. - Π., 2, 240).

18. Ὁ Μητροπολίτης Σάρδεων Μάξιμος σχολιάζοντας καὶ τὴ γνώμη τοῦ Ζωναρᾶ γράφει: “Ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία Σύνοδος διὰ τῶν εἰρημένων κανόνων αὐτῆς 9ου καὶ 17ου δὲν ἐξαναγκάζει τοὺς ἐπίσκοπους καὶ κληρικοὺς τοὺς δυσαρεστημένους πρὸς τὸν ἴδιον αὐτῶν μητροπολίτην, ἀπαραιτήτως νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, παρακάμπτοντες τὸ κριτήριον τοῦ Ἐξάρχου τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' ἐπαφίησι τοῦτο εἰς τὴν ἐλευθέραν αὐτῶν γνώμην καὶ προαίρεσιν, οὐδὲ παρέχει εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐξ ἰδίας

πρωτοβουλίας καὶ αὐθαιρέτως ἀναμιγνύηται εἰς δικαστικὰς ὑποθέσεις κληρικῶν, ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν ἄλλων περιοχῶν, καὶ τοῦτο ἐκ σεβασμοῦ ἀκριβῶς πρὸς τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ διὰ τὴν μὴ δώσῃ ἀκριβῶς ἀφορμὴν πρὸς βίαιαν ἀνάμιξιν τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἄλλων”. Καὶ προσθέτει χαρακτηριστικῶς καὶ συμπερασματικῶς: “Οἱ κανόνες τῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος οὐδεμίαν περιλαμβάνουσι σκέψιν, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Θρόνος αὐτοῦ ἦσαν κριταὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν διευθετήσεων τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν ἐδρῶν αὐτῶν, καθ’ ὅσον τοῦτο θὰ ἀπετέλει ἀνακήρυξιν “παπισμοῦ” ἐπὶ κανονικοῦ πεδίου. Οἱ κανόνες ὁμῶς τῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος καθορίζουν τὸ προνομιακὸν δικαίωμα τοῦ Πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὅπως δέχεται (οἱ ὑπογρ. δικές μας), πρὸς τελικὴν θεώρησιν ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ, παράπονα ἐπὶ ἀμφισβητήσεων καὶ παρεννοήσεων, προκυπτουσῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις πατριαρχείοις (Τὸ Οἰκουμε-

νικὸν Πατριαρχεῖον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, Θεσσαλονίκη 1972, σελ. 140 ἐξ.).

19. Ἐάν, λοιπόν, ἀπὸ μεγαλύτερες αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες, ὅπως εἶναι τὰ πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα, ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον καὶ τὴν Πατριαρχικὴν Σύνοδον αὐτοῦ, πολὺ περισσότερο τοῦτο εἶναι φυσικόν, δυνατὸ καὶ θεμιτὸ νὰ συμβαίνει γιὰ τοὺς ἐπισκόπους τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

20. Τὸ Αὐτοκέφαλο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου δὲν θίγεται μὲ τὸν τρόπο αὐτό... (ἐφ’ ὅσον βεβαίως ἔχουμε αὐτοπροαίρετη προσφυγὴν στὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως). Ὑπενθυμίζουμε ἐξ ἄλλου καὶ πάλι ὅτι τὸ αὐτοκέφαλο αὐτῆς (ὅπως καὶ κάθε τοπικῆς Ἐκκλησίας) ἐντάσσεται καὶ ὑποτάσσεται στὸ γενικὸ πλαίσιο τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τῶν Ἱερῶν Κανόνων, στὸ βούλημα καὶ στίς ἐντολές τῆς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ στίς ἀρχές καὶ τίς δομές τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας».

**Η ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΩΝ
ΓΙΑ
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ
ΤΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ**

Στις 24 Μαΐου 2005 συνήλθε στην Κωνσταντινούπολη υπό την προεδρία της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου ἡ Σύνοδος τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν μὲ μοναδικό θέμα συζητήσεως τὰ προβλήματα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσώπησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φιλίππων κ. Προκοπίου καὶ Σύρου κ. Δωροθέου. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐξέδωσε τὸ ἀκόλουθο Ἀνακοινωθέν.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Σύνοδος τῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἐκπροσώπων αὐτῶν (τῶν Ἐκκλησιῶν Σερβίας, Βουλγαρίας καὶ Τσεχικῶν Χωρῶν καὶ Σλοβακίας μὴ δυνηθεισῶν νὰ ἐκπροσωπηθοῦν), συνελθοῦσα ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Φαναρίου, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Βαρθολομαίου, τὴν 24ην Μαΐου 2005, συνεσκέφθη ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἱεροσολύμων καταστάσεως, καὶ κατόπιν μακρῶν διαβουλεύσεων ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀπευθύνῃ ἀδελφικὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Μακ. Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Εἰρηναῖον ὅπως οἰκιοθελῶς ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ.

Τοῦτο ἐξήτησεν ἡ Σύνοδος μὴ συνελθοῦσα ὡς δικαστήριον, ὡς θυσιαστικὴν πράξιν πρὸς εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Τοῦ Μακ. Πατριάρχου κ. Εἰρηναίου ἀρνηθέντος νὰ δεχθῇ τοῦτο, ἡ Σύνοδος τῶν Προκαθημένων ἀπεδέχθη ἔναντι τριῶν ἐπεχόντων τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων περὶ ἀποκηρύξεως τοῦ Πατριάρχου αὐτῶν, ὅπερ συνεπάγεται τὴν διαγραφὴν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐκ τῶν Ὁρθοδόξων Διπτύχων.

Ἐν Φαναρίῳ τῇ 24ῃ Μαΐου 2005

**ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΙΚΑ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΑΠΟ
ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ
ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ
ΣΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ**

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν διαφόρων προσφάτων γεγονότων καὶ τῶν σχετικῶν ἐξελίξεων ποὺ ἀναφέρονται στὸ παλαιόφατο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἐτέθησαν ὠριμμένα βασικά ἐρωτήματα νομοκανονικῆς ὑφῆς. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἐρωτήματα:

1. Πότε ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος τῶν Ἱεροσολύμων θεωρεῖται χηρεύων, συνεπεία ἐκπτώσεως τοῦ Πατριάρχου;
2. Μὲ ποιά ἀπόφαση καὶ ποιοῦ ὄργανου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐπιβάλλεται ἡ ἐκπτώση καὶ διακόπτεται ἡ μνημόνευση τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων;
3. Ἡ Ἀπόφαση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περὶ τῆς μνημονεύσεως ἢ μὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐπιλύει ὀριστικῶς τὸ θέμα τοῦτο ἢ ὄχι;
4. Μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος τῆς μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματος Πατριάρχου κάθε Ἀρχιεπίσκοπος θὰ μνημονεύει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐν τοῖς Διπτύχοις ἢ ὄχι;
5. Ἐχει τὴ δυνατότητα τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο νὰ ἐπιλαμβάνεται ἀναλόγων ζητημάτων βάσει τῶν ἱερῶν Κανόνων;

Ἀπαντήσεις:

Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς καὶ προτοῦ προβοῦμε στὶς σχετικὲς ἀπαντήσεις θὰ μᾶς ἐπιτραπεί νὰ δηλώσουμε, ὅτι ἐμεῖς ἀκολουθοῦμε τὴν ἐκκλησιαστικὴ-παραδοσιακὴ ἀρχή, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία *«προηγείται ἡ κανονικότητα καὶ ἔπεται ἡ νομιμότητα»* στὰ προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ ταῦτα, στὸ

Α. Ἐρώτημα θὰ εἶχαμε νὰ ἀπαντήσουμε τὸ ἑξῆς: Ὅτι ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος τῶν Ἱεροσολύμων θεωρεῖται χηρεύων, ὅταν ἐκπέσει ὁ οἰκεῖος Πατριάρχης *κανονικῶς* ἀπὸ τοῦ Θρόνου καὶ ὄχι νομικῶς-πολιτικῶς. Ὅταν δὲ λέμε κανονικῶς ἐννοοῦμε μὲ κανονικὴ διαδικασία, γιὰ κάποιο κανονικὸ παράπτωμα, ἀπὸ τὸ ἀρμόδιο κανονικὸ ὄργανο κ.τλ. Γιὰ μιὰ τοιαύτη ἐκπτώση προφανῶς μιλάει ὁ ἱβ' κανὼν τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ποὺ ὀρίζει: *«Εἴ τις ἐπίσκοπος εὐρεθείη, ἢ ἡγούμενος, ἐκ τῶν αὐτοργίων τοῦ ἐπισκοπείου, ἢ τοῦ μοναστηρίου, ἐκποιούμενος εἰς ἀρχοντικὴν χεῖρα, ἢ ἐτέρῳ προσώπῳ ἐκδιδούς, ἄκυρον εἶναι τὴν ἐκδοσιν, κατὰ τὸν κανόνα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τὸν λέγοντα· Πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ὁ ἐπίσκοπος ἐχέτω τὴν φροντίδα, καὶ διοικεῖτω αὐτὰ ὡς Θεοῦ ἐφορῶντος· μὴ ἐξεῖναι δὲ αὐτῷ σφετερίζεσθαι τι ἐξ αὐτῶν, ἢ συγγενέσιν ἰδίοις τὰ τοῦ Θεοῦ χαρίζεσθαι· εἰ δὲ πένητες εἶεν, ἐπιχορηγεῖτω ὡς πένησιν, ἀλλὰ μὴ προφάσει τούτων τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀπεμπολεῖτω. Εἰ δὲ προφασίζονται ζημίαν ἐμποιεῖν, καὶ μηδὲν πρὸς ὄνησιν τυγχάνειν τὸν ἀγρόν, μηδ' οὕτω τοῖς κατὰ τόπον ἄρχουσιν ἐκδιδόναι τὸν τόπον, ἀλλὰ κληρικοῖς, ἢ γεωργοῖς. Εἰ δὲ πανουργία πονηρᾶ χρήσονται, καὶ ἐκ τοῦ κληρικοῦ, ἢ τοῦ γεωργοῦ ὠνήσεται ἄρχων τὸν ἀγρόν, καὶ οὕτως ἄκυρον εἶναι τὴν πρᾶσιν, καὶ ἀποκαθίστασθαι τῷ ἐπισκοπεῖω, ἢ τῷ μοναστηρίῳ· καὶ ὁ ἐπίσκοπος, ἢ ὁ ἡγούμενος τοῦτο ποιῶν, ἐκδιωχθήτω· ὁ μὲν ἐπίσκοπος τοῦ ἐπισκοπείου, ὁ δὲ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου ὡς διασκορπίζοντες κακῶς, ἃ οὐ συνήγαγον»* (Ράλλη - Ποτλῆ, Σύνταγμα, 2, 592-593).

Β. Τὸ ὄργανο τοῦ Πατριαρχείου τὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ ἐπιβάλλει τὴν ἔκπτωση τοῦ Πατριάρχου ἀπὸ τὸ Θρόνο κανονικῶς καὶ γιὰ κανονικὰ παραπτώματα εἶναι ἡ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου ἢ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖται ἀπὸ ὄλους τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου. Ἀρχιμανδριῖτες καὶ ἄλλοι Κληρικοὶ δὲν μποροῦν κανονικῶς νὰ κρίνουν καὶ νὰ ἀποφασίζουν γιὰ ἔκπτωση ἢ καθαίρεση Ἀρχιερέως. Σημειωθῆτω ὅτι γιὰ κανονικὴ καθαίρεση Ἀρχιερέως χρειάζονται τουλάχιστον δώδεκα Ἀρχιερεῖς (ιβ' κανὼν Καρθαγένης).

Γ. Ἡ ἀπόφαση μόνον καὶ μεμονωμένως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου περὶ τῆς μνημονεύσεως ἢ μὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων δὲν ἐπιλύει ὀριστικῶς τὸ θέμα αὐτό. Στὴν Ἐκκλησία ἰσχύει ὁ θεσμὸς τῆς Πενταρχίας (Τετραρχίας) τῶν πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων, τῶν Μειζόνων Συνόδων, τῶν Γενικῶν κ.τ.λ. (πρβλ. Παν. Μπούμη, Κανονικὸν Δίκαιον, ἔκδ. Γ', Ἀθήναι 2000, σελ. 183 ἔξ.).

Δ. Μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος τῆς μνημονεύσεως Πατριάρχου νομίζω ὅτι ὁ ἕκασταχοῦ Ἀρχιεπίσκοπος μπορεῖ νὰ μνημονεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου (πρβλ. πζ' /στ' Καρθαγένης) ἐκτὸς καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας γιὰ διαφόρους κανονικοὺς λόγους κρίνει διαφορετικὰ.

Ε. Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἐμπλοκῆς ἢ πρωτοβουλίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν προκειμένη περίπτωση θὰ ἤθελα νὰ ἀναφέρω αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶχα γράψει σ' ἓνα ἄρθρο - γνωμοδότηση στὸ περιοδικὸ «Νομοκανονικά» (ἔτος Α', Τεύχ. 2, Ὀκτ. 2002, σελ. 78 ἔξ.) σχετικὰ μὲ τὴν «Ἀναπλήρωση τοῦ πρώτου στήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου» καὶ τὰ ὁποῖα ἰσχύουν ἀναλόγως.

«15. Ἄλλη διεξοδος εἶναι νὰ ἀπευθυνθοῦν τὰ μέλη (ὄλα ἢ ἔστω τὰ περισσότερα) τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, προκειμένον νὰ δώσει ἢ Σύνοδος αὐτοῦ τὴν ἐγκρισή της νὰ ἀναλάβει ὁ πρῶτος τῆ τάξει τὴν προεδρία τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Προτείνουμε ὄχι μόνον ἐνδεικτικῶς καὶ ἐναλλακτικῶς, ἀλλὰ καὶ προτρεπτικῶς, τὴ λύση αὐτή, γιατί νομίζουμε, ὅτι ἡ Κύπρος ἂν καὶ Αὐτοκέφαλος ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Γ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (βλ. η' κανόνα της), ὅμως ὑπάγεται στὴν εὐρύτερη ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία τοῦ πρεσβυγενοῦς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἀνήκει ὁ γεωπολιτικὸς χῶρος τῆς Εὐρώπης, στὴν ὁποῖα Εὐρώπη ἀνήκει καὶ ἡ Κύπρος.

16. Ἐξ ἄλλου καὶ κατὰ τὴν κανονικὴ παράδοση ὁ Θρόνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως κέκτηται καὶ ἓνα ἰδιαίτερο ἀνώτατο κανονικὸ πρόνομο, τὸ ὁποῖο δὲν ἔχουν τὰ ἄλλα Πατριαρχεῖα. Τοῦτο κατοχυρώνεται καὶ ἀπὸ τοὺς θ' καὶ ιζ' κανόνες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὁ πρῶτος μεταξὺ ἄλλων περιλαμβάνει: “Εἰ δὲ κληρικὸς πρῶγμα ἔχει πρὸς τὸν ἴδιον, ἢ καὶ πρὸς ἕτερον ἐπίσκοπον, παρὰ τῆ συνόδῳ τῆς ἐπαρχίας δικαζέσθω. Εἰ δὲ πρὸς τὸν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας μητροπολίτην ἐπίσκοπος, ἢ κληρικὸς ἀμφισβητοῖη, καταλαμβανέτω τὸν ἕξαρχον τῆς Διοικήσεως ἢ τὸν τῆς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον καὶ ἐπ' αὐτῷ δικαζέσθω” (Ρ. - Π., 2, 237).

Ὁ δὲ δεύτερος ἀπὸ αὐτοὺς μεταξὺ ἄλλων ὀρίζει τὰ ἀκόλουθα: “Τὰς καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν ἀγροικικὰς παροικίας ἢ ἐγχωρίους, μένειν ἀπαρασαλεύτους παρὰ τοῖς κατέχουσιν αὐτὰς ἐπισκόποις, καὶ μάλιστα εἰ τριακονταετῆ χρόνον ταύτας ἀβιάστως διακατέχοντας ὠκονόμησαν... Εἰ δὲ τις ἀδικοῖτο παρὰ τοῦ ἰδίου μητροπολίτου, παρὰ τῷ ἕξάρχῳ τῆς Διοικήσεως, ἢ τῷ Κωνσταντινουπόλεως Θρόνῳ δικαζέσθω, καθ' ἃ προείρηται” (Ρ. - Π., 2, 258).

17. Ὁ μέγας Βυζαντινὸς κανονολόγος Ἀλέξιος Ἀριστηνός, ἐρμηνεύοντας εἰδικώτερα τὸν θ' (9ον) κανόνα, ἀναφέρει ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: “Ἀλλὰ καὶ ἐπίσκοπος ἢ κληρικὸς, εἰ κατὰ τοῦ μητροπολίτου ἔχει τινὰ ὑπόθεσιν, ἢ παρὰ τῷ ἕξάρχῳ τῆς διοικήσεως, ἢτοι τῷ πατριάρχει, ὑφ' ὃν τελοῦσιν οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων μητροπολίται, δικαζέσθαι, ἢ παρὰ τῷ Πατριάρχει Κωνσταντινουπόλεως, ὅπερ πρόνομιον οὐδενὶ τῶν ἄλλων πατριαρχῶν ἐδόθη, οὔτε ἀπὸ τῶν κανόνων, οὔτε ἀπὸ τῶν νόμων, τὸ δικαζεσθαι μητροπολίτην, τελοῦντα ὑφ' ἕτερον πατριάρχη παρὰ πατριάρχη ἑτέρῳ, εἰ μὴ μόνον τῷ Κωνσταντινουπόλεως” (Ρ. - Π., 2, 240).

18. Ὁ Μητροπολίτης Σάρδεων Μάξιμος σχολιάζοντας καὶ τὴ γνώμη τοῦ Ζωναρᾶ γράφει: “Ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία Σύνοδος διὰ τῶν εἰρημένων κανόνων αὐτῆς 9ου καὶ 17ου δὲν ἐξαναγκάζει τοὺς ἐπίσκοπους καὶ κληρικούς τοὺς δυσαρεστημένους πρὸς τὸν ἴδιον αὐτῶν μητροπολίτην, ἀπαραιτήτως νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, παρακάμπτοντες τὸ κριτήριον τοῦ Ἐξάρχου τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' ἐπαφίησι τοῦτο εἰς τὴν ἐλευθέραν αὐτῶν γνώμην καὶ προαίρεσιν, οὐδὲ παρέχει εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐξ ἰδίας

πρωτοβουλίας καὶ αὐθαιρέτως ἀναμιγνύηται εἰς δικαστικὰς ὑποθέσεις κληρικῶν, ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν ἄλλων περιοχῶν, καὶ τοῦτο ἐκ σεβασμοῦ ἀκριβῶς πρὸς τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως καὶ διὰ τὴν μὴ δώση ἀκριβῶς ἀφορμὴν πρὸς βίαιαν ἀνάμιξιν τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἄλλων”. Καὶ προσθέτει χαρακτηριστικῶς καὶ συμπερασματικῶς: “Οἱ κανόνες τῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος οὐδεμίαν περιλαμβάνουσι σκέψιν, ὅτι ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Θρόνος αὐτοῦ ἦσαν κριταὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν διευθετήσεων τῶν λοιπῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν ἐδρῶν αὐτῶν, καθ’ ὅσον τοῦτο θὰ ἀπετέλει ἀνακήρυξιν “παπισμοῦ” ἐπὶ κανονικοῦ πεδίου. Οἱ κανόνες ὁμῶς τῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος καθορίζουν τὸ προνομιακὸν δικαίωμα τοῦ Πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὅπως δέχεται (οἱ ὑπογρ. δικές μας), πρὸς τελικὴν θεώρησιν ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ, παράπονα ἐπὶ ἀμφισβητήσεων καὶ παρεννοήσεων, προκυπτουσῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις πατριαρχείοις (Τὸ Οἰκουμε-

νικὸν Πατριαρχεῖον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, Θεσσαλονίκη 1972, σελ. 140 ἐξ.).

19. Ἐάν, λοιπόν, ἀπὸ μεγαλύτερες αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες, ὅπως εἶναι τὰ πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα, ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον καὶ τὴν Πατριαρχικὴν Σύνοδον αὐτοῦ, πολὺ περισσότερο τοῦτο εἶναι φυσικόν, δυνατόν καὶ θεμιτὸν νὰ συμβαίνει γιὰ τοὺς ἐπισκόπους τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

20. Τὸ Αὐτοκέφαλο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου δὲν θίγεται μὲ τὸν τρόπο αὐτό... (ἐφ’ ὅσον βεβαίως ἔχουμε αὐτοπροαίρετη προσφυγὴν στοὺς Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως). Ὑπενθυμίζουμε ἐξ ἄλλου καὶ πάλι ὅτι τὸ αὐτοκέφαλο αὐτῆς (ὅπως καὶ κάθε τοπικῆς Ἐκκλησίας) ἐντάσσεται καὶ ὑποτάσσεται στοὺς γενικὰ πλαίσια τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τῶν Ἱερῶν Κανόνων, στοὺς βούλημα καὶ στίς ἐντολὰς τῆς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ στίς ἀρχὰς καὶ τὶς δομὰς τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας».

**ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΑΝΑ
ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
ΒΕΝΕΔΙΚΤΙΝΩΝ
ΗΓΟΥΜΕΝΩΝ**

Κατόπιν Σεπτῆς ἀποφάσεως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετέβην ὡς ἐκπρόσωπός της ἀπὸ 17-21 Σεπτεμβρίου 2004, στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Βενεδικτίνων τοῦ Ἁγίου Ἀνσέλμου Ρώμης γιὰ νὰ συμμετάσχω εἰς τὸ ἀνὰ τετραετίαν διοργανούμενον Συνέδριον τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Βενεδικτίνων Ἡγουμένων τοῦ Τάγματος.

Ἡ συνάντηση αὐτή, παρὰ τὸ ὅτι ὑπῆρξε οὐσιαστικὰ ἐσωτερικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τὸ Τάγμα τῶν Βενεδικτίνων, μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ κάνω πολὺτιμες διαπιστώσεις καὶ νὰ ἀποκτήσω χρήσιμες γνώσεις γιὰ τὸ παλαιόφατο Τάγμα τοῦ Ἁγίου Βενεδίκτου, στὴν ἱστορία τοῦ ὁποίου ἀλλὰ καὶ στὴν παρουσία του στὸν σύγχρονο κόσμο διάχυτη διαπιστώνεται ἡ ἐπίδραση τῆς πνευματικότητας τοῦ μοναχισμοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

Τὸ κεντρικὸ θέμα τῆς συνάντησης ἦταν ἡ «*Παγκοσμιοποίηση*» μὲ κεντρικοὺς ὁμιλητὲς τὸν Καθηγητὴ κ. Norbert Walter, μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς Deutsche Bank τῆς Γερμανίας καὶ τὸν Καθηγητὴ κ. Andrea Riccardi, ἰδρυτὴ τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Αἰγιδίου, ποὺ ἐντυπωσίασαν μὲ τὶς χριστιανικὲς τους τοποθετήσεις καὶ διαπιστώσεις πάνω στὸ ἐπίκαιρο αὐτὸ θέμα.

Ἡ συνάντηση συνεχίστηκε καὶ συμπληρώθηκε ἀπὸ workshops –ἐπιμέρους συναντήσεις ομάδων μὲ ποικίλο περιεχόμενο– ὅπου μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ προβάλω τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ παράδοσή μας καὶ νὰ διαπιστώσω τὶς ἐξαιρετικὰ φιλορθόδοξες διαθέσεις τῶν Συνέδρων Ἡγουμένων.

Ἐπίσης, μετὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ Χαιρετισμοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου ἐνώπιον τῶν 109 Συνέδρων, μοῦ ἐπετράπη νὰ κάνω σχολιασμὸ ἐπὶ τῆς ἐλλείψεως συντονισμένων ἐνεργειῶν καὶ φιλαδέλφων δραστηριοτήτων ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ Τάγματος τῶν Βενεδικτίνων μοναχῶν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Κατὰ τὴν δεύτερη συνάντησή μας, κατὰ μῆνα Δεκέμβριο τοῦ 2004, ποὺ διεξήχθη σὲ πολὺ ἐγκάρδιο κλίμα, τέθηκαν οἱ βάσεις γιὰ μελλοντικὴ συνεργασία τοῦ Τάγματος μὲ τὴν Ἁγιώτατη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, καὶ πιὸ συγκεκριμένα γιὰ διοργάνωση Διεθνoῦς Διαχριστιανικοῦ Λειτουργικοῦ Συνεδρίου στὴ Ρώμη πρὸς τιμὴν τοῦ ἀλήστου μηνὸς μεγάλου Ρωμαιοκαθολικοῦ Καθηγητοῦ τῶν Ἀνατολικῶν Λειτουργιῶν π. Daniele Gelsi, OSB, καὶ γιὰ χορήγηση ὑποτροφίας σὲ Ὁρθόδοξο μεταπτυχιακὸ φοιτητὴ μὲ ἀντικείμενο σπουδῶν τῆς Λειτουργικῆς. Ἐξεφράσθη ἐπίσης ἐνδιαφέρον γιὰ ἀνταλλαγὲς ἐπισκέψεων μεταξὺ μοναχῶν Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν, κατόπιν ἀδείας καὶ εὐλογίας τῶν ὑπευθύνων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν.

**ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΕΝ
ΚΡΥΠΤΟΦΕΡΡῆ
ΜΟΝΑΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ**

Κατόπιν Σεπτῆς ἀποφάσεως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου μετέβην ἀπὸ 22-25 Σεπτεμβρίου 2004, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κρυπτοφέρρης πλησίον τῆς Ρώμης, ἐκπροσωπῶν τὴν Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία μας στοὺς ἐορτασμοὺς τοῦ χιλιετοῦς Ἰωβηλαίου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της καὶ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰδρυτοῦ της, Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Νέου τοῦ ἐκ Ρυσιάνου Καλαβρίας (1004-2004).

Τὸ πρόγραμμα περιστράφηκε κυρίως γύρω ἀπὸ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο μὲ τίτλο: «*Ὁ Μοναχισμὸς Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως κατὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν Α' στὴ Β' Χριστιανικὴ Χιλιετία*». Στὸ Συνέδριο, ἀπηύθυναν μηνύματα ὁ Καρδινάλιος Ἰγνάτιος Νταούντ, Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ Πολιτικὲς Ἀρχές τῆς Περιφερείας Ρώμης καὶ τῶν Ὑπουργείων Πολιτισμοῦ καὶ Παιδείας τῆς Ἰταλίας, καθὼς καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος Στεργίου (νῦν Μητροπολίτης Καμερούν) ἐκ μέρους τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰταλίας, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κωστάντζας ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας καὶ ἡ ἐλαχιστότης μου ἐκ μέρους τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ εἰσηγήσεις τοῦ Συνεδρίου ὑπῆρξαν πολὺ ἐνδιαφέρουσες καὶ ἐπιστημονικὰ ἄριτες καὶ ἀφοροῦσαν στὸν Ἰταλὸ-Ἑλληνικὸ μοναχισμό, στὴν πνευματικότητα τοῦ Ὁσίου Νείλου καὶ στὸ ρόλο του ἀνάμεσα στὶς μεσαιωνικὲς αὐτοκρατορίες Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως. Ἦς σημειωθεῖ ὅτι ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς εἰσηγητὲς ἦσαν οἱ καθηγητὲς Εὐάγγελος Χρυσὸς καὶ Κρίτων Χρυσοχοΐδης (Ἐθνικὸ Ἰδρυμα Ἐρευνῶν, Ἀθήνα) καὶ Βασίλειος Ψευτογκᾶς (Θεολογικὴ Σχολὴ Α.Π.Θ.). Ἐπίσης ὑπῆρξε ἐκπροσώπηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη. Τὸ Σάββατο 25 Σεπτεμβρίου, ἡμέρα τῆς Κοιμήσεως τοῦ Ὁσίου Νείλου πρὶν ἀπὸ 1000 χρόνια, πραγματοποιήθηκε πανηγυρικὸς ἐσπερινὸς πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου. Τὴν Κυριακὴ 26 Σεπτεμβρίου, παρὰ τὸ ὅτι τὸ πρόγραμμα προέβλεπε πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στὸν περικαλλῆ Ναὸ τῆς Παναγίας Κρυπτοφέρρης, οἱ Ὁρθόδοξοι κληρικοί, παρὰ τὸ πολὺ φιλικὸ κλίμα ποὺ ἐπικράτησε στὴν ἐκεῖ παραμονή μας, προτιμήσαμε νὰ μεταβοῦμε στὴ Ρώμη καὶ νὰ λειτουργήσουμε στὸν ἱστορικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, στὴν νέα δηλαδὴ ἑλληνορθόδοξη ἐνορία τῆς Ρώμης, τὴν πρόσφατα δωρηθεῖσα ἀπὸ τὸν Πάπα Ἰωάννη Παῦλο Β' καὶ ἐπανεγκαινιασμένη ἀπὸ τὸν Οἴκ. Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο τὴν 1 Ἰουλίου 2004.

Τὸ ὄλο κλίμα τῶν ἐορτασμῶν ὑπῆρξε ὁμολογουμένως ἄκρως ἀδελφικὸ, χάρις στὴ φιλάδελφο παρουσία τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς, Ἀρχιεπισκόπου κ. Αἰμιλιανοῦ Φαμπρικατόρε, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ τιμὴ του νὰ χαρακτηρίζεται τὸ μοναστήρι του ὡς Ἑλληνικὸ καὶ νὰ τὸ διαφοροποιεῖ ἀπὸ τὶς δύο Ἰταλο-Ἀλβανικὲς (Ἐνωτικὲς) Ἐπισκοπὲς τῆς Καλαβρίας καὶ τῆς Σικελίας ποὺ προσπαθοῦν νὰ τὸ οἰκειοποιηθοῦν. Περισσότερο νὰ προστεθεῖ ὁποιοδήποτε σχόλιο θαυμασμοῦ γιὰ τὴν περίφημη Βιβλιοθήκη τοῦ Μοναστηριοῦ, ποὺ ἀποτελεῖ ἓνα ἀληθινὸ θησαυροφυλάκιο ἑλληνικῶν κωδίκων τῆς βυζαντινῆς περιόδου (ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθεῖ τὸ χειρόγραφο τοῦ Διγενῆ Ἀκρίτα).

**ΕΞΟΥΣΙΑΙ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΤΕΘΕΝΤΟΣ
ΕΠΙ ΕΞΑΜΗΝΟΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΙΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΙ
ΤΟΥ
ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ**

Γνωμοδότηση 18/2005

Θέμα: «Ἐξουσίαι Μητροπολίτου τεθέντος ἐπὶ ἑξάμηνον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας (ἄρθρον 34 παρ. 8 Ν. 590/77) καὶ ἐξουσίαι τοῦ Τοποτηρητοῦ»

Κατ' ὀρθὴν ἐρμηνείαν τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Ν. 590/77, μετὰ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν αὐτῆς θέσιν Μητροπολίτου εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ ἑξάμηνον, ὁ Θρόνος αὐτοῦ τελεῖ, κατὰ πλάσμα δικαίου, εἰς χρεῖαν καὶ γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον προβλέπεται διορισμὸς Τοποτηρητοῦ εἰς αὐτὸν σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 23 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/77, τὸ ὁποῖον προβλέπει τὸ διορισμὸν Τοποτηρητοῦ «*ἅμα τῇ χρεΐᾳ*» τοῦ Μητροπολιτικοῦ Θρόνου.

Ἐκ τῆς ἀποφασιστικῆς εἴτε γνωμοδοτικῆς φύσεως, οὐδὲ κἂν ἓνα οἰοδήποτε πιστοποιητικό. Τυχὸν δὲ ἐκδιδόμενη τοιαύτη πράξις θὰ εἶναι ἄκυρη.

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς θέσεως τοῦ Μητροπολίτου εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας οὗτος θεωρεῖται, καὶ πάλιν κατὰ πλάσμα δικαίου, ὡς σχολάζων καὶ ἐκ τούτου παρέπονται τὰ ἑξῆς ὡς πρὸς αὐτόν:

1. Οὐδεμίαν πράξιν διοικήσεως τῆς Μητροπόλεως δύναται νὰ ἐκδώσῃ, εἴτε ἀποφασιστικῆς εἴτε γνωμοδοτικῆς φύσεως, οὐδὲ κἂν ἓνα οἰοδήποτε πιστοποιητικό. Τυχὸν δὲ ἐκδιδόμενη τοιαύτη πράξις θὰ εἶναι ἄκυρη.

2. Οὐδεμίαν τελετουργικὴν πράξιν (Μυστήριον, Θείαν Λειτουργίαν κ.λπ.) δύναται νὰ τελέσῃ ἐντὸς τῆς ἐπαρχίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἄνευ ἀδείας τοῦ Τοποτηρητοῦ. Ἡ ἄδεια πρέπει νὰ ἀφορᾷ τὴν συγκεκριμένην κατὰ περιεχόμενον, χρόνον καὶ τόπον κάθε φορὰ πράξιν, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χορηγηθῇ ἄδεια γενικοῦ περιεχομένου τοῦ τύπου: «*Σᾶς χορηγοῦμε ἄδεια νὰ ἱεουργήτε εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν...*».

3. Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη νὰ μνημονευθῇ ὁ Μητροπολίτης τότε θὰ ἀποκληθῇ «*ἱεράρχης*» καὶ ὄχι «*ποιμενάρχης*» διότι δὲν ἔχει, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἑξαμήνου, τὴν διαποιήσανσιν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος καὶ ἐφ' ὅσον δὲν τοῦ ἐδόθη ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., οὔτε ἄλλωστε μποροῦσε νὰ τοῦ δοθῇ, εἰδικὸς τίτλος, θὰ προσφωνηθῇ μὲ τὴν ἔκφρασιν «*τοῦ Ἱεράρχου ἡμῶν τάδε*» διότι δὲν ἔχει οὗτος ἀποβάλλει τὴν ιδιότητα τοῦ Ἀρχιερέως. Εἰς τὴν φήμην του θὰ γίνῃ λόγος περὶ «*τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου (τάδε) πολλὰ τὰ ἔτη*», χωρὶς δηλαδὴ «*Θεοπροβλήτου*» καὶ χωρὶς ὄνομα Μητροπόλεως καὶ «*ἡμῶν δὲ πατρὸς καὶ ποιμενάρχου*».

4. Ἐὰν τὸ κατάλυμα τοῦ Μητροπολίτου εἶναι ἐκτὸς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ τοῦτο, ἐὰν ὁμως εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ Μεγάρου σκόπιμον θὰ ἦτο νὰ μὴ τὸ χρησιμοποιηθῇ, ἐκτὸς ἐὰν τοῦ τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ Τοποτηρητής. Τὸ γραφεῖον ὁμως ἢ τὰ γραφεῖα τοῦ Μητροπολίτου (ἐὰν ὑπάρχουν πλείονα) ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δικαιούται νὰ τὰ χρησιμοποιηθῇ.

5. Μπορεῖ, μὲ ἄδεια τοῦ Τοποτηρητοῦ νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ αὐτοκίνητο τῆς Μητροπόλεως, ἀλλὰ μὲ συμβατικὸς ἀριθμοὺς καταβάλλον ἑξ' ἰδίων τὴν σχετικὴν δαπάνην (βενζίνη κ.λπ.).

6. Τὰ ἐν ἐξελίξει ἔργα τῆς Μητροπόλεως, τὴν ἐποπτείαν τῶν ὁποίων εἶχεν ὡς Μητροπολίτης, θὰ ἐποπτεύῃ ἐφ' ἑξῆς ὁ Τοποτηρητής τόσον ἐπισκευαστικῶς ὅσο

καὶ οἰκονομικῶς, διότι τὰ ἐν ἐξελίξει ἔργα ἐμπίπτουν εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν ὑποθέσεων «τρεχούσης» ὑπηρεσίας καὶ ἐπιλαμβάνεται, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 23 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 ὁ Τοποτηρητής.

7. Ἐπιπλέον, ἀλλὰ δικαιώματα, πέραν τῶν ἀνωτέρω, δὲν ἔχει ὁ Μητροπολίτης κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐξαμήνου. Τοῦλάχιστον αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν δύναται νὰ φαντασθῶ ἄλλα δικαιώματα.

8. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐξουσίας τοῦ Τοποτηρητοῦ τὸ ἄρθρον 23 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 εἶναι ἀρκούντως σαφές. Οὕτω ὁ Τοποτηρητής, ὡς ἀνέφερον καὶ ἀνωτέρω, ὀφείλει νὰ διεξάγει τὴν «τρέχουσαν ὑπηρεσίαν» τῆς Μητροπόλεως. Τὸ πότε μία πράξις εἶναι τμῆμα τῆς «τρεχούσης ὑπηρεσίας» θὰ κριθῆ ὑπὸ τοῦ Τοποτηρητοῦ βάσει τῶν διδαγμάτων τῆς κοινῆς πείρας καὶ τῆς διοικητικῆς πρακτικῆς. Θεωροῦνται πράξεις «τρεχούσης ὑπηρεσίας», μεταξὺ ἄλλων, ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ, ἡ χορήγησις εἰς αὐτὸ τῶν πάσης φύσεως ἀδειῶν, ἡ σύγκλησις καὶ ἡ Προεδρία τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἡ διατύπωσις γνώμης ὡς ἄκις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου π.χ. γνώμη πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Ἑθνικῆς Παιδείας διὰ τὴν ἴδρυσιν ἑτεροδόξου ἢ ἑτεροθρήσκου χώρου λατρείας, ἡ ἔκδοσις ἀδειῶν γάμου, ἡ ἔκδοσις πιστοποιητικῶν πάσης φύσεως, ἡ πλήρωσις κενῶν θέσεων προσωπικοῦ ἢ ἐφημερίων κ.λπ. Δὲν θεωροῦνται πράξεις «τρεχούσης ὑπηρεσίας» οἰαδήποτε «*μεταβολαὶ ἐν τοῖς γραφείοις, ταῖς ἐνορίαις, ταῖς Μοναῖς ἢ τοῖς ἰδρύμασιν*» τῆς Μητροπόλεως, ὡς ρητῶς τοῦτο ὀρίζεται εἰς τὴν παρ. 2 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 23. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς μεταβολαὶ ἢ μετακινήσεις σοβαρᾶς μορφῆς τοῦ προσωπι-

κοῦ τῆς Μητροπόλεως, τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς ἐνορίας κληρικῶν, π.χ. ἀλλαγὴ Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἢ ἀπόλυσις προσωπικοῦ κ.λπ. δὲν ἐπιτρέπονται, ἐὰν δὲ ἐκδοθῶν τοιαῦται πράξεις κατὰ παράβασιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 23 θὰ εἶναι ἄκυροι. Κατ' ἐξαιρέσειν θὰ ἐδεχόμεν ὅτι ὁ Τοποτηρητής δύναται νὰ προβαίη εἰς ἀλλαγὰς προσώπων, τὰ ὅποια κατέχουν ὀρισμένην θέσιν λόγῳ προσωπικῆς ἐμπιστοσύνης μὲ τὸν Μητροπολίτην. Οὕτω εἶναι ἐπιτρεπτὴ ἡ ἀλλαγὴ Πρωτοσυγγέλλου ἢ τῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτρόπων ἢ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

9. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς ὁ Τοποτηρητής δὲν δύναται νὰ προβαίη εἰς πράξεις, αἱ ὅποια ἀλλοιώνουν τὴν σύνθεσιν τῆς μοναστικῆς Ἀδελφότητος π.χ. εἰς κουρὰν νέων μοναχῶν χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς. Ἡ χορήγησις ἀδείας διὰ τὴν δημιουργίαν Μετοχίου Ἐκκλησίας ἢ Μονῆς ἄλλου κλίματος δὲν εἶναι «τρέχουσα ὑπηρεσία», ὅπως δὲν εἶναι ἡ προώθησις τῆς διαδικασίας διὰ τὴν δημιουργίαν Σταυροπηγίου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοιαύτας, ἀνεπιτρέπτους κατ' ἀρχὴν, πράξεις δύναται νὰ προβῆ ὁ Τοποτηρητής ἐὰν ἔχουν ἐπείγοντα χαρακτῆρα καὶ δοθεὶ προηγουμένως ἡ ἔγκρισις τῆς Δ.Ι.Σ., διότι τοῦτο ἐπιτρέπει τὸ ἄρθρον 23 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77.

Ἀθῆναι 14 Φεβρουαρίου 2005

Ὁ παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου

Εἰδικὸς Ἐπιστημονικὸς Σύμβουλος

Δρ. Ἀναστάσιος Ν. Μαρίνος

Ἐπίτιμος Ἀντιπρόεδρος

τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

Ἡ ἐνίσχυση τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν

Μεῖ ιδιαίτερη εὐχαρίστηση ὑποδεχόμαστε τὴν ἐπίσημη ἀνακοίνωση τῆς Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Μ. Γιαννάκου περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ὥρων διδασκαλίας τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν στὰ Γυμνάσια καὶ στὰ Λύκεια τῆς χώρας μας. Στὴν σχετικὴ ἀνακοίνωση ἀναφέρεται ὅτι «Ἡ Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία εἶναι κυρίαρχα στοιχεῖα τῆς πολιτισμικῆς μας παράδοσης καὶ ἡ ἀνάπτυξη καὶ προαγωγή τους στὰ σχολεῖα ἐνισχύει τὴν γνώση καὶ τὴν ἀνάδειξη τῆς ἱστορικῆς μας ταυτότητας καὶ τῆς ιδιαίτερης πολιτισμικῆς φυσιογνωμίας στὴν εὐρωπαϊκὴ οἰκογένεια». Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει λάβει ἐπίσημη θέση ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ γλωσσικοῦ μαθήματος καὶ ὑπὲρ τῆς σωστῆς διδασκαλίας τῆς ἐνιαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσης (Ἀρχαίας, Ἐκκλησιαστικῆς, Λογίας, Δημοτικῆς) στὰ σχολεῖα μας. Ἡ Ἐκκλησία μας ἀνησυχεῖ γιὰ τὴν γλωσσικὴ ἔκπτωση καὶ τὴν ληξιαπενία, ἡ ὁποία παρατηρεῖται στὶς νεώτερες γενεές, ἰδιαίτερος δὲ προβληματίζεται ἀπὸ τὴν δυσκολία τῶν νέων μας νὰ κατανοήσουν τὴν γλῶσσα τῶν λειτουργικῶν καὶ ὑμνογραφικῶν κειμένων τῆς Ὁρθοδόξου Λατρείας. Δὲν γνωρίζουμε λεπτομερῶς ποιά κείμενα θὰ χρησιμοποιηθοῦν στὶς ἐπὶ πλέον ὥρες διδασκαλίας, πιστεύουμε πάντως ὅτι πρέπει νὰ ἀξιοποιηθοῦν καὶ τὰ Πατερικὰ Κείμενα. Ἡ πρόταση αὐτὴ ἐκφράζει ὄχι μόνον τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ κορυφαίους γλωσσολόγους, ὅπως εἶναι ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης. Ἄς δώσουμε στὰ παιδιά μας τὴν εὐκαιρία νὰ ἔλθουν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ Πατερικὰ Κείμενα καὶ νὰ γνωρίσουν τὴ μεγάλη θεολογικὴ, παιδευτικὴ καὶ γλωσσικὴ ἀξία τους. Πρότυπο γιὰ ἓνα νέο Ἀνθολόγιο Πατρικῶν Κειμένων μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει ἡ ἐπιτυχημένη ἐργασία τοῦ Καθηγητοῦ κ. Εὐαγγέλου Θεοδώρου, ἡ ὁποία περιελάμβανε κείμενο, νεοελληνικὴ ἀπόδοση καὶ σχόλια νοηματικὰ καὶ γλωσσικά. Τὸ Ἀνθολόγιο αὐτὸ χρησιμοποιήθηκε κατὰ τὶς προηγούμενες δεκαετίες στὴ Μέση Ἐκπαίδευση καὶ ἀπέσπασε μόνον θετικὰ σχόλια.

Κ.Χ.

Ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀχρίδος

Ραγδαῖες ἐξελίξεις παρατηροῦνται στὸ ἐκκλησιαστικὸ ζήτημα τῶν Σκοπίων. Μὲ τὴν ἀπόφασή της τῆς 26ης Μαΐου τ.ἔ. ἡ διευρυμένη Σύνοδος τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διακόπτει κάθε περαιτέρω συζήτηση μὲ τὴν σχισματικὴ «Μακεδονικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία» καὶ ἀναγνωρίζει ὡς μόνη κανονικὴ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ γιὰ τὸ ποίμνιο τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀχρίδος. Ὅρίζει δὲ ὡς Ἐξαρχο καὶ ἐπικεφαλῆς τῆς αὐτονόμου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος τὸν Μητροπολίτη Βελεσῶν καὶ Παραβαρδαρίου Ἰωάννη (Γιόβαν). Ὅπως ἀναφέρει ἡ ἀνακοίνωση τὸ κείμενο τοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου ποὺ περιλαμβάνει τὶς ἀνωτέρω ρυθμίσεις θὰ ἀποσταλεῖ στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ σὲ ὅλες τὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες. Στὴν ἀνακοίνωση τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας τονίζεται «ἡ βαθεῖα λύπη της διότι ἡ σχισματικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἱεραρχία στὴν ΠΓΔΜ δὲν ἦταν ἀρκετὰ ὑπεύθυνη καὶ εἰλικρινῆς στὸν μέχρι τώρα διάλογο γιὰ τὸ ξεπέραςμα τοῦ σχίσματος, καθὼς ἐπίσης καὶ διότι δὲν ἀνταποκρίθηκε στὶς πολυάριθμες ἐκκλήσεις τοῦ Πατριάρχου νὰ ἐπιστρέψει ἡ ἐνότητα στὴν Ἐκκλησία». Ἡ ἐδραίωση τῆς κα-

**Ἡ ἐνίσχυση
τῆς διδασκαλίας
τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν**

**Ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία
καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ
Ἀχρίδος**

**Οἱ περιπέτειες
τῆς Συνταγματικῆς
Συνθήκης**

**Οἱ Ἕλληνες κατὰ
τῆς Παγκοσμιοποιήσεως**

νονικῆς τάξεως δὲν θὰ εἶναι εὐκόλη καὶ ἀναμένονται ἔντο-
νες ἀντιδράσεις ἀπὸ τὴν σχισματικὴ Ἐκκλησία καὶ ἀπὸ
τὴν κυβέρνηση τῶν Σκοπίων. Εἶναι γνωστὸ ὅτι τὸ ἐκκλη-
σιαστικὸ αὐτὸ κατασκευάσμα δημιουργήθηκε τὸ 1967 ἀπὸ
τὸν Τίτο ὥστε νὰ προβάλλεται διεθνῶς ὁ μῦθος τοῦ «μα-
κεδονικοῦ ἔθνους». Διαπιστώνουμε πάντως μὲ εὐχαρί-
στηση ὅτι ἡ ἐπιστροφή τῆς κανονικότητος στὸ ἐκκλησια-
στικὸ καθεστῶς τῶν Σκοπίων συνδέεται μὲ μία ὀνομασία
— Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀχρίδος, ἡ ὁποία δὲν χρησιμοποιεῖ τὸν
ὄρο «Μακεδονία». Εὐχόμεθα καὶ προσευχόμεθα νὰ ἐπι-
κρατήσῃ εἰρηνικὰ καὶ χωρὶς ἐντάσεις ἡ ἐκκλησιαστικὴ τά-
ξις γιὰ τὸ καλὸ τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς γειτο-
νικῆς μας χώρας καὶ τῶν Βαλκανίων γενικότερα.

K.X.

Οἱ περιπέτειες τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης

Ἡ ἀπορριπτικὴ ψήφος τῆς πλειοψηφίας τῶν Γάλλων
καὶ Ὁλλανδῶν πολιτῶν ὡς πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴ Συν-
ταγματικὴ Συνθήκη ἐνέβαλε σὲ προβληματισμὸ τοὺς ἡγέ-
τες τῶν χωρῶν αὐτῶν καὶ τοὺς ἀρμοδίους γιὰ τὴν χάρα-
ξη τῆς μελλοντικῆς εὐρωπαϊκῆς πορείας. Εἶναι προφανές
ὅτι οἱ κύριοι λόγοι τοῦ ΟΧΙ στὰ δύο δημοψηφίσματα
ἦσαν ὁ φόβος γιὰ τὴν περαιτέρω συρρίκνωση τῆς ἐθνικῆς
κυριαρχίας κάθε χώρας καὶ ἡ ἀνησυχία γιὰ τὸ κοινωνικὸ
καὶ οἰκονομικὸ πρότυπο, τὸ ὁποῖο καθιερώνεται μὲ τὸ
«Εὐρωσύνταγμα». Αὐτά, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα αἴτια τῆς
ἀρνητικῆς ψήφου πρέπει νὰ μελετηθοῦν προσεκτικὰ γιὰ
νὰ γίνουν τὰ ἀναγκαῖα διορθωτικὰ βήματα. Εἰδικὰ ὡς
πρὸς τὸν τρόπο ρυθμίσεως τῶν κοινωνικῶν σχέσεων καὶ
δομῶν πιστεύουμε ὅτι εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἀναβάπτιση
τῆς Εὐρώπης στὸ πνεῦμα ἀλληλεγγύης καὶ συνεργασίας
ποῦ καλλιεργεῖ ἡ Χριστιανικὴ διδασκαλία. Ἕνας οἰκο-
νομικὸς καὶ κοινωνικὸς σχεδιασμὸς, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ λαμβά-
νει ὑπ' ὄψιν τοῦ τὰ προβλήματα τῆς ἀνεργίας, τῆς φτώ-
χειας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ δὲν θὰ ὀδηγήσῃ
στὴν μελλοντικὴ Εὐρώπη, τὴν ὁποία ὄλοι ἐπιθυμοῦμε. Οἱ
θεμελιωτὲς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πειράματος στὰ τέλη τῆς δε-
καετίας τοῦ 1950 τόνιζαν ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς στόχους τῆς
Ἐνωμένης Εὐρώπης θὰ εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ
Εὐαγγελίου στὴν κοινωνία, στὴν συνεργασία τῶν λαῶν,
στὴν ἐμπέδωση τῆς εἰρήνης. Τώρα ποῦ ἡ Εὐρώπη βρῖσκει-
ται σὲ περιδίνηση καὶ ἀναζητεῖ νέα πορεία καλὸν εἶναι
νὰ ἀκουσθεῖ ἡ φωνὴ τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ
ὁμολογιῶν γιὰ μία Εὐρώπη, ἡ ὁποία καὶ θὰ ὁμολογεῖ τίς

Χριστιανικὲς καταβολές τῆς, ἀλλὰ καὶ θὰ τίς ἀξιοποιεῖ
γιὰ τὴν οἰκοδόμηση μιᾶς πιὸ δίκαιης κοινωνίας.

K.X.

Οἱ Ἕλληνες κατὰ τῆς Παγκοσμιοποιήσεως

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ παγκοσμιοποίησις ὡς ἔννοια, ὡς
σύνθημα, ὡς πραγματικότητα συζητεῖται πολὺ στὴν ἐπο-
χὴ μας. Ἄλλοι τάσσονται θετικὰ ἐλπίζοντας ὅτι ἔτσι θὰ
ἐπιτευχθεῖ ἡ καλύτερη ἐπικοινωνία τῶν λαῶν καὶ ἡ ἀπο-
φυγὴ τῶν συγκρούσεων. Ἄλλοι τάσσονται ἀρνητικὰ εἴτε
διότι τὴν θεωροῦν ὑπεύθυνη γιὰ τὴν ἰσοπέδωση ἐθνικῶν
ταυτοτήτων καὶ πολιτισμῶν εἴτε διότι τῆς ἀποδίδουν
εὐθῆνες γιὰ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα πολλῶν χωρῶν
τοῦ πλανήτη μας. Ἡ πρόσφατη ἔρευνα τῶν ἐταιριῶν TNS
ICAP καὶ GALLUP INTERNATIONAL σὲ 64 χῶρες τῶν 5
ἡπείρων κατέδειξε ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι πρώτη στὴν κατά-
ταξιν τῶν χωρῶν ποῦ πιστεύουν ὅτι ἡ παγκοσμιοποίησις
δημιουργεῖ περισσότερα προβλήματα ἀπὸ αὐτὰ ποῦ λύ-
νει. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἔρευνας μᾶς πληροφοροῦν ὅτι
ἡ πλειοψηφία τῶν πολιτῶν σὲ παγκόσμιον ἐπίπεδο τάσ-
σεται κατὰ τῆς παγκοσμιοποιήσεως καθὼς τὸ 56% πι-
στεύει ὅτι εἶναι περισσότερες οἱ ἀρνητικὲς συνέπειες τῆς
παγκοσμιοποιήσεως καὶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ χώρα μὲ τὸ με-
γαλύτερο ποσοστὸ ἀνθρώπων ποῦ συμφωνοῦν μὲ αὐτὴ
τὴν ἄποψη, δηλαδὴ μὲ 72%. Ἀκολουθοῦν ἡ Ἰαπωνία μὲ
71%, ἡ Κροατία μὲ 70%, ἡ Αὐστρία μὲ 69% καὶ ἡ Γαλλία
μὲ 67%. Ἐπίσης τὸ ποσοστὸ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, οἱ
ὁποῖοι ἀπαντοῦν ὅτι «συμφωνοῦν ἀπολύτως» ὅτι ἡ πα-
γκοσμιοποίησις δημιουργεῖ περισσότερα προβλήματα ἀπὸ
αὐτὰ ποῦ λύνει, φθάνει στὸ 47%, ποσοστὸ σαφῶς ὑψη-
λότερο ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη χώρα. Εἶναι προφανές ὅτι
οἱ περισσότεροι Ἕλληνες ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὴν δια-
φύλαξιν τῆς πολιτιστικῆς μας ταυτότητος καὶ συμμεριζό-
μεθα τὴν ἄποψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Χρι-
στοδοῦλου ὅτι ἡ σημερινὴ φάσις τῆς παγκοσμιοποιήσεως
ὀδηγεῖ σὲ ἕνα «νεκροταφεῖο πολιτισμῶν». Τοῦτο δὲν ση-
μαίνει ὅτι ἀρνούμεθα τὴν διεύρυνση τῆς ἐπικοινωνίας μὲ
ἄλλους λαοὺς οὔτε ὅτι ἔχουμε διάθεση πολιτιστικοῦ ἀπο-
μονωτισμοῦ. Δὲν ἀπεμπολοῦμε τὴν Παγκοσμιοποίησιν τῆς
Ὁρθοδοξίας καὶ τὴν Οἰκουμενικότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.
Ἄλλὰ ἀντιστεκόμαστε στὴν ἐπιβολὴ ὀθνεῖων κοινωνικῶν
καὶ πολιτιστικῶν προτύπων, τὰ ὁποῖα δὲν ταιριάζουν
στὸν ψυχισμό καὶ τὴν Παράδοσιν τοῦ λαοῦ μας.

K.X.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι εργασίες της Δ.Ι.Σ. της 20/5/2005

Συνήλθε την Παρασκευή 20 Μαΐου 2005, η Διαρκής Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος της 148ης Συνοδικής Περιόδου υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου σὲ Ἐκτακτη Συνεδρίαση ἐν ὄψει τῆς Συγκλήσεως στὴν Κωνσταντινούπολη, τῆς Διασκέψεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσεως στὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων.

Ἡ Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴ σημερινὴ Συνεδρία ἔλαβε γνώση τῶν, στὴν διάθεση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος, ὑπαρχόντων γραπτῶν στοιχείων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ ὁμόφωνα ἀπεφάσισε νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ ἐν λευκῷ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλο νὰ χειριστῆ τὸ ὅλο θέμα μὲ τὴν διακρίνουσα Αὐτὸν σύνεση καὶ ἐμπειρία.

Τὸν Μακαριώτατο θὰ συνοδεύσουν στὴν Κωνσταντινούπολη οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Φιλίππων κ. Προκόπιος, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων καὶ Σύρου κ. Δωρόθεος, Ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Δ.Ι.Σ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ίερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος

Ἀποστολικὴ Διακονία

Ίερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Ἰδρας, Σπετσῶν,
Αἰγίνης, Ἑρμιονίδος
καὶ Τροιζηνίας

Σύρου

Σταγῶν καὶ Μετεώρων

Ἀττικῆς

Θεσσαλονίκης

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας

Συμβούλιον Εὐρωπαϊκῶν
Ἐκκλησιῶν

COMECE

Οι εργασίες της Δ.Ι.Σ. μηνὸς Ἰουνίου

Συνήλθε ἀπὸ 31 Μαΐου ἕως 2 Ἰουνίου 2005 ἡ Διαρκής Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος τῆς 148ης Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνῶν καὶ Πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς.

A. Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐνημέρωσε τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ.:

Γιὰ τὰ ὅσα ἔλαβαν χώρα στὴν Κωνσταντινούπολη, κατὰ τὴν συνελθοῦσα ἐκεῖ, μὲ πρωτοβουλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Πανορθόδοξο Σύνοδο ἀπὸ 23 ἕως 25 Μαΐου 2005 γιὰ τὸ ἀνακῦψαν θέμα στὴν Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων.

B. Ἡ Δ.Ι.Σ. συμμετέχοντας στὴν «Παγκόσμια Ἡμέρα Περιβάλλοντος» (5 Ἰουνίου) καὶ ἐπιθυμώντας νὰ καταθέσῃ τὴ δικὴ τῆς μαρτυρία καὶ πίστη γιὰ τὴν θεία προέλευση τοῦ κτιστοῦ κόσμου καὶ γιὰ νὰ διακηρύξῃ τὴν εὐθύνη τῶν πιστῶν μελῶν τῆς καθὼς καὶ ὄλων τῶν κατοίκων τοῦ πλανῆτῆ ὡς πρὸς τὴ θετικὴ συμβολὴ τους στὴν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, διοργανώνει εἰδικὴ ἐκδήλωση.

Ἡ ἐορταστικὴ αὐτὴ ἐκδήλωση θὰ πραγματοποιηθεῖ στὴν Ἱερά Μονὴ Πεντέλης τὴν Δευτέρα 6 Ἰουνίου ἐ.ἔ. καὶ ὥρα 18.30 καὶ περιλαμβάνει Ἑσπερινό, στὸν ὁποῖο θὰ χοροστατήσῃ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, «*Ἰκετήριον Κανόνα*» γιὰ τὴν προστασία τοῦ Περιβάλλοντος, τὸν ὁποῖο συνέταξε ὁ μακαριστὸς Ὑμνογράφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης καὶ τὸν ὁποῖο θὰ ἀποδώσῃ ἡ

Χορωδία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Πολυδρόσου, ἔκθεση πινάκων καὶ φωτογραφιῶν μὲ θέμα «*Ἐκκλησία καὶ Περιβάλλον*» στὸν περίβολο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, σύντομη ἀναφορά στὸ ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὸν κ. Ἰωάννη Παπαδημητράκη, Καθηγητὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, δημοτικὰ τραγουδία, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στὴν ὠραιότητα τῆς ἑλληνικῆς ὑπαίθρου ἀπὸ τὴν ἴδια χορωδία, χαιρετισμὸ τοῦ Μακαριωτάτου, διανομὴ σχετικοῦ φυλλαδίου.

Τὴν ἐκδήλωση θὰ κλείσει ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Ἀχελώου κ. Εὐθύμιος, Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔλαβε γνῶση διὰ τοῦ ἀπὸ 26.5.2005 ἐγγράφου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν κ. Ἱερωνύμου, Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ «*Διαλόγου Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας*», ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε τὴν ἔναρξη αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ἀπὸ τὴν Πάτρα, ὅπου στίς 9 καὶ 10 Σεπτεμβρίου 2005 θὰ συγκληθεῖ ἡ πρώτη συνάντηση ἐκπροσώπων, μὲ θέμα συζητήσεως: «*Ἐξουσία καὶ διακονία μέσα στὴν Ἐκκλησία*». Εἰσηγητὲς θὰ εἶναι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θηβῶν κ. Ἱερώνυμος καὶ ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Βασίλειος Γιούλτσης, Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπέρριψε τὴν ἀπὸ 16.5.2005 αἴτηση τοῦ Σεβ. Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος περὶ ἐξαιρέσεως τοῦ ὀρισθέντος ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. Ἀνακριτοῦ, Σεβ. Μητροπολίτη Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ γιὰ τὰ ἀναφερόμενα στὸ κατ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθμ. 564/2005 Παραπεμπτικὸ Βούλευμα τοῦ Συμβουλίου ἐφετῶν Ἀθηνῶν. Συνέστησε δὲ στὸν Σεβ. Καρυστίας κ. Σεραφεῖμ νὰ ἐπιληφθεῖ ἀμέσως τῆς ἀνακρίσεως καὶ νὰ τὴν ὀλοκληρώσει σὲ ὅσο τὸ δυνατὸν σύντομο χρόνο.

Ε. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

– Τὴν διοργάνωση τῆς 12^{ης} Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα Αἰρέσεων καὶ Παραθρησκείας, ποὺ θὰ πραγματοποιηθεῖ στὸ Ἱερό Προσκύνημα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, στὸ Προκόπι Εὐβοίας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, ἀπὸ 31.10.2005 ἕως 4.11.2005 μὲ θέμα: «*Πτυχές τῆς “Νέας Ἐποχῆς” – ἀπειλὴ ἀλλοιώσεως τοῦ Ὁρθοδόξου φρονήματος ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς “Νέας Ἐποχῆς”*».

– Τὴν ἀνανέωση τῆς χορηγήσεως 77 ὑποτροφιῶν, 23 σὲ Ἕλληνες ποὺ σπουδάζουν στὴν Ἀλλοδαπὴ καὶ 54

σὲ Ἀλλοδαποὺς ποὺ σπουδάζουν στὴν Ἑλλάδα. Ὡσαύτως ἐνέκρινε καὶ 27 νέες ὑποτροφίες, 7 σὲ Ἕλληνες καὶ 20 σὲ Ἀλλοδαποὺς σπουδαστές.

– Τὴν διοργάνωση Ἡμερίδος μὲ θέμα: «*Προβλήματα τοῦ τρόπου ζωῆς τῶν κατοίκων τῶν μεγάλων πόλεων*», ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας.

ΣΤ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε:

– Νὰ ἀναθέσει στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Νεότητος τὴν σύγκληση Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου Νέων, στὸ ὁποῖο θὰ λάβουν μέρος νέες καὶ νέοι ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, μὲ ἐπιμορφωτικὸ καὶ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα.

– Νὰ ἀναθέσει στὴν Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Νεότητος τὴν σύγκληση Ἡμερίδας μὲ θέμα τὴν πορεία τῶν Κατηχητικῶν Σχολειῶν στὴν σύγχρονη ἐποχὴ καὶ τὴν ἀναζήτηση νέων ποιμαντικῶν μέσων κατηχήσεως τῆς νεότητος.

– Νὰ ἀναθέσει στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τὴν διοργάνωση ἑορταστικῶν καὶ λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων τὸ ἔτος 2007, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 1600 χρόνων ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, προστάτου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

– Νὰ προσκληθοῦν ἐκπρόσωποι τῶν Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν προκειμένου νὰ συμμετάσχουν στίς Λειτουργικὲς καὶ Λατρευτικὲς Ἐκδηλώσεις ποὺ θὰ πραγματοποιηθοῦν στίς 28 καὶ 29.6.2005, γιὰ τὴν Θρονικὴ Ἑορτὴ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ Θρονικὴ Ἑορτὴ Αὐτῆς.

– Τὴν δημοσίευση ἀπὸ κάθε Ἱερὰ Μητρόπολη εἰδικοῦ Κανονισμοῦ περὶ ἰδρύσεως Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν, ἐνδεικτικὸ ὑπόδειγμα τοῦ ὁποίου ἀποστέλλεται ἀρμοδίως γιὰ νὰ προσαρμοστεῖ στίς ἀνάγκες κάθε Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

– Τὴν αὐστηρὴ σύσταση πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες, προκειμένης ἐκποίσεως ἀκινήτων καὶ μεγάλων ἐκτάσεων ποὺ ἀνήκουν σὲ Ἐνοριακοὺς Ναοὺς, νὰ καταβάλλουν ὡς ἐποπτεύουσα Ἀρχὴ ιδιαίτερη προσοχὴ πρὸς τήρηση διαφανεῖας καὶ ἀπόλυτης νομιμότητος τῆς ὅλης διαδικασίας, ὥστε νὰ μὴ ἐκτίθεται ἡ Ἐκκλησία ἀδίκως, ἀπὸ ἄγνοια ἢ καὶ παραπλάνηση.

Ἀπεφάσισε τὴν ἐκπροσώπηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος:

1. Στὴν Ἐπιτροπὴ Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Ἀγγλικανῶν (1. Μονὴ Κύκκου, 2-8 Ἰουνίου 2005), ἀπὸ τὸν

Ἐλλογιμώτατο κ. Κωνσταντῖνο Σκουτέρη.

2. Στὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐκκλησιῶν γιὰ τοὺς Μετανάστες στὴν Εὐρώπη (Κρήτη 3-5 Ἰουνίου 2005) καὶ στὴν Ἐπιτροπὴ Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Π.Σ.Ε. (Γενεύη 14-19 Ἰουνίου 2005), ἀπὸ τὸν Ἐλλογιμώτατο κ. Ἀντώνιο Παπαντωνίου.

3. Στὴν Συνεδρία τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Κρήτη 4-10 Ἰουνίου 2005), ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιο.

4. Στὴν Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Κοινωνία τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Dunblane τῆς Σκωτίας, 14-15 Ἰουνίου), ἀπὸ τὴν κ. Αἰκατερίνη Ζορμπά.

5. Στὴν ΙΖ' Διάσκεψη τῆς Ἐταιρείας Κανονικοῦ Δικαίου (Οὐμπίνο Ἰταλίας 12-18.9.2005), ἀπὸ τὸν Ἐλλογιμώτατο κ. Σπυρίδωνα Τρωιάνο καὶ τὸν Ἐντιμώτατο κ. Ἀναστάσιο Μαρῖνο.

6. Στὴν 13η Διεθνή συνάντηση (Bose 11-17.9.2005) μὲ θέματα: α) Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἕνας Πατέρας στὶς ἀπαρχές τοῦ Ἰσλάμ, καὶ β) Ὁ Ἄνδρέας Ρουμπλιώφ καὶ ἡ Ρωσικὴ Εἰκόνα, ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Νικοπόλεως κ. Μελέτιο καὶ τὸν Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομο Παπαθανασίου.

7. Στὸ ὑπὸ τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν Ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν συγκληθησόμενο Συνέδριο (Ρώμη, 14-18.9.2005) μὲ θέμα: «*Ἡ Ἁγία Γραφή μέσα στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας*», ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο καὶ τὸν Ἀρχιμ. κ. Ἰγνάτιο Σωτηριάδη.

8. Στὸ εἰδικὸ Παγγρηγοῦ Συνέδριο, (Κωνσταντινούπολη 10-14.9.2007) ἐπὶ τῇ 1600, ἐπετεῖω ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, ἀπὸ τὸν Ἐλλογιμώτατο κ. Στυλιανὸ Παπαδόπουλο.

9. Στὸν ἐκ νέου ἀρχόμενο Θεολογικὸν Διάλογο Ὁρθόδοξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν (Φανάρι 11-13.9.2005) ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιο καὶ τὸν Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομο Σαββάτο, ἐπίκουρο Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε:

– Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ προγράμματος τῶν διαλέξεων τοῦ Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐκκλησίας.

– Ἀπὸ τὴν Ἐκθεση τοῦ κ. Κων/νου Χατζηφώτη γιὰ

τὴν ἐκπροσώπηση ἀπὸ αὐτὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὴν πραγματοποιηθεῖσα Συνέλευση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Χριστιανικοῦ Δικτύου Περιβαλλοντολογίας, ποὺ ἐγένετο στὴν Βασιλεία τῆς Ἑλβετίας ἀπὸ 4 ἕως 8 Μαΐου 2005.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ τοῦ Φροντιστηρίου Κατηχητῶν

Στὰ πλαίσια τῆς πνευματικῆς ωφέλειας καὶ ψυχαγωγίας, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργάνωσε καὶ πραγματοποίησε γιὰ μία ἀκόμη φορὰ γιὰ τοὺς σπουδαστὲς τῶν Φροντιστηρίων Ὑποψηφίων καὶ Ἐπιμόρφωσης Κατηχητῶν –μὲ ἐπιτυχία– τὴν καθ' ἔτος προγραμματισμένη ἐκπαιδευτικὴ-προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ τῆς. Ἡ ἐκδρομὴ πραγματοποιήθηκε στὸν ἀρχαιολογικὸ χῶρο τοῦ Μυστρᾶ καὶ στὴ πόλη τῆς Σπάρτης καὶ ὀλοκληρώθηκε μὲ τὴν ἀπογευματινὴ ἐπίσκεψη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Σταυροῦ Μαψοῦ Κορινθίας.

Ἡ ἱερότητα καὶ ἐπιβλητικότητα τῶν χώρων, καθὼς καὶ ἡ πατρικὴ ἀγάπη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου, ὁ ὁποῖος, ἔσπευσε νὰ συναντηθεῖ, νὰ δώσει τὴν εὐλογία του καὶ νὰ προσφέρει τὰ φιλόξενα αἰσθήματά του, καθὼς καὶ ἡ φιλόξενη καὶ πνευματικὴ αὐρα ποὺ ἐκπέμπει ἡ Ἱερὰ Μονὴ

Στὴν φωτογραφία ὁμάδα ἐκδρομῶν φωτογραφίζεται μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο καὶ τὸν ἐφημέριο τοῦ Μυστρᾶ.

τοῦ Τιμίου Σταυροῦ συνεκίνησαν ὄλους, συνοδοὺς καὶ σπουδαστές.

Ἡ ἐκδρομὴ ἔρχεται ὡς ἐπιστέγασμα καὶ ἔπαινος στὸ τέλος τῆς περιόδου ἐνὸς εἰδικὰ κατηρτισμένου προγράμματος, ποὺ προσφέρει ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, στοὺς νέους, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νὰ ὑπηρετήσουν τὸ κατηχητικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπίσκεψη στὸν Μακαριώτατο τῶν Μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀμάδας Special Olympics

Τὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Ὀμάδας Special Olympics ποὺ συμμετεῖχαν στοὺς Παγκόσμιους Χειμερινοὺς Ἀγῶνες στὸ Ναγκάνο τῆς Ἰαπωνίας δέχθηκε σὲ ἐπίσκεψη στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας συνεχάρη τοὺς ἀθλητὲς γιὰ τὶς ἐπιτυχίες τους, μὲ τὶς ὁποῖες, ὅπως εἶπε, τίμησαν τὴν πατρίδα μας καὶ ἀπέδειξαν ὅτι ἔχουν πολὺ μεγάλες ικανότητες. «*Προσεύχομαι ὁ Θεὸς νὰ σᾶς δίνει δύναμη, ὑγεία καὶ ἀντοχή, ὥστε νὰ ἐπιτελεῖτε στὸ ἀκέραιο τὸ καθήκον σας καὶ ὅλοι νὰ χαίρομαστε γιὰ τὶς σημαντικὲς αὐτὲς διακρίσεις σας*» ὑπογράμμισε. Καὶ συνέχισε: «*Τὰ Ἑλληνόπουλα ἔχουν ἐσωτερικὲς δυνάμεις, οἱ ὁποῖες, ὅταν ἀναπτύσσονται σωστά, ἀποδίδουν σπουδαίους καρπούς*». «*Μὴν ξεχνᾶτε*», τόνισε, «*ὅτι πάνω ἀπὸ ὄλους ὑπάρχει ὁ Θεὸς καὶ ὁποῖος ἔχει τὴν εὐλογία Του στὴ ζωὴ σας*». Τέλος, ὁ Μακαριώτατος διαβεβαίωσε τοὺς ἀθλητὲς ὅτι παρακολουθεῖ μὲ ἐνδιαφέρον τὶς προσπάθειές τους καί, κάθε φορὰ ποὺ λαμβάνουν μέρος σὲ ἀγῶνες, προσεύχεται ὥστε ὁ Θεὸς νὰ τοὺς βοηθᾷ νὰ διακρίνονται καὶ νὰ ἀποδεικνύουν τὴν ἀξία τους.

(18.5.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη Μακαριωτάτου στὸ Σιδηρόκαστρο

Ἐπίσκεψη στὸ Σιδηρόκαστρο πραγματοποίησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Μακαρίου τοῦ Νοταρᾶ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίων

Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης, ἀλλὰ καὶ τοῦ νεοανακαινισθέντος Ἐπισκοπεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου. Τὸν Μακαριώτατο ὑποδέχθηκαν ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης κ. Μακάριος, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εὐσέβιος, Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος, Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεος, Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμος, ὁ Νομάρχης Σερρῶν κ. Κωνσταντῖνος Παπαναγιώτου, ὁ Δήμαρχος Σιδηροκάστρου κ. Ἀθανάσιος Σπάσης, οἱ Στρατιωτικὲς καὶ οἱ Πολιτικὲς Ἀρχὲς τοῦ τόπου καὶ πλῆθος κόσμου.

Στὴ συνέχεια τελέσθηκε Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Γεωργίου Σιδηροκάστρου, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ στὴν κρίση ποὺ τὸν τελευταῖο καιρὸ ταλαιπωρεῖ τὴν Ἐκκλησία μας. «*Κάποιοι*», εἶπε, «*ἀφιέρωσαν μῆνες ὀλόκληρους προκειμένου νὰ πλήξουν τὴν Ἐκκλησία μὲ ὑπαρκτὰ ἢ ἀνύπαρκτα σκάνδαλα, προκειμένου νὰ τὴν ἀπαξιώσουν στὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ*». «*Ἐμεῖς*», τόνισε, «*ἀπαντοῦμε στὴν κρίση αὐτὴ μὲ αὐτοσυγκέντρωση καὶ περισυλλογὴ προκειμένου νὰ ρυθμίσουμε τὰ τοῦ οἴκου μας*. Ἔχουμε ἤδη ἐπιδοθεῖ σὲ μιὰ ἐργώδη προσπάθεια νὰ διορθώσουμε τὰ κακῶς κείμενα».

Ἀπευθυνόμενος στοὺς πιστοὺς ὁ Μακαριώτατος ὑπογράμμισε: «*Θέλω νὰ διαβεβαιώσω τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ὅτι αὐτὸ ποὺ ἔχει ὀνομαστῆ «κάθαρση» προωθεῖται διαδικαστικὰ καὶ ἀναμένουμε τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν ποὺ διατάξαμε, προκειμένου ὅλα νὰ στηριχτοῦν σὲ ἀτράνταχτες ἀποδείξεις*», ἐνῶ ἐνημέρωσε τοὺς πιστοὺς ὅτι ἔχει δοθεῖ ἐντολὴ ἐπιταχύνσεως τῶν διαδικασιῶν.

Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ὑπενθύμισε τὴν ἀνεκτίμητη προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ λαό, κάνοντας ἐκτενῆ ἀναφορὰ στὴ φιλανθρωπικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορὰ τῆς. «*Ἡ δράση τῆς Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη», τῆς ὁποίας οἱ ἀποστολές*», ὅπως χαρακτηριστικὰ εἶπε, «*εἶναι πρωτοφανεῖς καὶ ἔχουν κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸν θαυμασμό, ἀποτελεῖ ἀπτό παράδειγμα*», ἐνῶ δὲν παρέλειψε νὰ ἐπισημάνει τὴν σημαντικὴ προσφορὰ τῶν μοναστηριῶν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Μακαριώτατος μετέβη στὸ Ἱερὸ Ἐπισκοπεῖο καὶ στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου, ὅπου τέλεσε Ἀγιασμό.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἀπευθύνει χαιρετισμὸ στους κατοίκους τοῦ Σιδηροκάστρου περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Σεβ. Μητροπολίτη κ. Μακάριο καὶ ἄλλους Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (22.5.2005).

Τὸ πρῶι, μὲ ἰδιαίτερη λαμπρότητα καὶ μεγαλοπρέπεια, τελέσθηκαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Μακαρίου τοῦ Νοταρᾶ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

Λίγο πρὶν τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ κηρύγματός του μίλησε γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἀγ. Μακαρίου τοῦ Νοταρᾶ τοῦ ἐν Κορίνθῳ, τὸν ὁποῖο καὶ χαρακτήρισε ἀπλανῆ ὁδηγὸ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὴν ὀρθὴ Πίστη, ἡ ὁποία καὶ στὶς δύσκολες ὥρες, ὅπως εἶπε, κράτησε τὸν Ἑλληνισμό στὶς ρίζες καὶ τὶς παραδόσεις του, ἐνῶ ἀναφέρθηκε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ στὴ στενὴ σχέση τῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸ λαό.

Ἀπευθυνόμενος στὸ ἐκκλησίασμα, τόνισε: «Ὅλοι ἔχουμε στραμμένο τὸ βλέμμα τῆς ψυχῆς μας σ' αὐτὲς τὶς ἀκριτικὲς περιοχές, οἱ ὁποῖες εἶναι βαμμένες μὲ τὸ αἷμα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀγωνίστηκαν γιὰ νὰ παραμείνουν τὰ ἐδάφη αὐτὰ ἑλληνικά». «Ἐχουμε ὅλοι ἱερὴ ὑποχρέωση», ὑπογράμμισε, «νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὰ ἰδανικά τῆς Πίστης καὶ τῆς Πατρίδας μας».

(22.5.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Δὲν ὑπέπεσε σὲ κανονικὸ παράπτωμα ὁ π. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου

Μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς Ἔνορκης Διοικητικῆς Ἐξετάσεως γιὰ τὴν ἀφορῶσα στὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην π. Ἐπιφάνιο Οἰκονόμου ὑπόθεση, καθὼς καὶ τὴν ὑποβολὴ κυρίου καὶ συμπληρωματικοῦ πορίσματος ἀπὸ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Κορωνείας κ. Παντελεήμονα, διαπιστώθηκε ὅτι ὁ π. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου οὐδεμία κανονικὴ εὐθύνη ὑπέχει, ὡς μὴ ὑποπέσας σὲ κάποιο κανονικὸ παράπτωμα, καθὼς «ἐκ τοῦ συνόλου τρόπου ἐνεργείας του προκύπτει ὅτι ἐνήργησε ἄνευ οὐδενὸς δόλου, «μὴ φειδόμενος τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ», «καθ' ὑπερβολὴν ζήλου κινούμενος», «ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησία καὶ ἵνα μὴ τρωθῇ τὸ κύρος Αὐτῆς». Στὸν ἀνωτέρω Κληρικὸ ἀπευθύνθηκαν συστάσεις νὰ ἀποβάλει τὸν ὑπερβάλλοντα ζήλο καὶ νὰ ἐγκολπωθεῖ «τὴν κατὰ Θεὸν περίσκεψιν».

(30.5.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἱερὰ Μονὴ Ἀσωμάτων Πετράκη**Οὐδεμία σχέση με τὸν λαϊκὸ Στυλιανὸ**

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀσωμάτων Πετράκη εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ ἐξωκκλήσιον τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ στὴ θέση Μετόχι Πάρνηθος ἀνακοινώνει ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ αὐτὴν ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰ δελτία εἰδήσεων λαϊκὸς τις ὀνόματι Στυλιανός. Περί τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐκ τηλεφωνημάτων ἐγνωρίσαμεν ὅτι παραμένει στὸ δάσος καὶ νοθετεῖ τοὺς διερχομένους προσκυνητές, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κατηγγείλαμεν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν τμήμα Μενιδίου.

(30.5.2005)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς)

Ἱερὰ Μονὴ Ἀσωμάτων Πετράκη**Διευκρινίσεις σχετικά με δημοσιεύματα**

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν δημοσιευμάτων περὶ τῶν παρατυπιῶν καὶ πολεοδομικῶν παραβάσεων εἰς τὸν χώρο τοῦ Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Κοκκιναρᾶ Παλαιᾶς Πεντέλης, ἡ κυρίαρχος Ἱερὰ Μονὴ Ἀσωμάτων Πετράκη ἀρμοδίως ἀνακοινοῖ ὅτι ἀπὸ ἐτῶν ἔχει δι' ἐγγράφου αὐτῆς δῶση ἐντολὴν εἰς τὸν ἐκεῖ ἐγκαταβιοῦντα Μοναχὸν Ἰσαὰκ νὰ ἀπέχη πάσης οἰκοδομικῆς δραστηριότητος, εἰς δὲ τὸν Μετοχιάρην π. Ἰωσήφ νὰ ἐποπτεύῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὡς ἄνω ἐντολῆς. Διαπιστωθέντος ὅτι ὁ ὡς ἄνω Μοναχὸς ἀρνεῖται νὰ ὑπακούσῃ παρὰ τὰ Μοναχικὰ θέσμια καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐντολὴν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη ἔχει ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους κινήσει διὰ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τὴν κανονικὴν κατ' αὐτοῦ διαδικασίαν. Ἦδη ἐλεγκτῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν διενεργεῖ οἰκονομικὸν ἔλεγχον εἰς τὸ ὡς ἄνω Μετόχιον, προκειμένου νὰ συγκεντρωθοῦν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα, πλέον τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων καὶ καταγγελιῶν τῶν ἀρμοδίων φορέων, πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς κανονικῆς διαδικασίας.

(25.5.2005)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς)

Τελετὴ ἐγκαινίων τοῦ Ἐντευκτηρίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀθηνῶν

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐντευκτηρίου τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀθηνῶν τέλεσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, παρουσία τῆς Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Μαριέττας Γιαννάκου, τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερου π. Θωμᾶ Συνοδινοῦ, Καθηγητῶν Πανεπιστημίου, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς, ὁ π. Θωμᾶς Συνοδινός, ἀφοῦ ἔκανε μία σύντομη παρουσίαση τοῦ ἔργου, ἀναφέρθηκε στὴ σημασία δημιουργίας του καὶ στὰ προβλήματα ποὺ ὑπῆρχαν πρὶν ἀπὸ τὴν κατασκευὴ του, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ συνέβαλαν ἀποφασιστικὰ στὴν ὀλοκλήρωσή του.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ἡ κ. Γιαννάκου, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ὁμιλίας τῆς, ἐξέφρασε τὴν ἰδιαίτερη χαρὰ «γὰ τὴ δημιουργία αὐτοῦ τοῦ χώρου ποὺ θὰ προσφέρει τόσο στὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ὅσο καὶ γενικότερα στὸν κλῆρο τῶν Ἀθηνῶν, τὴ δυνατότητα τῆς συνάντησης καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ συμβατικὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα γὰ διάλογο καὶ συνεννόηση μὲ στόχο τὴν ἐνίσχυση τοῦ ρόλου τῆς Ἐκκλησίας». «Ἡ Ἐκκλησία», εἶπε, «προέρχεται ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ρόλος Της, νὰ βρῆται ἀνάμεσα στοὺς πολῖτες καὶ τὸν λαό». Ὅπως ἐπισήμανε, «τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων χαίρεται κάθε φορὰ ποὺ ἡ Ἐκκλησία ἀποκτᾶ μεγαλύτερες δυνατότητες, διότι πιστεύουμε ὅτι σὲ συνεργασία μὲ τὴν Πολιτεία, μπορεῖ νὰ προσφέρει στὸ διάλογο μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ στὴν κοινωνικὴ συνοχή».

Τέλος, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐπισήμανε ὅτι «τὸ ἔργο ποὺ ἐγκαινιάζεται σήμερα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ χρηστικὴ του σημασία, ἀποτελεῖ καὶ μία περαιτέρω ὑπόμνηση τῆς μεγάλης πολιτισμικῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας στὸν τόπο». «Ἡ Ἐκκλησία», τόνισε, «παράγει πολιτισμό». «Ἡ ὑπαρξὴ ἄλλωστε τῶν ἐκκλησιαστικῶν τεχνῶν», συνέχισε, «ἐπιβεβαιώνει αὐτὸν τὸ βασικὸ κανόνα τῆς, ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας, παραγωγῆς πολιτισμοῦ στὸν τόπο μας, τὸ ὁποῖο ἰσχύει ἐδῶ καὶ αἰῶνες». «Ἐντευκτήριο», ὑπογράμμισε ὁ Μακαριώτατος, «εἶναι ὁ χώρος ὅπου οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ βρίσκονται καὶ νὰ περνοῦν δημιουργικὰ κάποιες ἐλεύθερες ὥρες μελέτης, διαλόγου καὶ γενικότερα προβληματισμοῦ πάνω σὲ σύγ-

χρονα προβλήματα». «Ἡ Ἐκκλησία», εἶπε, «δὲν εἶναι ἓνας θεσμὸς περιχαρακωμένος, ποὺ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὰ κοινωνικά καὶ πολιτισμικά δρώμενα, ἀλλὰ ἓνας θεσμὸς ποὺ βρίσκεται στὴν καρδιά τῆς ἐξέλιξης τοῦ κόσμου καὶ ποὺ σὲ πολλές περιπτώσεις δίνει τὸ ἔναυσμα γιὰ πολιτισμικὴ δημιουργία». Ὁ Μακαριώτατος συνεχάρη τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ι.Α.Α., «γιὰ τὴ μεγάλη του προσφορὰ στὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἐντευκτηρίου» καθὼς, ὅπως τόνισε, «ὑπῆρξε ἡ ψυχὴ ὅλης αὐτῆς τῆς προσπάθειας». Ἀναφέρθηκε μάλιστα καὶ στὰ ἐπόμενα σχέδια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν ναΐσκων τῆς παλαιᾶς Πλάκας. «*Εὐχαριστοῦμε τὸ Θεό*», σημείωσε, «*γιατί μᾶς δίνει δυνάμεις, νὰ ἀσχολούμαστε καὶ μὲ αὐτὰ τὰ ἔργα*». «*Εἶμαστε εὐτυχεῖς*», κατέληξε, «*γιατί περιβαλλόμαστε ἀπὸ ἄξια στελέχη, ἀπὸ ἀνθρώπους μὲ εὐαισθησίες, ποὺ ξέρουν τὴ δουλειά τους, χωρὶς ὁ ἓνας νὰ κρημνίζει αὐτὸ ποὺ ὁ ἄλλος κάνει. Γιατί αὐτὸ εἶναι ὁ σάρακας τῆς φυλῆς μας, νὰ γκρεμίζει ὁ ἓνας αὐτὸ ποὺ ὁ ἄλλος ἐπιτυγχάνει. Ἐμεῖς προσπαθοῦμε ὅλοι μαζὶ νὰ οἰκοδομοῦμε καὶ ἂν ὑπάρχει κάτι τὸ ὁποῖο κρημνίζει αὐτὸ ποὺ οἰκοδομοῦμε, ἐγκαίρως φροντίζουμε νὰ τὸ παραμερίζουμε, προκειμένου ὁ δρόμος νὰ μείνει ἀνοικτὸς γιὰ τὴν πρόοδο*».

(12.6.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἰθάκης, Σπετσῶν, Αἰγίνης, Ἐρμιονίδος καὶ Τροιζηνίας

Τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο

Τὴν Τρίτη 17ῆ Μαΐου ἐ.ἔ. πραγματοποιήθηκε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία εἰς τὸν συνεδριακὸν χώρον τοῦ μεγάλου καὶ περικαλλοῦς Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἐν Αἰγίνῃ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. ΕΦΡΑΙΜ ἡ ἐτήσια σύναξις στελεχῶν τοῦ Φιλανθρωπικοῦ, προνοιακοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Μετὰ τὴν τέλεση τῆς Ἀρχιερατικῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος (Ἁγίου Νεκταρίου) –τὸν Θ. Λόγον κήρυξε ὁ πρωτ. π. Ἀκίνδυνος Δαρδανός– ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς σὺνάξεως, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ περὶ τὰ 300 στελέ-

χη τοῦ ἐνοριακοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κήρυξε τὴν ἔναρξη τῆς ἡμερίδος μὲ σύντομο ἀλλὰ ἐμπνευσμένο θεολογικὸ εἰσαγωγικὸ λόγο, καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἀντιδήμαρχοι Αἰγίνης κ. Κ. Καλοκέντης, Ἰθάκης κ. Ε. Γεώργας, καθὼς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Νοσοκομείου Αἰγίνης κ. Σ. Βελιώτης ἀπήντησαν χαιρετισμόν, ἀκολούθησε ὁμιλία μὲ θέμα: «*Ἀγάπη στὸν Θεὸν καὶ στὸν πλησίον αὐτὸ εἶναι ζευγάρι, δὲν χωρίζεται*» Παρουσίασις πνευματικῶν θέσεων τοῦ Γέροντος Πορφυρίου πάνω στὸ θέμα τῆς ἀγάπης, ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμολ. πρεσβύτερον π. Ἀναστάσιον Μέλλον καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνακοινώθηκε ὁ Γενικὸς Ἀπολογισμὸς τοῦ ὅλου φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως (ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Σεραφεῖμ Στερεγιούλη Γ.Α.Ε.), ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Γ.Φ.Τ. ὑπὸ τοῦ πρωτ. π. Ἀκινδύνου Δαρδανοῦ καὶ ἀκολούθως ὁ εἰδικὸς ἀπολογισμὸς τῶν ἰδρυμάτων τῆς Μητροπόλεως ὡς ἐξῆς:

- **Κατασκηνώσεις Πόρου καὶ Αἰγίνης.** Φιλοξενοῦνται περὶ τοὺς 800 νέους καὶ νέες ἀπὸ ἡλικίας 10-18 ἐτῶν καὶ Διακονοῦν περὶ τὰ 150 στελέχη, ὅλοι ἐπιστήμονες καὶ φοιτηταί.

- **Πνευματικὰ κέντρα, Πόρου, Ἰθάκης, Αἰγίνης, Σπετσῶν, Κρανιδίου καὶ Ἐρμιονίδος.** Ὅλα λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῶν Ἱερῶν Νεότητος καὶ τῶν Ἱεροκηρύκων καὶ ἀπασχολοῦν ἑκατοντάδες παιδιὰ σχολικῆς ἡλικίας δημιουργικὰ καὶ εὐχάριστα.

- **Στέγη Ἀγάπης Ἐρμιονίδος, Σπετσῶν, Ἰθάκης, καὶ Αἰγίνης.** Εὐρίσκουν στέγην, τροφὴν καὶ περίθαλψιν ἄτομα μοναχικὰ καὶ ἄπορα. Προσφέρονται ἡμερησίως περὶ τὰς 100 μερίδας φαγητοῦ.

- **Ταμεῖον Πολυτέκνων.** Ἐνδιαφέρεται διὰ τὶς πολύτεκνες οἰκογένειες καὶ ἐπιδοτεῖται κάθε τρίτο παιδί μὲ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα 450 Εὐρώ. Κατὰ τὸ ἔτος 2004 ἐπιχορηγήθηκαν 35 οἰκογένειες, οἱ ὁποῖες ἀπέκτησαν τρίτον τέκνον.

- **Προσκύνημα Παναγία Μυρτιδιώτισσα.** Καλύπτει τὰ προγράμματα νεότητος τῆς Νήσου Αἰγίνης.

- **Ἐκκλησιαστικὰ Νοσοκομεῖα Ἰθάκης καὶ Αἰγίνης.** Σπουδαῖο καὶ λίαν σημαντικὸν ἔργον προσφέρουν τὰ δύο Νοσοκομεῖα Ἰθάκης καὶ Αἰγίνης, μοναδικὰ στὸν ἑλληνικὸν χῶρον ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν Ἰθάκῃ στὸ Νοσοκομεῖο Ἀθανασίου καὶ Βέρας Κουλούρα «*ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ*» λειτουργοῦν τὰ ἐξῆς τμήματα: Ἀκτινοδιαγνωστικὸν, Μικροβιολογικόν, Παθολογικόν, Καρδιολογικόν, Μαιευτικόν, Χειρουργικόν,

κόν, Ἐξωτ. Ἱατρεία ἄριστα ἐξοπλισμένα μὲ ἱατρικά μηχανήματα. Ἐν Αἰγίνῃ στὸ Νοσοκομεῖο «Ο ΑΓΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ» λειτουργοῦν τὸ παθολογικὸν τμήμα μὲ δύναμη 28 κλινῶν καὶ ἀκτινοδιαγνωστικὸν τμήμα μὲ τὰ τελειότερα καὶ σύγχρονα μηχανήματα. Ἐνοσηλεύθησαν 600 ἀσθενεῖς καὶ ἀπὸ τὰ ἐργαστήρια ἐξετάσθησαν 15.000 ἀσθενεῖς.

• **Ἰδρυμα Διακονίας Νεότητος.** Καλύπτει ὅλας τὰς ἀνάγκας τῶν προγραμμάτων νεότητος καὶ συμπαρίσταται σὲ ἀπόρους μαθητὲς, φοιτητὲς καὶ ὑποψηφίους κληρικούς, σὲ συλλόγους μαθητῶν.

• **Τὸ Γ.Φ.Τ. καὶ Ε.Φ.Τ.** Συμπαστάσταση σὲ ἀναξιοπαθοῦντας, ἀπόρους, ἀσθενεῖς κ.λπ. Πέραν τούτου, ἀνεφέρθη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ εἰς τὸ λοιπὸ πνευματικὸν-ποιμαντικὸν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Λειτουργοῦν μὲ ἐπιτυχία Σχολᾶς Γονέων ἐν Ὑδρα, Σπέτσες, μηνιαία σύναξις στελεχῶν νεανικοῦ ἔργου ἐν Αἰγίνῃ, Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, μέριμνα δι' ὑποψηφίους κληρικούς κ.λπ.

Δι' ὅλα τὰ ὡς ἄνω κατὰ τὸ ἔτος 2004 ὁ οικονομικὸς ἀπολογισμὸς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἔσοδα: 1.828.230.05[€]

Ἔξοδα: 1.750.780,13[€]

Ἰπόλοιπον: 77.449.92[€]

Τὴν ἡμερίδα ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος συνοψίζοντας ἐπιγραμματικὰ τὴν σπουδαιότητα τῶν ἔργων τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς ἀγάπης, συνεχάρη καὶ εὐχαρίστησε ὅλα τὰ μέλη καὶ εὐχήθηκε καλὴ συνέχεια. Τέλος εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Ἱ. Μονῆς παρετέθη πλοῦσιον γεῦμα πρὸς τιμὴν ἀπάντων τῶν συνεργατῶν Προέδρων Ε.Φ.Τ. καὶ μελῶν, προσφορά τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

Οἱ δραστηριότητες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Δωροθέου

Τὴν 14ῃ Μαΐου ἐ.ἔ. ἔλαβε χώρα στὸ ἱστορικὸ θέατρο τῆς Ἐρμούπολεως «Ἀπόλλων», ἡ τελευταία, γιὰ τὴν ἐφετεινὴ περίοδο, συνεδρία τοῦ Κέντρου Μέριμνας Οἰκογένειας, μὲ θέμα: «Μοντέλο οἰκογένειας», μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἡ Ἱερά μας Μητρόπολις παρέθεσε δεξίωση πρὸς τιμὴν τῶν στελεχῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Κ.Μ.Ο.

Τὴν 14ῃ καὶ 15ῃ Μαΐου ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Δωροθέος Β' πραγματοποιοῦσε ποιμαντορικὴ ἐπίσκεψιν ἐπὶ τὴν νῆσον Ἄνδρου, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ἐτέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Ἁγίου Θεράποντος Βουρκωτῆς καὶ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Λειβαδιῶν, συναντήθηκε μὲ ἐκπροσώπους φορέων τῆς νήσου, κληρικούς, ἐπισκέφθηκε τὸ πολεμικὸ πλοῖο «Ψαρά» καὶ ἐνημερώθηκε γιὰ τὴν πρόοδο τῶν ἐργασιῶν ἀνακαινήσεως τοῦ εὐγενῶς παραχωρηθέντος τμήματος κτιρίου, ἐκ μέρους τοῦ Ἐπαρχείου Ἄνδρου, προκειμένου νὰ στεγάσῃ τὸ Ἐπισκοπεῖο Ἄνδρου.

Ἡ Ἱερά μας Μητρόπολις ἐπιχορήγησε προσφάτως τοὺς ὡς κάτωθι Φορεῖς καὶ Συλλόγους, κατόπιν ὑποβολῆς παρακλητικοῦ τους αἰτήματος, πρὸς Αὐτήν:

– τὴν Γ' Τάξιν τοῦ 2ου Ἐνιαίου Λυκείου Σύρου, τὸ 1ο ΤΕΕ Σύρου καὶ τὴν Δ' Τάξιν τῆς Νυκτερινῆς Σχολῆς Μηχανικῶν Ε.Ν. Σύρου, διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 900 εὐρῶ συνολικῶς, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς δαπάνης τῶν ἐτησίων ἐκπαιδευτικῶν τους ἐκδρομῶν,

– τὴν Κλασσικὴ Χορωδία Τήνου, διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 300 εὐρῶ, γιὰ τὴν διοργάνωση Συναυλίας ἐπὶ τὴν Κύπρον,

– τὸν Πανελλήνιο Σύλλογον «ΦΩΣ ΤΥΦΛΩΝ», διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 100 εὐρῶ,

– τὸν Μουσικὸ Ὅμιλον Σύρου, διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 265 εὐρῶ,

– τὸν Σύλλογον Σπουδαστῶν Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 300 εὐρῶ,

– τὴν Ἐνωση Σωματείων Καλαθοσφαίρισης Κυκλάδων, διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 250 εὐρῶ, γιὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ Διεθνοῦς Τουρνουὰ Καλαθοσφαίρισης Νέων καὶ

– τὴν Ἐνωση Προσωπικοῦ Λ.Σ. Κυκλάδων, διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν 250 εὐρῶ, γιὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ 4ου Συνεδρίου τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Ἐνώσεων Προσωπικοῦ Λ.Σ. ἐπὶ τὴν Σύρον.

(23.5.2005)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Σταγῶν καὶ Μετεώρων

Τιμητικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὸν καθηγητὴ Δημ. Σοφιανὸ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Σταγῶν καὶ Μετεώρων σύμφωνα μὲ τὴν προτροπὴν τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Ἀπόδοτε πᾶσι τὰς ὀφειλάς... τῷ τὸν φόβον τὸν φόβον, τῷ τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν...» (Ρωμ. 13,7), διοργάνωσε τὴν Κυριακὴν

15 Μαΐου ἐ.ἔ. τὸ ἀπόγευμα καὶ ὥρα 7.00 στὸ Ἐκθεσιακὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Καλαμπάκας εἰδικὴ τιμητικὴ ἐκδήλωση.

Τιμώμενο πρόσωπο ἦταν ὁ ἐλλογιμώτατος ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου κ. Δημήτριος Ζ. Σοφιανός, ἐξαίρετος ἱστορικὸς καὶ ἐρευνητὴς, ἀλλὰ καὶ —κατὰ τὴν ὁμολογία πολλῶν— ἐκλεκτὸς ἄνθρωπος, μὲ πολλὴ εὐλάβεια καὶ μὲ φόβο Θεοῦ. Ἡ ἀπόδοση αὐτῆς τῆς τιμῆς πρὸς τὸ Πρόσωπό του ἔγινε γιὰ τὴν σπουδαϊότατη προσφορά του πρὸς τὴν Ἱ. Μητρόπολή μας καὶ τὴς Ἱ. Μονῆς τῶν Μετεώρων.

Ἡ ἐπισημονικὴ, ἐπιμελημένη καὶ ἐγκυρὴ ἐργασία του, ποὺ ἀναφέρεται στὸν πλοῦτο τῶν ἀρχαίων τῶν Ἱ. Μονῶν (χειρογράφων, κωδίκων κλπ. ἐγγράφων τους) ἀνήκει στὴς μνημειώδεις καὶ πολὺ σπουδαῖες ἐργασίες. Εἶναι ὅμως ἐπίσης πολὺ σπουδαία καὶ ἐνδιαφέρουσα καὶ ἡ πρόσφατη ἐργασία του, ποὺ ἔγραψε ὁ κ. Σοφιανός ἀνταποκρινόμενος σὲ σχετικὴ παράκληση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Σεραφεῖμ, ἡ ὁποία ἐκδόθηκε ἀπὸ τὴν Ἱ. Μητρόπολή μας τὸ 2004 μὲ τὸν τίτλο: «**Η ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΣΤΑΓΩΝ. ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ**».

Σύμφωνα μὲ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα τῆς ἐκδηλώσεως μίλησαν διακεκριμένες ἐπισημονικὲς προσωπικότητες, ποὺ γνώριζαν τὸν κ. Σοφιανὸ ἀπὸ σχετικὲς συνεργασίες μαζί του, ὅπως ὁ κ. Δημήτριος Τσουγκαράκης, Πρύτανης τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου, ἡ Μοναχὴ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Μετεώρων Θεοτέκνη, φιλόλογος καὶ συγγραφέας, ὁ κ. Φώτιος Δημητρακόπουλος, Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Κρίτων Χρυσοχοϊδης, Δ/ντῆς Ἐρευνῶν τοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἐρευνῶν.

Ἱερά Μητρόπολις Ἀττικῆς

Ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὰ 100 χρόνια τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Διονύσου

Μέσα σὲ κατανυκτικὴ, ἀλλὰ συνάμα καὶ πανηγυρικὴ ἀτμόσφαιρα πραγματοποιήθηκαν τὸ διήμερο 14-15 Μαΐου 2005 οἱ ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις ποὺ ὀργάνωσαν ἀπὸ κοινοῦ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Διονύσου, ἡ Κοινότητα Διονύσου καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Ἀπανταχοῦ Καρπαθίων γιὰ τὴ συμπλή-

ρωση τῶν ἐκατὸ χρόνων ἀπὸ τῆς κτίσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Διονύσου Ἀττικῆς.

Εἰδικότερα:

Τὸ Σάββατο 14 Μαΐου καὶ στὴς 7 μ.μ. τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς μετ' ἄρτοκλασίας, κατὰ τὸν ὁποῖο χοροστάτησε καὶ ὁμίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ.κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τοποτηρητὴς τῆς Ἱ. Μ. Ἀττικῆς, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μπουκόμπα Νιγηρίας κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟ. Τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη προσεφώνησε ἐκ μέρους τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ὁ Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ κ. Ἀριστείδης Παρασκευόπουλος. Στὴν ἐμπνευσμένη, στὴ συνέχεια, ὁμιλία του ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως ἐξῆρε τὴν κατάνυξη ποὺ ἐπικράτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιτελούμενο στὴν Ἑνορία ἔργο. Ταυτόχρονα ὑπογράμμισε τὴν ἀνάγκη ἀνοικοδομήσεως νέων Ἱερῶν Ναῶν καὶ θεμελίωσε θεολογικὰ τὸν ἐορτασμὸ τῆς ἐκατονταετηρίδος. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι, ὅπως ὁ ἴδιος εἶπε στὴν ὁμιλία του, γνωρίζοντας ὅτι ἡ Ἑνορία ἀνεγείρει νέο Ἱερὸ Ναὸ ἔφερε ὡς δῶρο κάποιον σημαντικὸ ποσὸ γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἀνεγέρσεως, πλὴν ὅμως θεώρησε πλέον ἀναγκαῖο νὰ τὸ διαθέσει στὸν παρευρισκόμενο Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μπουκόμπα Νιγηρίας κ.κ. Ἱερώνυμο, διότι, ὅπως εἶπε «*μὲ τὸ ποσὸ αὐτὸ ἐσεῖς τὸ πολὺ νὰ ἀποπερατώνετε ἓνα τοῖχο, ἀλλὰ ἐκεῖ θὰ κτισθοῦν τουλάχιστον δύο ἐκκλησίες*».

Κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ πατρὸς Μάρκου ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σὲ Ἀναγνώστες τους κ.κ. Γεώργιο Τραμπούλη, Φώτιο Πετρόπουλο καὶ Ἀλέξανδρο Σιδερίδη.

Τὴν Κυριακὴ 15 Μαΐου τελέστηκε Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στὴν ὁποία χοροστάτησε καὶ ὁμίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καρπάθου καὶ Κάσου κ.κ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ, ἀναφερθεὶς στὸ φαινόμενο τῆς μεταναστεύσεως τῶν Καρπαθίων καὶ τῆς εὐλαβείας αὐτῶν πρὸς τὸν Ἅγιο Γεώργιο, τὸν «*ὑπερασπιστὴ τῶν πτωχῶν*», στὴ μνήμη τοῦ ὁποίου καὶ ἐκτίσθη ὁ φερώνυμος Ἱερός μας Ναός. Τὸν Σεβασμιώτατο προσφώνησε ὁ καθηγητὴς κ. Ἡλίας Οἰκονόμου. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ πατρὸς Μάρκου ὁ Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σὲ Ἀναγνώστη τὸν φοιτητὴ ἀπὸ τὸ Σουδάν κ. Παῦλο Μπρότη.

(25.5.2005) (Ἐκ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου)

Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Δήλωση Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου: Χωρισμός Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας

Τὴν Τρίτη 14/6/2005 πραγματοποιήθηκε στὸν Δικηγορικό Σύλλογο Ἀθηνῶν δημόσια συζήτηση γιὰ τὶς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Τὴν διοργάνωση ἀνέλαβε ἡ «Ἑλληνική Ἐνωση γιὰ τὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα» καὶ ὁμιλητὲς ἦσαν οἱ βουλευτὲς Ν. Γεωργιάδης, Εὐ. Βενιζέλος, Στ. Μάνος, Ἀντ. Σκυλλάκος καὶ Φ. Κουβέλης καὶ οἱ Καθηγητὲς Μιχ. Σταθόπουλος καὶ Νικ. Ἀλιβιζᾶτος. Ἀντιδρῶν σὲ ὀρισμένες ἀπὸ τὶς ἀπόψεις ποὺ ἀκούσθηκαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθιμος προέβη στὶς ἀκόλουθες δηλώσεις:

Χωρὶς καμμιά ἐκπληξη, ἀλλὰ μὲ γεύση πικρίας καὶ αἴσθημα ἀνησυχίας ἀνεγνώσαμε στὸν Τύπο τὶς γνώμες πολιτικῶν καὶ πανεπιστημιακῶν καθηγητῶν γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας στὴν πατρίδα μας τὴν Ἑλλάδα. Ἡ εὐκαιρία δόθηκε μὲ ἐκδήλωση γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ποὺ διοργανώθηκε στὸ Δικηγορικό Σύλλογο Ἀθηνῶν.

Διευκρινίζομε ὅτι ἐκ τῶν ὁμιλητῶν μόνον ὁ κ. Εὐ. Βενιζέλος ἐδήλωσε ἐξ ὑστέρων ὅτι δὲν ἔκαμε τὴν τοποθέτηση ὅπως τοῦ ἀποδόθηκε. Ὁ «θρίαμβος» τῆς δημοκρατικότητας αὐτῆς τῆς εὐαρίθμου —ὅπως ἐμάθαμε— ἐκδηλώσεις εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ ὁμιλήσαντες εἶχαν τὴν ἴδια γνώμη ἐπὶ τοῦ θέματος σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας· Εὐγε.

Γραφικὸς καὶ ἐξωπραγματικὸς ἦτο ὁ κ. Στ. Μάνος, ζάπλουτος ἀκόμη καὶ μὲ κέρδη δισεκατομμυρίων ἀπὸ τὸ Χρηματιστήριον, ὁ ὁποῖος ζήτησε νὰ διακοπῆ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀναμάσησε τὰ περὶ ἀμυθήτου ἀξίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπεύθυνη θέση ἑνὸς Ἑλλήνου πολιτικοῦ, δισεκατομμυριούχου, νὰ πάρῃ τὸ κατὰ μέσον ὄρο τῶν μισθοδοτουμένων ἐφημερίων ποσὸ τῶν 1000 εὐρῶ μηνιαίως καὶ νὰ τοὺς ἀφαιρῆσθαι τὸ δικαίωμα τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως. Ἀκούστε κ. Μάνο, καὶ λοιποὶ αὐτοῦ ὁμοϊδεάτες, ναι νὰ διακοπῆ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ἐὰν ἐπιμένετε. Ὑπὸ ἓνα ὅμως ἀπαράβατο ὄρο. Τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὅλη τὴν περιουσία ποὺ πῆρε μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο ἀπὸ τὸ 1850 μέχρι σήμερα. Σταματήστε, λοιπόν, τὴν ἐπώδον γιὰ ἀμύθητη περιουσία, ἀφοῦ γνωρίζετε ὅτι

καὶ ὅση ἀπέμεινε σὲ δάση καὶ χωράφια εἶναι δεσμευμένη ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ Κράτος.

Ὁ ἱερός ὀρθόδοξος κληρὸς, καὶ ἰδιαίτερα αὐτὸς τῆς ὑπαίθρου, συνεχιστὴς μιᾶς μακρᾶς καὶ σωτήριας κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς προσφορᾶς πρὸς τὸ Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων, μὲ ἔμβλημα τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Σημαία ἀπευθύνει στοὺς ὁμιλητὲς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τοὺς στίχους τοῦ Στρατήγη στὸ ποίημα «Ὁ Ματρώζος» πρὸς τὸν ὑπουργὸ Κανάρη:

«Ἄν οἱ ζητιάνοι σὰν καὶ μὲ δὲν ἔχουν τὸ αἷμα
οἱ καπετάνιοι σὰν καὶ σὲ δὲν θὰ φοροῦσαν στέμμα».

Τὸ «στέμμα» εἶναι ἡ ἐξουσία καὶ τὰ ἀξιώματα.

Θὰ ἐπιμείνωμε ἀκόμη στὴν κριτικὴ ἐναντι αὐτῆς τῆς ὁμοβροντίας τῶν ἰδεῶν, ποὺ ξαναφύτρωσαν ξαφνικά, χωρὶς καμμιά ἀπαίτηση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πλὴν τῶν γνωστῶν ἐξαιρέσεων, σχολιάζοντας τρία σημεῖα ἀπὸ αὐτές.

Σύμφωνα μὲ τὰ δημοσιεύματα, κάποιον ἐζήτησαν «νὰ κατεβάσωμε τὶς εἰκόνες ἀπὸ τὰ Σχολεῖα!» Ἐχομε, λοιπόν, καὶ δημοσίους ἄνδρες εἰκονοκλάστες στὴν ἐποχὴ μας; Χάριν δηλαδὴ τῆς μειοψηφίας κάποιων παιδιῶν ἐκ τῶν μεταναστῶν, θὰ καταργήσωμε τὰ δικαιώματα τῆς πλειονοψηφίας τῶν παιδιῶν μας; Ἡ Ἐκκλησία ἐπ' αὐτοῦ ἔχει ἀτράνταχτο ἐπιχείρημα. Συνεχῶς στὶς ἐνοριακὲς ἐκκλησίες βαπτίζομε παιδιὰ μεταναστῶν, ὅπου τὰ φέρνουν ἐλευθέρως οἱ γονεῖς τους, ἀπὸ ὅλες τὶς ἐθνικότητες καὶ τὶς θρησκείες. Οἱ Βυζαντινοὶ πρόγονοί μας ἐκχριστιάνισαν ὁλόκληρο Ρωσικὸ λαὸ καὶ ὅλους τοὺς Σλαύους, κ' ἐμεῖς θὰ ἀποχριστιανίσωμε τὴν νέα γενιά τῶν Ἑλλήνων; Μήπως ἐσκοτίσθῃ ὁ νοῦς μερικῶν πειρασμικά;

Ἰσχυρίσθηκαν ἐπίσης οἱ ἀγορητὲς πὼς πρέπει νὰ παύσῃ νὰ εἶναι ἡ Ἐκκλησία Ν.Π.Δ.Δ. Γιατί, κύριοι μονομάχοι, ἐν μέσῳ ἑνὸς ὁλοκλήρου ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ λαοῦ, θέλετε νὰ ἐπιβάλλετε αὐτὰ ποὺ δὲν σᾶς ζητεῖ ὁ λαός μας; Ὑπάρχουν ἑκατοντάδες ἢ καὶ χιλιάδες Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου· γιατί σεῖς θέλετε νὰ πληξέτε μόνον τὴν Ἐκκλησίαν; Δὲν ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας, κρατεῖ τὴν κοινωνικὴ ἰσορροπία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ διασφαλίζει τὴν ἐνότητά του ἐντὸς καὶ τοῦ Κράτους καὶ Ἐθνους μας; Ἡ σᾶς ἐπηρέασε τόσο ὁ κ. Νικ. Ἀλιβιζᾶτος μὲ τὴν ἀδικη καὶ ἔωλη ἀποψη ὅτι «ὑπάρχουν σήμερα στὴν Ἑλλάδα δημόσιοι λειτουργοὶ (Ἱερατεῖο) ὑπεράνω τοῦ Νόμου»; Κύριε καθηγητά, στὸ τέλος-τέλος «δικαίω νόμος οὐ κεῖται» (Α' Τιμόθ. 1,9) διδάσκει τὸ Εὐαγγέλιο.

Θέλετε, κύριοι, νὰ χωρίσωμε τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ Κράτος; Εἶναι ἀδύνατο ὅμως νὰ ἀγνοῆτε, ὅτι ἀπὸ αἰώνων ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν ὁμονοοῦμε. Ὑποστήκαμε διχασμούς, τριχασμούς καὶ πολυχασμούς. Αὐτὸ πού μᾶς ἐνώνει εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ὅμως, γιὰ νὰ ἀποτρέψωμε τοὺς διχασμούς, καὶ ὡς Ἐκκλησία, θέλωμε μιὰ ἀρμονικὴ συνύπαρξη μὲ τὸ Κράτος μας, μέσῳ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ Νόμων. Ἄλλωστε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διδάσκει: «*πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ*» (Ῥωμ. 13,1). Ἄλλ' ἐὰν τεθῆ θέμα πίστεως ἢ ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, τότε «*πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις*» (Πρᾶξ. 5,29).

Θρηνοῦμε γιὰ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων. Κοιτάξατε τί συνέβη. Ἀληθινὴ τραγωδία. Καὶ δυστυχῶς τὸ εἶχαμε προβλέψει. Θέλετε μιὰ τέτοια εἰκόνα στὴν Ἑλλάδα; Ἀποκλείεται. Στὴν ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1998, παρίστατο ὁ τότε ὑπουργὸς Παιδείας κ. Γερ. Ἀρσένης ἐπὶ ἕξι ὥρες. Καὶ ὅταν ἐτελειώσαμε ἐδήλωσε: «*Οὐδέποτε παρηκολούθησα τέτοια διαδικασία ἐκλογῆς. Μὲ τόση εὐπρέπεια, πειθαρχία καὶ ἱερότητα. Ἦταν ἓνα ὑπόδειγμα*». Ἄλλ' ἐνώπιόν μας ἦσαν οἱ Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ Νόμοι τοῦ Κράτους μας. Ἔτσι εἶσθε καὶ ὅλοι ἐσεῖς στὶς Δοξολογίες καὶ στὶς Τελετές. Βλάπτεσθε;

Τὴν ὥρα πού γράφω αὐτὲς τίς γραμμές, γίνονται δραματικὲς διαβουλεύσεις στὴ Σύνοδο Κορυφῆς στὶς Βρυξέλλες γιὰ τὰ οικονομικὰ κυρίως θέματα τῆς Ε.Ε. Μετὰ τὰ «ὄχι» τῶν Γάλλων καὶ τῶν Ὁλλανδῶν γιὰ τὸ Εὐρωσύνταγμα, αὐτὴ ἡ κρίση εἶναι ἡ ὀξύτερη στὴν ἱστορία τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης. Εὐχόμεθα νὰ παρέλθῃ ἡ κρίση καὶ νὰ μὴ διασαλευθῇ ἡ ἐνότητα καὶ ἡ σταθερότητά της. Ἀλλὰ πρέπει νὰ δοῦμε καὶ τὴν ρευστότητα τῶν εὐρωπαϊκῶν δεδομένων, μετὰ μάλιστα ἀπὸ τὴν γνωστὴ διεύρυνση τῶν νέων ἐταίρων. Εἶναι σημαντικότερο γεγονός γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἢ ἐνταξὴ μας στὴν Ε.Ε. Ὅχι ὅμως νὰ προχωρήσωμε σ' αὐτὴ τὴν πολυσήμαντη πραγματικότητα ἀνυπόδητοι καὶ πνευματικὰ ἀπογυμνωμένοι ἀπὸ τὸν πολιτισμό μας, τὴν Ὁρθοδοξία μας, τὸν πλοῦτο τῆς παραδόσεώς μας καὶ τὴν ἱστορία μας.

Ὅσοι προσπαθοῦν νὰ ἀποδυναμώσουν καὶ νὰ περιθωριοποιήσουν τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, καὶ τὸν ἀπανταχοῦ Ἕλληνισμό ἐπιχειροῦν νὰ βλάψουν καὶ «*πρὸς κέντρα λακτίζουν*». Οἱ συγκυρίες καὶ οἱ συνθήκες τῆς ἐποχῆς μας, ἐπιβάλλουν τὴν ἀπόλυτη ἐνότητά μας σὲ

ὅλα τὰ ἐπίπεδα καὶ ὑποδεικνύουν τὸν στηριγμὸ μας στὴν ὀρθόδοξη πνευματικὴ μας περιουσία, στὸν πολιτισμό μας καὶ στὴν λαϊκὴ μας παράδοση. Μόνον ἔτσι θὰ ξεπεράσωμε ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ θὰ κατορθώσωμε νὰ λύσωμε τὰ μεγάλα μας προβλήματα, δηλαδὴ τὸ Δημογραφικὸ, τὴν Ἀνεργία, τὴν Ἀνισότητα, τὸ Ἀσφαλιστικὸ καὶ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς Οἰκονομίας. Πρέπει νὰ δουλέψωμε ὅλοι, νὰ δημιουργήσωμε ὅλοι, νὰ σεβασθοῦμε ἀρχές καὶ ἀξίες καὶ νὰ ἀγαπήσωμε τὴν Ὁρθοδοξία μας καὶ τὴν Ἑλλάδα μας ἀπόλυτα ἐνωμένοι.

Ἡ ἐμπειρία μου ἐπὶ τριάντα ἓνα χρόνια στὸ βορειο-ελλαδικὸ χῶρο τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, ὅπου ἐγνώρισα πλείστους ὅσους ἀξιόους Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες, γεμάτους καημούς καὶ ἐλπίδες, ἀνανεώνουν μέσα μου, καὶ σ' αὐτὰ τὰ χρόνια τῆς ὠριμότητάς μου, τὸ αἶσθημα τῆς ἀντιστάσεως σὲ ἰδέες, θεωρίες καὶ ἀπόψεις πού βλάπτουν τὸ ὄραμα τῆς παρουσίας ἑνὸς Νέου Ἑλληνισμοῦ, ποτισμένου ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη Παράδοση καὶ τὴν σοφία τῶν προγόνων μας, μέσα στὴ σύγχρονη Εὐρώπη πού ἐναγωνίως ζητᾶει στηρίγματα γιὰ «ἐπιβίωση».

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὸ νέον Δ.Σ. τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ὀφφικιάλων

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ληξάσης τῆς θητείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ὀφφικιάλων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας «*Παναγία ἡ Παμμακάριστος*», διόρισε διὰ τὴν προσεχῆ τριετίαν 2005-2008 νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον, μέλη τοῦ ὁποίου εἶναι οἱ Ὀφφικιάλοι:

Πρόεδρος: Ἰωάννης Ν. Παπαμιχαλάκης, Ἄρχων Μέγας Ὑπομνηματογράφος

Ἀντιπρόεδρος: Κωνσταντῖνος Σκουτέρης, Ἄρχων Πρωτονοτάριος

Γενικὸς Γραμματεὺς: Βασίλειος Θεοχαράκης, Ἄρχων Χαρτουλάριος

Ταμίας: Γεώργιος Μαραμένος, Ἄρχων Ἐξαρχος
Ἐφορος Δημοσίων Σχέσεων: Ἀλέξανδρος Παπαδερός,
Ἄρχων Ὑπομνηματογράφος

Σύμβουλοι: Σωτήριος Βαρναλίδης, Ἄρχων Ὑπομηματογράφος, Ἐμμανουὴλ Βαρβούνης, Ἄρχων Προστάτης τῶν Γραμμάτων, Κωνσταντῖνος Κούρτης, Ἄρχων Εὐταξίας, Ἰωάννης Παγίδας, Ἄρχων Λαοσυντάκτης
Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ: Παῦλος Βογιατζῆς, Ἄρχων Πρωτέκδικος, Κωνσταντῖνος Δημητρίου, Ἄρχων Εὐταξίας, Κωνσταντῖνος Δαφέρμος, Ἄρχων Μ. Πρωτέκδικος.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀξώμης

Δραστηριότητες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου

κ. Πέτρου

Ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης μας ἀφίχθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Του μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου καὶ ἐφρόντισε τὰ Ποιμαντορικά του καθήκοντα παραμείνας μέχρι καὶ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ. Ἐχοροστάτησε, Λειτουργῆσε καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ἐπεσκέφθη καὶ εἶχε ἐπικοινωνία μὲ τὸν Ἀγιώτατον Πατριάρχην Αἰθιοπίας κ. Παῦλον ποὺ συνεργάζεται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ, διότι τὸν τελευταῖον καιρὸν ἀπασχολοῦν πολλὰ προβλήματα τὴν ἀδελφὴν Αἰθιοπικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἔνεκα τῆς ἀνεπτυγμένης δραστηριότητος τοῦ Ἰσλάμ, ἀλλὰ καὶ τῶν αἰρέσεων ποὺ αὐξάνονται καθημερινῶς, εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐπεσκέφθη τὸν Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος κ. Διον. Κουντουρέα, μὲ τὸν ὁποῖον συνεζήτησαν διάφορα ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τις χώρες τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ τῆς Αἰθιοπικῆς Ἐκκλησίας. Καί, μὲ τὴν φροντίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἡ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ «SOLIDARITY» ἀπέστειλε εἰς τὴν Ἐρυθραίαν 300 τόνους ζυμαρικῶν μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ κ. Δ. Φουρλεμάδη ἱατροῦ, καὶ τὴν συνεργασίαν τοῦ Ἐντιμοτάτου Ἐπιτίμου Γεν. Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἐρυθραίαν κ. Σωκράτη Μπουρμπούλη. Ἡ τοιαύτη βοήθεια τροφίμων ἀνακούφισε πολὺ τὸν λαὸν τῆς Ἐρυθραίας καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐξεδηλώθη μὲ εὐχαριστεῖες καὶ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης ἤρchiσεν ἤδη, μετὰ ἀπὸ συνεννόησιν καὶ παράκλησιν τοῦ Γέροντος Σεβ. Μη-

τροπολίτου Ἀξώμης κ. Πέτρου εἰς τὴν Δ/σιν Αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸν Πρέσβυ τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα, ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐξῆς ἔργων ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τῆς Αἰθιοπίας (μὲ χρηματοδότησιν ἀπὸ ΥΔΑΣ τοῦ ΥΠΕΞ). 1) Ἀνέγερσις κτιρίου Ὁρφανοτροφείου στεγάσεως 250 ὀρφανῶν εἰς τὴν πόλιν Aksum ποὺ ἱστορικῶς, ἐκπολιτιστικῶς καὶ Ἐκκλησιαστικῶς διεδραμάτισε μέχρι τὸ 1870 σπουδαιότατο ρόλο διὰ τὸ κράτος τῆς Αἰθιοπίας, ποὺ ἄλλωστε ὑπῆρξε καὶ ἡ πρώτη πρωτεύουσα τῆς χώρας. Τὸ ὀρφανοτροφεῖο αὐτὸ θὰ εἶναι γιὰ τὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου Αἰθιοπείας-Ἐρυθραίας καὶ ἡ λειτουργία του θὰ ἐνισχύεται οικονομικῶς καὶ ἀπὸ προσπάθεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀξώμης, ἐνῶ εἰς τὸν χώρον αὐτὸν θὰ κτισθῇ καὶ Ἱερὸς Ναὸς ἐπ' ὄνοματι.

2) Εἰς τὴν πόλιν Σαμπατᾶ 35 χλμ. ἀπὸ τὴν Ἀδδῖς Ἀμπέμπα, ὅπου καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ἱ. Μονὴ τῆς Παναγίας ἐδημιουργήθησαν καὶ λειτουργοῦν ἀπὸ τὸ ἔτος 1984 ἔνεκα τῶν ἐκ τῆς ξηρασίας θανάτων καὶ τῆς προσφυγιάς, αἱ παιδοπόλεις τῶν ὀρφανῶν θηλέων τοῦ Πατριαρχείου Αἰθιοπίας καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἦταν τότε ἀνυπολόγιστος. Εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὴν λειτουργίαν του, ἐβοήθησεν πολὺ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀξώμης χορηγοῦσα τακτικῶς χρηματικὰ ποσὰ προερχόμενα ἀπὸ τὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ τρόφιμα καὶ ἱματισμὸ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐγένοντο αἱ περίφημα σήμερον ὑπάρχουσαι Οἰκοκυρικαὶ Σχολαὶ Θηλέων. Εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν γίνονται ἐξορύξεις διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ συστήματος ὑδρεύσεως διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς καὶ τῶν Σχολῶν, ἀπὸ τὴν ἰδίαν πάλιν Ἑλληνικὴν πηγὴν καὶ ὑπηρεσίαν. Ὅμοιως θὰ ἀνεγερθῇ καὶ βοηθητικὸ κτίριο.

Τέλος, τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἀρχιερατικῆς Θ. Λειτουργίας προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ μὲ πρωτοβουλία τοῦ Πρέσβυ τῆς Ρωσίας κ. Evageny E. Terekhin ἐψάλη δοξολογία διὰ τὴν 60ῆν ἐπέτειον διὰ τὴν πτώσιν τοῦ Φασισμού εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐν συνεχείᾳ μετέβησαν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον, ὅπου προσεφέρθησαν ἀναμυκτικά. Τὴν ἐπομένην παρετέθη εἰς τὴν Ρωσικὴν Πρεσβείαν ἐπίσημος δεξίωσις διὰ τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ἀνεχώρησε τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας διὰ τὴν Ἀθήνα.

Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Ρωσικῆς Πρεσβείας, τοῦ προξενείου καὶ τοῦ Νοσοκομείου

περί τούς 100. Περί τὸ τέλος ἐτελέσθη Μνημόσυνον διὰ τὰ θύματα τῶν κρατῶν ποὺ ὑπέστησαν τὸν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ὁμίλησεν δι' ὀλίγον ὁ Μητροπολίτης καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἐπιτετραμένος τῆς Ἑλλ. Πρεσβείας κ. Μιχαὴλ Καράμπελας. Ἡ ὄλη θ. Λειτουργία ἐτελέσθη εἰς Ἀγγλικήν, Ἑλληνικὴν καὶ Ρωσικὴν γλῶσσα ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀξῶμης κ. Πέτρον καὶ τὸν Ἀρχιμ. Χρυσόστομον.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ (Κ.Ε.Κ.)

Ἐκκληση τοῦ Κ.Ε.Κ. γιὰ τὸν περιορισμὸ τῆς παγκόσμιας φτώχειας

Τὸ 2005 θεωρεῖται μία κρίσιμη χρονιά γιὰ τὴν πολιτικὴ τῆς παγκόσμιας ἀνάπτυξης. Ἡ ἔκκληση γιὰ οὐσιαστικὴ ἀνάπτυξη καὶ πρόοδο, γιὰ τίς ὁποῖες ἔχουν δεσμευθεῖ οἱ βιομηχανικὲς χώρες, ἦταν ἡ κατακλείδα τοῦ μηνύματος τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Συνόδου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Κ.Ε.Κ.) ποὺ συναντήθηκε στὸ Παρίσι στὰ τέλη Μαΐου 2005 μὲ ἐκπροσώπους τῆς Γαλλικῆς κυβέρνησης ἐν ὄψει τῆς Συνόδου τῶν πλέον Ἀνεπτυγμένων Χωρῶν, γνωστῆς καὶ ὡς G8.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν διαβουλεύσεων ἡ Ἀντιπροσωπεία τῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Προέδρου τῆς Κ.Ε.Κ. Αἰδ. Jean-Arnold de Clermont, ἀνέδειξε τὴν ἀνάγκη τήρησης ὧσων ἔχουν ὑποσχεθεῖ οἱ Ἀνεπτυγμένες Χώρες. Αὐτὲς οἱ δεσμεύσεις περιλαμβάνουν, μεταξύ ἄλλων, τὴν ὑποχρέωση διανομῆς τοῦ 0,7% τοῦ Ἀκαθαρίστου Ἐθνικοῦ Εἰσοδήματος στὴν ἀναπτυξιακὴ βοήθεια καθὼς καὶ τὴν ἐκπλήρωση τῶν Ἀναπτυξιακῶν Στόχων τῆς Χιλιετίας (Millennium Development Goals) στοὺς ὁποῖους εἶχαν καταλήξει οἱ Πολιτικοὶ Ἡγέτες τῆς Ὑδρογείου μας. Ἡ ἀποφασιστικὴ δρᾶση γιὰ τὴν ἐξάλειψη τῆς παγκόσμιας φτώχειας ἀποτελεῖ ἐπείγουσα προτεραιότητα.

Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῶν Ἐκκλησιῶν συναντήθηκε ἐπίσης καὶ μὲ τὸν κ. Alain Leroy, Διευθυντὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ Τμήματος τοῦ Γαλλικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναλάβει τὴν προετοιμασία τῆς συνόδου τῶν G8 τὸν Ἰούλιο τοῦ 2005 στὴ Σκωτία. Μεταξὺ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερήσιας Διάταξης εἶναι: οἱ κλιματολογικὲς ἀλλαγές καὶ ἡ φτώχεια στὴν Ἀφρικὴ, ἡ ἀπάλειψη τῶν χρεῶν τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξη Χωρῶν καὶ ἡ οικονομικὴ ἀνάπτυξη.

Μεγάλος ἀριθμὸς Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ὑποστηρίζει τὴν πολιτικὴ τῆς Βρετανικῆς καὶ Γαλλικῆς κυβέρνησης γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση μιᾶς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Χρηματοδότησης ὡς μέσου ἀνεύρεσης τῶν ἐσόδων ποὺ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν ἀναπτυξιακῶν στόχων τῆς χιλιετίας.

Ὡστόσο πολλὲς Χριστιανικὲς Ἐκκλησίες στὴν Εὐρώπη ἀντιτείνουν μὲ ἐπιχειρήματα τὸ φόβο τους μήπως αὐτὴ ἡ χρηματοδότηση συνεπάγεται νέα δάνεια τὰ ὁποῖα θὰ ὑποθηκεύσουν τὸ μέλλον τῶν ἐπερχόμενων γενεῶν. «*Στὴ μάχη κατὰ τῆς φτώχειας εἶναι βασικὴ εὐθύνη τῶν Ἡγετῶν ὅλου τοῦ κόσμου νὰ ἀναζητήσουν ρεαλιστικὲς στρατηγικὲς ποὺ θὰ μποροῦν νὰ ἀξιολογοῦνται καὶ δὲν ἐξωραΐζουν τὰ ὑπάρχοντα προβλήματα ἢ τὰ μεταθέτουν στὸ ἄμεσο ἢ ἀπώτερο μέλλον*», ὑποστήριξε ὁ κ. Peter Panlonic, εἰδικὸς γραμματέας τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Κοινωνία τῆς Κ.Ε.Κ.

(Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων)

COMECE

(Εὐρωπαϊκὴ Σύνοδος Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων)

Οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ Ἐπίσκοποι σχολιάζουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν προσφάτων δημοψηφισμάτων στὴ Γαλλία καὶ Ὁλλανδία

Ὁ Mgr. Noël Treanor, Γενικὸς Γραμματέας τῆς COMECE μὲ ἀφορμὴ τὴν διεξαγωγὴ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ στὴ Γαλλία καὶ Ὁλλανδία γιὰ τὴν νέα Συνταγματικὴ Συνθήκη (ΣΥΝΤΑΓΜΑ) δήλωσε: «*Τὸ Γαλλικὸ καὶ Ὁλλανδικὸ ΟΧΙ ἀπαιτεῖ πνεῦμα διάκρισης τόσο ἀπὸ τοὺς πολιτικούς ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς πολίτες τῆς Ε.Ε. Αὐτὸ τὸ ὄχι ἐπιδέχεται πληθώρα ἐρμηνειῶν, γι' αὐτὸ μιὰ ἐκ τῶν προτέρων βεβιασμένη ἀπόρριψη τοῦ Εὐρω-Συντάγματος δὲν δικαιολογεῖται...*

...Ἐκφράζει ὡστόσο μιὰ γνήσια ἀνησυχία γιὰ κοινωνικά, οικονομικά καὶ θέματα ἀσφάλειας στὰ Κράτη-Μέλη τῆς Ε.Ε. καὶ ἐγείρει κατὰ συνέπεια ἐρωτήματα γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν μέχρι σήμερα ἐφαρμοσμένων καὶ σχεδιασμένων πολιτικῶν τῆς Ε.Ε. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ὁμοιάζει μὲ μιὰ προειδοποίηση καὶ γιὰ τὴν πρόσφατη διεύρυνση τῆς Ε.Ε. Οἱ φόβοι τῶν πολιτῶν χρειάζονται θαρραλέες καὶ ξεκάθαρες ἀπαντήσεις ἀπὸ τοὺς

πολιτικούς κάθε Κράτους-Μέλους σὲ ἐθνικὸ καὶ Εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο.

Δυστυχῶς ὑπάρχει πολὺ σοβαρὸ τὸ ἐνδεχόμενον ἢ πλειοψηφία τοῦ ΟΧΙ νὰ ὀφείλεται σὲ παραπληροφόρηση ἢ στὴν ἐλλιπῆ πληροφόρηση γιὰ τὸ σκοπὸ καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης. Ὑπογραμμίζει δὲ τὴν ἀνάγκη νὰ ἀναπτυχθοῦν ἡ διαφάνεια, ἡ νομιμότητα καὶ ἡ συμμετοχικότητα στὴ διακυβέρνηση τῆς Ε.Ε. Πρέπει νὰ ἀποφασισθοῦν νέοι τρόποι ἐνημέρωσης γιὰ τὸ Εὐρω-Σύνταγμα τὴ διαδικασία διαμόρφωσης τῶν Εὐρωπαϊκῶν πολιτικῶν. Γιὰ νὰ εἶναι ἀξιόπιστη κάθε πολιτικὴ κίνηση στὴν Ε.Ε. καὶ ὁ πρῶτος λόγος νὰ νιώθει ὅτι ἀνήκει στὸν Εὐρωπαϊὸ πολίτη πρωταρχικά, ἐπιβάλλεται ἡ διαμόρφωση τῶν σχετικῶν πολιτικῶν ὅταν αὐτὲς θὰ ἐδράζονται σὲ ἓνα κοινὰ ἀποδεκτὸ σύστημα ἀξιῶν ποὺ θὰ σέβεται καὶ θὰ προωθεῖ τὴν Εὐρωπαϊκὴ κληρονομιά.

Δὲν μπορεῖ νὰ παραβλεφθεῖ καὶ τὸ γεγονός ὅτι δέκα

(10) Κράτη-Μέλη, μὲ νόμιμες γι' αὐτὰ διαδικασίες ἐπικύρωσαν τελικὰ τὴ Συνταγματικὴ Συνθήκη. Τὸ Εὐρω-Σύνταγμα εἶναι προϊόν μιᾶς δημιουργικῆς προσπάθειας πολιτικῶν σὲ Εὐρωπαϊκὸ καὶ ἐθνικὸ ἐπίπεδο, δημοσίων λειτουργῶν, εἰδικῶν στὰ συνταγματικὰ θέματα καὶ ἀντιπροσώπων πληθώρας συλλογικῶν καὶ κοινωνικῶν φορέων. Εἶναι σὲ τελικὴ ἀνάλυση ἐπίτευγμα συμβιβασμοῦ καὶ συνύπαρξης μεταξὺ τῶν 25 κρατῶν μελῶν καὶ θὰ παραμείνει βασικὴ πηγὴ τροφοδότησης τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ σχεδίου.

Ὅλοι οἱ πολῖτες τῆς Ἐνωμένης Εὐρώπης, καὶ ἰδιαίτερα οἱ Χριστιανοὶ πολῖτες τῆς, πρέπει νὰ ἐπανεργοποιήσουν τὴν προσοχή τους γιὰ τὴν πολιτικὴ καὶ τὴν κοινωνικὴ σημασία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος καὶ τῶν μέχρι σήμερα, ἂν ὑπάρχουν, ἐπιτευγμάτων του».

(Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων)

**ΕΚΤΑΚΤΟΣ
ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ**

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Πρωτ. 2559
Ἄριθμ. Διεκπ. 1304

Ἀθήνησι τῆ 6ῃ Ἰουνίου 2005

ΠΡΑΞΙΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 περίπτ. α' καὶ παραγράφου 2, τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Συγκαλοῦμεν

τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἐκτακτον Συνέλευσιν Αὐτῆς, τὴν Δευτέραν, 27ην Ἰουνίου ἐ.ἔ., ὀρίζομεν τόπον δὲ Συνεδριάσεως τὴν αἴθουσαν τῶν Συνεδριῶν τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου (Ἰαοῦ 1) καὶ ὥραν ἐνάρξεως τῆς Συνεδρίας τὴν 9ην πρωινήν.

Τῇ 27ῃ Ἰουνίου 2005 τελεσθήσεται Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πετράκη ὑπὸ τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 4, παράγρ. 1, τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1/1977 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

Δευτέρα 27ῃ Ἰουνίου 2005 (6.30-8.30 π.μ.)

Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸ Συνοδικὸν Παρεκκλήσιον τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, ἱεουργοῦντος τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Χρυσοστόμου.

(9.00 π.μ.)

1. Ἐναρκτήριος Ἱερὰ Ἀκολουθία εἰς τὸ Μέγα Συνοδικόν.
2. Προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Συνέδρους.
3. Ἀντιφώνησις τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.
4. Ἐκλογή τῆς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς εἰς τὸν Τύπον ἀνακοινώσεις.
5. Πλήρωσις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων καὶ τυχὸν ἄλλης κενωθησομένης Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 2/2004 ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας, κατὰ τὴν Συνεδριάν αὐτοῦ τῆς 10ης Ἰουνίου 2004 ἡμέραν Πέμπτη καὶ ὥραν 13.00 μεσημβρινήν, τοῦ Σωτηρίου ἔτους 2004, ἔχον ὑπ' ὄψει:

α) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β) Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

γ) Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

δ) Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπωνται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

ε) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1243/806/28-4-2004 ἐγκύκλιο σημεῖωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις».

Ὅριζει τὰ κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1894 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985 ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ «ΑΡΙΑΔΝΗ Α.Ε.» ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΝΑΞΟΥ τῆς ὁποίας ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Παροναξίας εἶναι μέτοχος.

4. Ὡς ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπί πλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ, δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ιδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων, τὸ ὁποῖον γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογή τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-

Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας «ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ»

λεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωνία, αἰτίνας τυχόν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ὕλην καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὐτὴ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1894 καὶ τοῦ Π. Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν Διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν

ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Παροναξίας καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ «ΑΡΙΑΔΝΗ Α.Ε.» ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΝΑΞΟΥ τῆς ὁποίας ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Παροναξίας εἶναι μέτοχος μὲ Πρόεδρο τὴν Ἀντιδήμαρχο Δήμου Δρυμαλίας Νάξου Παρασκευὴ Βιτζηλαίου καὶ στελεχώνεται ἐκ τῶν Μηχανικῶν:

1. Εὐθυμιάτου Χριστίνης, Χημικοῦ Μηχανικοῦ, Διευθύντριας

2. Χαμηλοθώρη Κων/νου, Ἀρχιτέκτονος

3. Μαργαρίτη Αἰκατερίνης, Ἡλεκτρολόγου Μηχανικοῦ

4. Κοντοπίδη Ἐμμανουήλ, Γεωπόνου

5. Βερνίκου Μιχαήλ, Γεωπόνου

6. Πανταζίδου Δημητρίου, Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ τῆς πρώτης ὀριζομένης ὡς Προϊσταμένης τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

Ἡ παροῦσα πράξις νὰ δημοσιευθεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Νάξῳ τῇ 15ῃ Ἰουνίου 2004

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Παροναξίας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΚΑΛΟΧΩΡΙΟΥ, ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΑΝΝΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ**

Ἐν Ἀρκαλοχωρίῳ, τὴν 19ην Μαΐου 2005

ΑΠΟΦΑΣΗ 8/2005

Θέμα: Δημοσίευση Τροποποιήσεων στὸν Κανονισμὸ Λειτουργίας τῆς «Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου»

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, λαβὸν ὑπ' ὄψιν:

α. Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Ν. 4149/1961 (Φ.Ε.Κ. 41, τ. Α') «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*» καὶ ἰδίως τῶν ἄρθρων 54 καὶ 131 τοῦ νόμου αὐτοῦ.

β. Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Ν. 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146, τ. Α') «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

γ. Τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 8/1978 (Φ.Ε.Κ. 1, τ. Α') τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν*».

δ. Τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 55/1974 (Φ.Ε.Κ. 185, τ. Α') τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων*».

ε. Τὴν ἀνάγκη πληρέστερης καὶ ἀρτιότερης ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, γιὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

στ. Τὴν ἀνάγκη καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Ν. 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὶς Δημοσίους Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὶς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στήριξης (Γ' Κ.Π.Σ.).

ζ. Τὸν Κανονισμὸ Λειτουργίας τῆς «*Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου*», ὅπως αὐτὸς δημοσιεύθηκε στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ. 1472/22-11-2002, τ. Β') καὶ στοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία» (Ἔτος Π', τ. 2, Φεβρουάριος 2003, σελ. 147-148).

η. Τὴ σχετικὴ εἰσήγηση τοῦ προϋσταμένου τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

θ. Τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 58/27 Δεκ. 1974/13 Ἰαν. 1975 (Φ.Ε.Κ. 4 τ. Α') τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*Περὶ Ἀρμοδιοτήτων καὶ Τρόπου Λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων*».

ι. Τὴν ἀπὸ 4-4-2005 σχετικὴ Ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου.

ια. Τὸ γεγονός ἀπὸ τὴν ἀπόφαση αὐτὴ ὅτι δὲν προκύπτει δαπάνη εἰς βάρος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ,

ἀποφασίζει:

τὴν τροποποίηση καὶ τὴ συμπλήρωση τοῦ «*Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου*» ποῦ συμπεριλαμβάνεται στὴν Ἀπόφαση 3/2002 «*Συγκρότηση Τεχνικῆς*

Τροποποιήσεις τοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῆς «ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΚΑΛΟΧΩΡΙΟΥ, ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΑΝΝΟΥ»

Ἵπηρεσίας Ἰ. Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου» τοῦ Μητροπολίτη Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου.

Εἰδικότερα:

στὸ ἄρθρο 2 (Σκοπὸς Ἀρμοδιότητες) προστίθεται παράγραφος 8:

στὸ ἄρθρο 3 (Ὀργάνωση) ἀναδιατυπώνεται ἡ παράγραφος 1 καὶ προστίθενται παράγραφοι 4, 5, 6, 7 καὶ 8:

τὸ ἄρθρο 4 (Τελικὲς Διατάξεις - Ἰσχύς) ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὸ νέο ἄρθρο 4 (Ἐφαρμογὴ Θεσμικοῦ Πλαισίου)· προστίθενται τὰ νέα ἄρθρα: 5 (Μελέτες καὶ δημοπράτηση ἔργων), 6 (Ἰσχύς - Τροποποίηση) καὶ 7 (Τελικὲς Διατάξεις).

Μετὰ ἀπὸ τὶς παραπάνω προσθήκες καὶ τροποποιήσεις ὁ Κανονισμὸς Λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ἵπηρεσίας τῆς Ἰερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου ἔχει ὡς ἑξῆς:

ἄρθρο 1
Σύσταση

Μὲ τὴ μὲ ἀριθμ. 3/14 Νοεμ. 2002 ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου κ. Ἀνδρέα Νανάκη, συνεστήθη Τεχνικὴ Ἵπηρεσία στὴν Ἰερὰ Μητρόπολη Ἀρκαλοχωρίου Καστελλίου καὶ Βιάννου γιὰ τὸν προγραμματισμὸ, τὴν παρακολούθηση καὶ τὴν ἐκτέλεση ἐκκλησιαστικῶν ἔργων τῆς Ἰ. Μητροπόλεως, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 55/1974 Κανονισμοῦ «Περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων».

ἄρθρο 2
Σκοπὸς - Ἀρμοδιότητες

Οἱ ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ἵπηρεσίας εἶναι:

1. Ἡ σύνταξη προγράμματος γιὰ ὅλα τὰ ἐκτελούμενα καὶ πρὸς ἐκτέλεση Ἐκκλησιαστικὰ Ἔργα καὶ ἡ παρακολούθηση τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος αὐτοῦ στὴν περιφέρεια τῆς Ἰερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου.

2. Ὁ ἔλεγχος τῶν ὑποβαλλομένων πρὸς ἔγκριση ἀπὸ τοὺς Προέδρους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἰερῶν Ναῶν:

α. Οἰκονομικῶν μελετῶν γιὰ τὴν ἐκτέλεση τεχνικῶν ἔργων.

β. Λογαριασμῶν, συγκριτικῶν πινάκων (Σ.Π.), πρωτοκόλλων κανονισμοῦ τιμῶν μονάδος νέων ἐργασιῶν (Π.Κ.Τ.Μ.Ν.Ε.), ἐνστάσεων, αἰτήσεων θεραπείας.

3. Ἡ διενέργεια διαγωνισμῶν γιὰ τὴν ἀνάθεση μελετῶν καὶ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

4. Ἡ παρακολούθηση τῶν ἐκτελουμένων ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

5. Ἡ συγκρότηση ἐπιτροπῶν προσωρινῆς καὶ ὀριστικῆς παραλαβῆς τῶν ἀποπερατωθέντων ἔργων.

6. Ἡ σύνταξη εἰσηγήσεων πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο γιὰ ὅλα τὰ παραπάνω θέματα.

7. Ἡ παροχὴ τεχνικῆς ἀρωγῆς πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν ἱερῶν ναῶν καὶ τῶν ἰδρυμάτων ποὺ ὑπάγονται στὴν Ἰερὰ Μητρόπολη Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου.

8. Στὶς ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ἵπηρεσίας εἶναι ἀκόμη νὰ ἐκπονεῖ τὶς μελέτες τῶν τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, νὰ παρακολουθεῖ, νὰ ἐλέγχει καὶ νὰ ἐγκρίνει τὶς μελέτες ποὺ ἐκπονοῦν ἰδιῶτες μηχανικοὶ γιὰ τὰ ἔργα τῆς Ἰερᾶς Μητροπόλεως, νὰ ἐπιβλέπει καὶ νὰ ἐλέγχει τὶς κατασκευές, τὶς ἐπισκευές καὶ τὶς συντηρήσεις τῶν ἔργων τῆς Ἰ. Μητροπόλεως, ποὺ ἐκτελοῦνται μὲ αὐτεπιστασία, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 55/1974 τῆς Ἰερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὶς συμπληρωματικὲς διατάξεις τῶν ἀντιστοίχων Νόμων 718/1977 καὶ 1418/1984 μετὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τους Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν τους Νόμων, ὅπως ἰσχύουν ἕως σήμερα.

ἄρθρο 3
Ὀργάνωση

1. Ἡ Τεχνικὴ Ἵπηρεσία ἀποτελεῖ ἰδιαίτερο γραφεῖο τῆς Ἰ. Μητροπόλεως, τὸ ὁποῖο διαρθρώνεται ὡς ἑξῆς:

α. Τὸν Προϊστάμενό της, ὁ ὁποῖος εἶναι πολιτικὸς μηχανικὸς ἢ ἀρχιτέκτονας μηχανικὸς, πτυχιούχος Α.Ε.Ι., μὲ ἀναγνωρισμένη ἐμπειρία. Ὁ Προϊστάμενος διορίζεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο καὶ εἶναι ὁ ἀρμόδιος εἰσηγητὴς πρὸς αὐτὸ γιὰ τὰ θέματα τῆς Τεχνικῆς Ἵπηρεσίας· πρέπει ἐπίσης νὰ διαθέτει τὰ οὐσιαστικὰ καὶ τυπικὰ προσόντα ποὺ ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τὶς κείμενες

διατάξεις περί δημοσίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

β. Πτυχιούχους μηχανικούς, οἱ ὅποιοι διορίζονται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο μετὰ ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Προϊσταμένου καὶ στελεχώνουν τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία. Οἱ μηχανικοὶ αὐτοὶ μπορεῖ νὰ εἶναι στελέχη μόνιμα, ἐπὶ συμβάσει ἢ νὰ ἀναλαμβάνουν ἔργα κατ' ἀνάθεση.

γ. Ἀπὸ ἓνα διοικητικὸ ὑπάλληλο, χειριστὴ ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ (Η/Υ), γιὰ τὴν γραμματειακὴ ἐξυπηρέτηση τοῦ γραφείου.

2. Ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ὀρίζει ὁ ἴδιος τὸν ἀναπληρωτὴ του.

3. Μὲ τὴν ἔναρξη λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἢ πρόσληψη τοῦ προσωπικοῦ, ἔμμισθου ἢ ἐθελοντικοῦ, θὰ γίνῃ μὲ σύμβαση ἐργασίας ὀρισμένου ἢ ἀορίστου χρόνου ἢ μὲ σύμβαση ἔργου.

4. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου.

5. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου.

6. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου.

7. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπιπλέον καθήκοντα ἐπιβλέποντος μηχανικοῦ, μποροῦν νὰ ἀνατεθοῦν καὶ σὲ ἄλλα πρόσωπα, ἰδιῶτες μηχανικούς, οἱ ὅποιοι μποροῦν νὰ προσληφθοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη μὲ σύμβαση ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, γιὰ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν ποὺ δὲν μποροῦν νὰ καλυφθοῦν ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία.

8. Ὡς Τεχνικὸ Συμβούλιο, κατὰ τὴν ἔννοια τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιο τῆς οἰκείας Νομαρχίας, τὸ ὁποῖο γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει γιὰ τὰ ὑπὸ ἐκτέλεση ἔργα καὶ τὶς τυχόν διαφορὰς καὶ προβλήματα ποὺ θὰ ἀνακύψουν σχετικὰ μὲ αὐτά.

Ἄρθρο 4

Ἐφαρμογὴ Θεσμικοῦ Πλαισίου

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὶς συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων ποὺ θὰ καταρτισθοῦν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη, ὑπὸ τὴν ἔννοια τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων του ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

2. Διαφωνίες, οἱ ὁποῖες τυχὸν θὰ προκύψουν, ἐπιλύονται στὰ ἀρμόδια δικαστήρια μὲ βάση τὴν καθ' ὕλην καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὐτὴ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ ἀπὸ τὴν ἐξάντληση τῆς προδικασίας, ὅπως αὐτὴ προβλέπεται ἀπὸ τὸν Νόμο 1418/1984 καὶ τὸ Π.Δ. 609/1985 ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ ἀπὸ γνώμη τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς οἰκείας Νομαρχίας.

Ἄρθρο 5

Μελέτες καὶ δημοπράτηση ἔργων

1. Ἡ σύνταξη μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεση ἔργων πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία καὶ ἡ θεώρησή τους ἀπὸ τὸν Προϊστάμενό της.

2. Γιὰ τὴν δημοπράτηση τῶν ἔργων οἱ συνταχθεῖσες μελέτες, ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχή, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴ διακήρυξη.

3. Σὲ περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποία ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὶς σχετικὰς μελέτες, μπορεῖ νὰ ἀνατεθεῖ ἡ ἐκπόνησή τους σὲ εἰδικό, ἔμπειρο ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεση ἔργου μηχανικό, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, στὴν ὁποία εἰσηγεῖται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία. Οἱ μελέτες οἱ ὁποῖες συντάσσονται ἀπὸ τρίτους θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη Ἀρχή.

4. Σύμφωνα μὲ τὰ παραπάνω, ἡ ὀργάνωσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας γιὰ τὴν ἐκτέλεσις ἐκκλησιαστικῶν ἔργων στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου καθορίζεται ὡς κάτωθι:

α. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου.

β. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἄρθρο 6
Ἰσχύς - Τροποίηση

1. Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσας Ἀποφάσεως ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή της στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία» ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Ὁ Κανονισμὸς Λειτουργίας τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάννου, ποὺ τροποποιήθηκε καὶ συμπληρώνεται μὲ τὴν παροῦσα ἀπόφαση, μπορεῖ ἐκ νέου νὰ τροποποιηθεῖ ἢ νὰ συμπληρωθεῖ μετὰ ἀπὸ νέα ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Οἱ μελλοντικὲς τροποποιήσεις καὶ οἱ συμπληρώσεις ἔχουν ἰσχύ μετὰ ἀπὸ τὴ δημοσίευσή τους στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ δημοσιεύονται ἐπίσης στὸ περιοδικὸ «Ἀπόστολος Τίτος», ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης.

πιν αἰτιολογημένης καὶ δημοσιευμένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἰσχύει μετὰ ἀπὸ τὴ δημοσίευσή της στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸ «Ἀπόστολος Τίτος».

2. Κάθε θέμα ποὺ δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ Λειτουργίας, ἀλλὰ βασίζεται σὲ αὐτὲς καὶ δὲν τὶς ἀντιβαίνει ρυθμίζεται μὲ χωριστὴ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ εἶναι πάντοτε σύμφωνη μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, τὶς διατάξεις καὶ τοὺς νόμους ποὺ διέπουν τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία στὴν ἐλληνικὴ ἐπικράτεια, τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πολιτείας.

Ἡ παροῦσα ἀπόφαση νὰ δημοσιευθεῖ στὸ περιοδικὸ «Ἐκκλησία», ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀρκαλοχώρι, 16 Μαΐου 2005

Ἄρθρο 7
Τελικὲς Διατάξεις

1. Ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία μπορεῖ νὰ καταργηθεῖ κατό-

† Ὁ Μητροπολίτης Ἀρκαλοχωρίου,
Καστελλίου καὶ Βιάννου
ΑΝΔΡΕΑΣ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

**Τροποποιήσις Κανονισμού
τοῦ «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΝΕΟΤΗ-
ΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ
Ι.Μ. ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ-
ΘΕΩΡΙΟΥ»**

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχουσα ὑπόψει:

1. Τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 29 παραγρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικῆς Χάρτου τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 8.3.2002 Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ συσταθέντος Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ» (ΦΕΚ 64/τ. Β'/1.4.2002).

3. Τὴν ἀπὸ 18.3.2005 Ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 250/1.4.2005 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος.

5. Τὴν ἀπὸ 12.4.2000 Γνωμάτευσιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας.

6. Τὴν ἀπὸ 12.5.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν τροποποιήσιν τοῦ ἀπὸ 8.3.2002 συσταθέντος Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ» ὡς καὶ τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας αὐτοῦ (64/τ. Β'/1.4.2002) ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1

α. Αἱ παράγραφοι 1, 16, 17 καὶ 19 τοῦ ἀρθροῦ 3 τροποποιοῦνται καὶ ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 3

1. Ἡ λειτουργία εὐχαρίστου χώρου ἀναψυχῆς ὡς ἐντευκτηρίου, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΤΟ ΣΤΕΚΙ», εἰς οἶκημα ποῦ εὐρίσκεται εἰς τὸ συγκρότημα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Βλασίου Ξάνθης καὶ ἀνήκει εἰς τὴν Ἐνορίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ξάνθης, ἢ ὁποία καὶ ἔχει παραχωρήσει τὴν χρῆσιν του εἰς τὸν Ὄργανισμόν. Ἡ λειτουργία τοῦ χώρου διέπεται ἀπὸ Ἐσωτερικὸν Κανονισμόν, ὁ ὁποῖος ἐκπονεῖται καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ὄργανισμοῦ.

16. Ἡ πραγματοποίησις διεπιστημονικῶν συναντήσεων στελεχῶν τῶν τοπικῶν φορέων ψυχοκοινωνικῆς ὑποστήριξης καὶ ἐργασίας, μὲ σκοπὸ τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀντιμετώπισιν προβλημάτων τῆς τοπικῆς κοινωνίας.

17. Ἡ πραγματοποίησις συναντήσεων καὶ συνάξεων νέων ζευγαριῶν - οικογενειῶν καὶ ἡ ἀνάληψις προγραμμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν οικογενειακὴν ζωὴν, μὲ σκοπὸν τὴν στήριξιν τῆς οικογενείας.

19. Ἡ συγκρότησις ομάδων νέων ἐπιστημόνων καὶ ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἡ διοργάνωσις Σεμιναρίων, Συνεδρίων καὶ Διαλέξεων γιὰ θέματα Θεολογίας, Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ».

β. Προστίθεται παράγραφος 20 ἢ ὅποια ἔχει ὡς ἐξῆς:
 «20. Ἡ φιλοξενία κατηχητικῶν καὶ λοιπῶν νεανικῶν δράσεων τοῦ νεανικοῦ ἔργου τῶν ἐνοριῶν τῆς πόλεως Ξάνθης εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ὄργανισμοῦ».

Ἄρθρον 2

Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 4 τροποποι-
 οῦνται ὡς ἐξῆς:

«1. Ὁ Ὄργανισμὸς διοικεῖται ὑπὸ ὀκταμελοῦς Διοι-
 κητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐκ τῶν:

α) Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περι-
 θεωρίου, ὡς Προέδρου,

β) Ἐνὸς ἐκ τῶν Ἱεροκηρύκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-
 λεως ὡς Ἀντιπροέδρου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Ὄργανισμοῦ,
 ὁ ὅποιος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου
 Μητροπολίτου θὰ ἀναπληροῖ αὐτὸν καὶ θὰ προεδρεύει
 τοῦ Δ.Σ.

γ) Ἐνὸς ἐτέρου προσοντούχου κληρικοῦ τῆς Ἱερᾶς
 Μητροπόλεως,

δ) Τριῶν ἐπιστημόνων/ἐκπαιδευτικῶν, κατοικούντων
 εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ δια-
 κρινομένων διὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴν καὶ ἐπιστημο-
 νικὴν των κατάρτισιν καὶ σχετιζομένων μὲ τὸ ἔργον καὶ
 τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ

ε) Δύο ἐκ τῶν νέων τῶν συμμετεχόντων εἰς τὰς δρα-
 στηριότητας τοῦ Ὄργανισμοῦ, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν
 αὐτῶν.

2. Τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1β, 1γ, 1δ τακτικὰ μέλη τοῦ
 Ὄργανισμοῦ διορίζονται ἀριστίνδην ὑπὸ τοῦ Μητροπο-
 λίτου. Τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1ε τακτικὰ καὶ ἀναπληρω-
 ματικὰ μέλη διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, κατόπιν
 ἀρχαιρεσιῶν μεταξὺ τῶν νέων τῶν συμμετεχόντων εἰς
 τὰς δραστηριότητας τοῦ Ὄργανισμοῦ, οἱ ὅποιες λαμβά-
 νουν χώραν συμφώνως μὲ τὰ ἐν τῷ Ἑσωτερικῷ Κανονι-

σμῶ Λειτουργίας τοῦ Ἐντευκτηρίου διαλαμβανόμενα. Ἡ
 θητεία τοῦ Δ.Σ. εἶναι τριετής. Οἱ διορισθέντες δύνανται
 νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

6. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. καὶ Διευθυντὴς τοῦ
 Ὄργανισμοῦ ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρο, ἀπόντα ἢ κω-
 λυόμενον, εἰς ὅλας τὰς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητας αὐτοῦ καὶ
 ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του».

Ἄρθρον 3

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 9 προστίθεται ἡ φράσις:
 «...ὡς καὶ ἴδιον λογότυπον ἐμπνευσμένον ἐκ τῶν
 σκοπῶν καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἰδρύματος».

Ἄρθρον 4

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἀρχεται ἀπὸ τῆς
 δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνή-
 σεως καὶ τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 5

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως
 προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
 νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ
 Περιθεωρίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ προσ-
 διορισθῇ.

Ἀθῆναι 12 Μαΐου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ.
164/2005. Τροποποιήσις καὶ
συμπλήρωσις τοῦ Κανονι-
σμοῦ 114/1998 «ΠΕΡΙ ΣΥ-
ΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩ-
ΣΕΩΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ
ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕ-
ΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ»**

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τίς διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 590/1977.
2. Τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Νόμου 2778/1998.
3. Τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 97 Ἀπόφαση τῆς Δ.Ι.Σ. (Συνοδικὴ περίοδος 146 συνεδρία ΙΑ'/15.1.2003).
5. Τὸ ἀπὸ 10.12.2003 Καταστατικὸ Συμβόλαιο τῆς Ἄνωμένου Ἐταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ Α.Ε.».
6. Τὴν ἀπὸ 15.3.2005 γνωμάτευση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας.
7. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1/4.4.2005 Πράξη τοῦ Α.Υ.Σ.Ε.
8. Τὴν ἀπὸ 6.4.2005 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 164/2005 Κανονισμόν, ἔχοντα οὕτω:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 164/2005
«ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 114/1998 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ «ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» (Φ.Ε.Κ. Α'/Τ.21/1999)»**

Ἄρθρο 1

Οἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὸν διορισμὸ τῆς συνεδρία ὀρίζει ἐν ἑκ τῶν μελῶν τῆς ὡς Συντονιστήν, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν λειτουργία τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν κλάδων ποὺ ὑπάγονται σ' αὐτήν».

«4. Ἡ ιδιότητα τοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τιμητικὴ καὶ τὰ μέλη τῆς δὲν ἀμείβονται γιὰ τὴ συμμετοχὴ τους στὶς συνεδριάσεις. Σ' ἓνα μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνατίθενται καθήκοντα Συντονιστοῦ στὸν ὁποῖον θὰ περιέλθουν οἱ ἀρμοδιότητες τῶν θέσεων Γενικοῦ Γραμματέα καὶ Ὑπευθύνου Οἰκονομικῶν, οἱ ὁποῖες καταργοῦνται. Στὸν Συντονιστὴ ἢ Ἐπιτροπὴ δύναται με ἀπόφασή τῆς νὰ καθορίσει χρηματικὴ ἀποζημίωση».

Ἄρθρο 2

Ἡ περίπτωσις β' τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«β. Ι. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ μεταβιβάσῃ μετὰ ἢ ἄνευ ἀνταλλάγματος τὸν

ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐκκλησίας Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν ἢ Τηλεοπτικὸν Σταθμὸν ἐπιγείας ἢ δορυφορικῆς λήψεως, ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τρόπου μεταδόσεως.

II. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν παραγωγὴν ἔργου ἀγορᾶς ραδιοφωνικοῦ ἢ τηλεοπτικοῦ χρόνου ὡς καὶ νὰ προβαίη εἰς χορηγίας ἀντιστοίχως πρὸς τοὺς Κλάδους Ραδιοφωνίας, Τηλεοράσεως, Internet κ.λπ. τηρουμένων τῶν ἀντιστοίχων νομίμων διαδικασιῶν τῆς ἰσχυοῦσης νομοθεσίας».

ἄρθρο 3

α. Ἡ παράγραφος 1 περ. γ' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ ἀντικαθίσταται ὡς κατωτέρω:

«γ. Ὁ Συντονιστὴς ἐπιμελεῖται τὴ σύνταξιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ ἐκάστου Κλάδου καὶ συνθέτει τὸν συνολικὸν Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει γιὰ ἐγκρίσιν τὸ πρῶτον δεκαήμερον τῶν μηνῶν Νοεμβρίου καὶ Μαρτίου ἀντιστοίχως».

β. Ἡ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ ἀντικαθίστανται ὡς κατωτέρω:

«2. Στὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ὁ Συντονιστὴς βοηθεῖται εἰς τὸ ἔργον του ἀπὸ ὑπάλληλον οἰουδήποτε κλάδου ὀριζόμενον μὲ ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.».

«3. Τὸν Συντονιστὴν, σὲ περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ἀναπληρῶναι ἕτερος Σύμβουλος, ὁ ὁποῖος ὀρίζεται μὲ ἀπόφασιν τοῦ Προέδρου τῆς Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.».

ἄρθρο 4

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 114/1998 Κανονισμοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«1. Τὸ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποὺ συνεστήθη μὲ τὸν Κανονισμὸν 45/1989 συνεχίζει μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998 νὰ ἔχει τὴν εὐθύνην λειτουργίας τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ καὶ τοῦ Κλάδου Internet μέχρις ὅτου ἡ Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. ἀναθέσῃ μέρος ἢ τὸ σύνολον τῶν ἀναφερομένων ἀρμοδιοτήτων ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω Κλάδων στὴν ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ Α.Ε.».

ἄρθρο 5

Ἐναρξιν ἰσχύος

Ἡ ἰσχὺς τῶν τροποποιουμένων διατάξεων ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσίν των διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ἄρθρο 6

Ἀπὸ τίς τροποποιούμενες διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 114/1998 προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἀθῆναι 6 Ἀπριλίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παράγρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 3 τοῦ Νόμου 590/77 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».
2. Τὸ ἄρθρο 7 τοῦ ἀπὸ 10.9.1971 Ὄργανισμοῦ λειτουργίας τοῦ συσταθέντος Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «*Ἐκκλησιαστικὸ Γηροκομεῖο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος*» (Φ.Ε.Κ. 432/τ.Β'/17.6.1972).
3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 103/18.3.2005 Πράξη τοῦ Δ.Σ. τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος.
4. Τὴν ἀπὸ 18.3.2005 ἐγκριση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 402/18.3.2005 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.
6. Τὴν ἀπὸ 22.4.2005 Γνωμάτευση τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
7. Τὴν ἀπὸ 13.5.2005 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Ἐγκρίνει τὴν ὑπ' ἀριθμ. 402/18.3.2005 Πράξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 10.9.1971 «*Ὄργανισμοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Γηροκομείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος (Φ.Ε.Κ. 432/τ.Β'/17.6.1972)*» διὰ τοῦ ἀπὸ 18.3.2005 ἐπομένου Ὄργανισμοῦ ἔχοντος ἐφ' ἐξῆς ὡς ἀκολουθῶς:

**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ «Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ»**

Ἄρθρο 1

Σύσταση - ἐπωνυμία - ἔδρα

1. Συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα μετὴν ἐπωνυμία: «*Ἐκκλησιαστικὸ Γηροκομεῖο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος ὁ «Ὁσῖος Ἰωάννης ὁ Ρώσσο*ς»», ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, μετ' ἔδρα τὴ Χαλκίδα. Στεγάζεται δὲ σὲ κτιριακὸ συγκρότημα ποῦ ἀνεγέρθηκε γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἀπὸ τὴν Πανευβοϊκὴ Φιλόπτωχο Ἀδελφότητα καὶ τὸ ὁποῖο παραχωρήθηκε μετ' δωρεὰ ἐν ζωῇ πρὸς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Χαλκίδος, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 701/1971 συμβολαίου τῆς Συμβολαιογράφου Χαλκίδος Αἰκατερίνης Κοροβοῦ.

2. Στὸ παρὸν Ἴδρυμα, λειτουργεῖ ὡς Παράρτημα αὐτοῦ «*Θεραπευτήριον Χρονίως Πασχόντων*», τὸ ὁποῖο στεγάζεται στὸ ἰσόγειο τοῦ προαναφερομένου οἰκήματος καὶ ἡ δυναμικότητά του ὀρίζεται σὲ εἴκοσι (20) κλίνες.

**Τροποποιήσις Κανονισμοῦ
«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΓΗΡΟ-
ΚΟΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟ-
ΝΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ “Ο ΟΣΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ”»**

Ἄρθρο 2
Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ στέγης, τροφῆς, ἰατροφαρμακευτικῆς περίθαλψης καὶ πάσης φροντίδας καὶ προστασίας στοὺς ἡλικιωμένους (ἀμφοτέρων τῶν φύλων), σὲ κατάκοιτους, σὲ χρονίως πάσχοντα ἢ ἀνίκανα πρὸς ἐργασία πρόσωπα ἢ ἄτομα μὲ ἐιδικὲς ἀνάγκες, καὶ σὲ ἄτομα αὐτοεξυπηρετούμενα ἢ μὴ δυνάμενα νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν λόγῳ τῆς ἡλικίας, τῆς ἀσθενείας τους ἢ στερούμενα ἐγγυτάτων συγγενῶν καὶ ἢ προσφορὰ πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης, στοργῆς, συμπαραστάσεως, πνευματικῆς ὑποστηρίξεως καὶ οἰκοδομῆς, ψυχαγωγίας καὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων ὑλικῶν ἀγαθῶν. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια προστασία δύναται, ἐφόσον ζητηθεῖ καὶ κριθεῖ ἀναγκαῖο, νὰ ἐκδηλώνεται καὶ ὡς ἀρωγὴ κατ' οἶκον, παρεχομένη ὑπὸ μορφήν οικονομικῆς ἐνισχύσεως, ἠθικῆς συμπαραστάσεως, ἢ ἐτέρας φύσεως ὑλικῆς βοήθειας, σκοποῦσα στὴν ἐξασφάλιση τῶν μέσων ἀξιοπρεποῦς διαβιώσεως καὶ περιθάλψεως τῶν αἰτουμένων.

Ἄρθρο 3
Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἰδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος καὶ διοικεῖται ἀπὸ ἐπταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο (στοῦ ἐξῆς Δ.Σ.), τὸ ὁποῖο συγκροτοῦν:

α) ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Χαλκίδος ὡς πρόεδρος, ἀναπληρούμενος ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Δ.Σ.

β) ὁ ἐκάστοτε Πρωτοσύγκελλος ἢ ὁ ἐκάστοτε Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος ἢ Ἱεροκήρυκας ἢ ἄλλος προσοντούχος κληρικὸς, ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὀριζόμενος ἀπὸ τὸ Μητροπολίτη, ὁ ὁποῖος, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληρώνει αὐτὸν καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ.

γ) πέντε μέλη ὀριζόμενα ἀπὸ τὸ Μητροπολίτη, τρία ἐκ τῶν ὁποίων ὕστερα ἀπὸ πρότασι τοῦ Δ.Σ. τῆς Πανευβοικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, ἐπιλεγόμενα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ προθυμοποιοῦνται καὶ εἶναι ἰκανὰ νὰ συμβάλλουν στὴν ἐπίτευξι καὶ εὐόδωσι τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἰδρύματος. Τὰ ἄλλα μέλη δύναται νὰ εἶναι κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ (ἄνδρες ἢ γυναῖκες) ποὺ κατοικοῦν στὴν περιφέρεια τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως (κατὰ προτίμησι

στὴν πόλιν τῆς Χαλκίδος) καὶ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτισι καὶ ὠριμότητά τους, καθὼς καὶ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω πέντε τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῆς παραγράφου 1γ τοῦ παρόντος ἄρθρου) διορίζονται γιὰ μίαι διετία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος. Γιὰ τὴν ἴδια διετία διορίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη, τρία πρόσωπα ποὺ διαθέτουν τὰ προσόντα ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1γ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Στὴν κρίσι τοῦ Μητροπολίτου ἐναπόκειται ἡ ἀντικατάστασι κάποιου μέλους τοῦ συμβουλίου πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετοῦς θητείας του σὲ περίπτωσι ἀνεπάρκειας του ἢ κατόπιν αἰτήσεώς του, καθὼς καὶ ὁ ἐπαναδιορισμὸς κάποιου μετὰ τὴ λήξι τῆς θητείας του. Ἐπίσης, μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ κωλύονται στὴν ἄσκησι αὐτῶν ἢ δὲν συμβάλλουν στὴν εὐρυθμι, ὁμαλή, ἀπρόσκοπτη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεσι μὲ τὸ σκοπὸ τοῦ Ἰδρύματος, ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

4. Ἡ ἰδιότητα τοῦ μέλους εἶναι τιμητικὴ καὶ γι' αὐτὸ τὰ μέλη δὲν ἀμείβονται γιὰ τὴ συμμετοχὴ τους στὴ διοίκησι τοῦ Ἰδρύματος. Ὡστόσο, τὸ Δ.Σ. εἶναι δυνατόν νὰ καθορίσει μὲ ἀπόφασί του τὴν ἀποζημίωσι τῶν μελῶν του γιὰ κάθε συνεδρίασι ἢ καὶ τὴ χορήγησι ποσοῦ γιὰ ὁδοιπορικὰ ἐξοδα.

5. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασί του καὶ ἐκλέγει τὸ Γραμματεά καὶ τὸν Ὑπεύθυνο τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικὰ ἀνὰ δίμηνο καὶ ἕκτακα ὅταν παρίσταται ἀνάγκη ἢ ἐφόσον τὸ ζητήσουν ὁ Πρόεδρος ἢ ἐγγράφως καὶ αἰτιολογημένως τέσσερα τουλάχιστον μέλη. Οἱ συνεδριάσεις γίνονται κατόπιν γραπτῆς πρόσκλησι τοῦ Προέδρου, ἢ ὁποῖα περιλαμβάνει συνοπτικὰ τὰ πρὸς συζήτησι θέματα τῆς ἡμερήσιας διάταξις καὶ ἢ ὁποῖα κοινοποιεῖται τρεῖς (3) τουλάχιστον ἡμέρες πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνεδρίασις. Ἡ ἡμέρα ἀποστολῆς τῆς πρόσκλησις καὶ ἡ ἡμέρα τῆς συνεδρίασις δὲν προσμετρῶνται. Ἡ πρόσκλησις τῶν μελῶν δύναται νὰ γίνει καὶ διὰ τηλεφώνου ἢ σημειώσεως στὸ εἰδικὸ βιβλίον προσκλήσεων, ἢ ὁποῖα δέον ὅπως φέρει χρονολογία καὶ ὑπογραφή τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖο πραγματοποίησε τὴν πρόσκλησι, κατόπιν σχετικῆς ἐντολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

7. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν εἶναι παρόντα τέσσερα τουλάχιστον μέλη του, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα καὶ ὁ πρόεδρος. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται μὲ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερτερεῖ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Στὸ Δ.Σ. δύναται νὰ παρευρίσκειται ὡς εισηγητῆς, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου, καὶ ὁ διευθυντῆς τοῦ Ἰδρύματος χωρὶς δικαίωμα ψήφου καὶ ὁ ὁποῖος ἀποχωρεῖ πρὶν ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῆς συζήτησης καὶ τῆς ψηφοφορίας.

8. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. καταχωροῦνται στὸ βιβλίο τῶν πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ., ἀναγινώσκονται στὴν ἐπόμενη συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλους ὄσους ἔλαβαν μέρος στὴ συνεδρίαση τοῦ συμβουλίου ἐκεῖνου. Γιὰ τὶς ἀποφάσεις αὐτὲς κρατοῦνται πρόχειρα πρακτικὰ ἀπὸ τὸ γραμματέα, τὰ ὁποῖα μονογράφουν οἱ παρόντες στὴ συνεδρίαση.

Ἄρθρο 4 Ἀρμοδιότητες

Τὸ Δ.Σ. διοικεῖ τὸ Γηροκομεῖο καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσία αὐτοῦ σύμφωνα μὲ τοὺς κείμενους νόμους καὶ τοὺς ἐκάστοτε ἐκκλησιαστικοὺς κανονισμοὺς. Εἰδικότερα:

α) ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν αἰτήσεων εἰσαγωγῆς στὸ Γηροκομεῖο καὶ ὀρίζει τὶς τυχόν οικονομικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ εἰσαγόμενου προσώπου (τροφεῖα) ἢ τὴν παροχὴ χρηματικοῦ βοηθήματος σὲ αὐτό,

β) καταρτίζει τὸν προϋπολογισμό καθὼς καὶ τὸν ἀπολογισμό καὶ ἰσολογισμό, τοὺς ὁποῖους στὴ συνέχεια ὑποβάλλει πρὸς ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο,

γ) ἀποφασίζει τὴν πρόσληψη μὲ σύμβαση ἰδιωτικοῦ δικαίου τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ στὶς νομίμως συσταθεῖσες θέσεις, καθορίζει τὴν ἀντιμισθία στὰ πλαίσια τῆς κειμένης νομοθεσίας καὶ ἀπολύει τὸ προσωπικὸ,

δ) ἐπιβάλλει σ' αὐτὸ τὰ ἀναγκαῖα ἐκάστοτε πειθαρχικὰ μέτρα,

ε) ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἐπένδυση καὶ τὴν ἐπωφελέστερη τοποθέτηση τῶν κεφαλαίων τοῦ Ἰδρύματος, τὴν ἐπωφελέστερη ἀξιοποίηση τῆς ἀκίνητης περιουσίας του καθὼς καὶ τὴν ἐκποίηση ἢ ὑποθήκευση περιουσιακῶν του στοιχείων, τὴν ἐκμίσθωση ἀκινήτων του, ἀποδέχεται δωρεές, κληρονομίες κ.λπ. ἐγείρει ἀγωγὰς ἢ συμβιβάζεται ἢ παραιτεῖται ἀπ' αὐτῶν,

στ) ἀποφασίζει καὶ ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμό τοῦ Ἰδρύματος πᾶσαν προμήθειαν καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς διάθεσης τῶν πόρων αὐτοῦ κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ νόμου,

ζ) προβαίνει σὲ σύναψη συμβάσεων μὲ διάφορα ταμεῖα ἢ τὸ κράτος,

η) μελετᾷ, ὑποδεικνύει καὶ λαμβάνει μέτρα πρὸς βελτίωση καὶ ἀριότερη ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ αὔξηση τῶν πόρων αὐτοῦ, καθὼς καὶ γιὰ τὴ συντήρηση καὶ ἐπέκταση τῶν ἐγκαταστάσεών του,

θ) δύναται νὰ διορίζει ἐπιτροπὰς ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων καθορίζον καὶ τὸν κύκλο τῶν ἀρμοδιοτήτων ἢ νὰ ἀναθέτει σὲ μέλος του διάφορες ἀποστολὰς καὶ διεκπεραιώσεις,

ι) καταρτίζει, ἐπεξεργάζεται καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ Λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὴν τροποποίησίν του,

κ) χαρακτηρίζει τοὺς εὐεργέτες καὶ δωρητὰς,

λ) ἀποφασίζει γιὰ κάθε πρόβλημα ποὺ ἀφορᾷ τὴ λειτουργία καὶ τὴν ἀναβάθμιση τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρο 5 Ἀρμοδιότητες μελῶν Δ.Σ.

A. Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου.

Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Χαλκίδος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει ὅλες τὶς ἀρμοδιότητες ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ιδιότητά του αὐτὴ καὶ συγκεκριμένα:

α) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς, ὡς καὶ ἐνώπιον παντὸς νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου καὶ ὀργανισμοῦ, πράττων καὶ ἐνεργῶν τὰ δέοντα γιὰ τὴν προώθηση τῶν ὑποθέσεων τοῦ Ἰδρύματος. Μὲ εἰδικὴ ἀπόφασή του τὸ Δ.Σ. καὶ γιὰ συγκεκριμένη ἐκάστοτε ὑπόθεση δύναται νὰ ἀναθέτει σὲ ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ. τὴν ἐκπροσώπησίν του,

β) Καλεῖ στὶς συνεδριάσεις τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ., κατὰ τὰ εἰδικότερα ἀναφερόμενα στὸ ἄρθρο 3 τοῦ παρόντος καὶ διευθύνει τὶς συζητήσεις,

γ) Ὑπογράφει ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἐγγράφα καὶ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. (πρακτικά, ἐπιστολὰς, ἀποδοχὰς διαθηκῶν, κληροδοτημάτων, ἀπολογισμοῦ, προϋπολογισμοῦ, προσλήψεις προσωπικοῦ, ἀπολύσεις προσωπικοῦ, διακηρύξεις δημοπρασιῶν, ἐκποιήσεις, πωλητήρια,

ἀγορές καὶ ἐν γένει πᾶσα δικαιοπραξία) καὶ ἐνημερώνεται γιὰ ὅλα τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος,

δ) Ἐκδίδει καὶ συνυπογράφει μὲ τὸν Ὑπεύθυνον τῶν Οἰκονομικῶν κάθε χρηματικὸ ἔνταλμα καὶ ἐποπτεύει στὴ σύνταξη τῶν ἀπολογισμῶν - ἰσολογισμῶν καὶ προϋπολογισμῶν ποὺ συντάσσονται μὲ εὐθύνη τοῦ ὑπεύθυνου τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Δ.Σ.,

ε) ἐν γένει μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ὄργανισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

Β. Ἀρμοδιότητες τοῦ Ἀντιπροέδρου.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος βοηθᾷ τὸν Πρόεδρο στὸ ἔργο του καὶ ἀναπληρώνει αὐτὸν σὲ ὅλα του τὰ καθήκοντα σὲ περίπτωση κωλύματος ἢ ἀδυναμίας του. Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ ἀναθέτει στὸν Ἀντιπρόεδρο, μὲ ἔγγραφη ἐντολή του, ὅποιαδήποτε ἀπὸ τὶς ἀναφερόμενες στὸ ἄρθρο 5 ἀρμοδιότητες.

Γ. Ἀρμοδιότητες Γραμματέως.

1. Ὁ Γραμματέας εἶναι ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν ἐποπτεία διεκπεραίωσης ὅλης τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ Γραμματέας τηρεῖ τὰ βιβλία τῶν πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ. καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἐγκαιρὴ ἐνημέρωσή τους καὶ ὑπογραφή τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκει σὲ κάθε συνεδρίαση πρὸς ὑπογραφήν των. Συνεργάζεται καὶ ἐλέγχει τὸν τυχὸν ἔμμισθο γραμματέα γιὰ τὴν ὀρθὴ τήρηση τῶν βιβλίων τοῦ Ἰδρύματος (πλὴν τῶν διαχειριστικῶν), ὑπογράφει δὲ μετὰ τοῦ προέδρου τὰ ἔγγραφα.

2. Τὸ Γραμματέα σὲ περίπτωση ἀπουσίας του ἢ κωλύματός του, ἀναπληρώνει ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., ὀριζόμενο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ.

Δ. Ἀρμοδιότητες Ὑπευθύνου τοῦ Οἰκονομικῶν.

1. Ὁ Ὑπεύθυνος τῶν Οἰκονομικῶν πρέπει, κατὰ προτίμηση, νὰ ἔχει γνώσεις λογιστικῆς ἢ οἰκονομικῆς καὶ νὰ διακρίνεται γιὰ τὴν τιμιότητα, τὸ ἦθος του καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν Ἐκκλησία.

Ἔχει τὴν εὐθύνη καὶ τὴν ἐποπτεία ἐπὶ ὅλων τῶν οἰκονομικῶν καὶ διαχειριστικῶν θεμάτων, προσυπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ γραμμάτια εἰσπραξῆς, τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν, τηρεῖ σὲ συνεργασία μὲ τὸν ὑπεύθυνον Λογιστηρίου τοῦ Ἰδρύματος τὰ διαχειριστικὰ βιβλία, συντάσσει τοὺς ἀπολογισμοὺς, ἰσολογισμοὺς καὶ προϋπολογισμοὺς ἐγκαίρως, μεριμνᾷ διὰ εἰσηγήσεων του πρὸς τὸ Δ.Σ. γιὰ τὴν καλύτερη τοποθέτηση τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, φροντίζει γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῶν ἀπαραιτήτων μέσων γιὰ τὴν καλύτερη λειτουργία τοῦ Ἰδρύμα-

τος, καταθέτει τὰ χρήματα τοῦ Ἰδρύματος στὴν Τράπεζα, ἀναλαμβάνει χρήματα ἀπὸ τὴν Τράπεζα μὲ ἔνταλμα τοῦ Προέδρου, μετὰ τοῦ ὁποῖου προσυπογράφει τὰ ὡς ἄνω δικαιολογητικά. Ὑπογράφει τὶς ἀποδείξεις εἰσπραξῆς. Ἐνεργεῖ διαγωνισμοὺς γιὰ τὴν προμήθεια ὑλικῶν καὶ τροφίμων γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς καλύτερης ποιότητος καὶ τιμῆς, φυλάσσει μετὰ τοῦ διευθυντοῦ ἢ τοῦ ὑποδιευθυντοῦ (ἀναπληρωτοῦ διευθυντοῦ) ὅλα τὰ τριπλότυπα ἀποδείξεις πληρωμῆς καὶ εἰσπραξῆς.

2. Σὲ περίπτωση προσωρινῆς ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἀδυναμίας νὰ ἀσκήσει τὰ καθήκοντά του ὁ ὑπεύθυνος τῶν οἰκονομικῶν, ὀρίζει ὁ ἴδιος ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος γιὰ ἀναπλήρωσή του κάτω ἀπὸ τὶς ὁδηγίες του καὶ μὲ τὴ βοήθεια καὶ τοῦ ὑπεύθυνου Λογιστηρίου. Σὲ κάθε περίπτωση ἡ εὐθύνη τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισης, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένει στὸν ἴδιο τὸν Ὑπεύθυνο τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι τὴν ἀντικατάστασή του.

Ε. Ἀρμοδιότητες μελῶν.

Τὰ μέλη λαμβάνουν μέρος στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. κατόπιν προσκλήσεως ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀποφασίζουν κατὰ τὴν κρίση των ἐπὶ τῶν συζητούμενων θεμάτων γιὰ τὴν καλύτερη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος. Λαμβάνουν μέρος σὲ ἐπιτροπὲς κατὰ περίπτωση διοριζόμενες ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρο 6

Σῶμα Συνδρομητῶν

Γιὰ τὴν οἰκονομικὴ βοήθεια πρὸς τὸ Ἴδρυμα συνιστᾶται σῶμα συνδρομητῶν τοῦ Ἰδρύματος (σῶμα ἄτυπο), τοῦ ὁποῖου τὴν εὐθύνη ὡς Πρόεδρος ἀναλαμβάνει ἓνα μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὀριζόμενο ἀπὸ τὸ Δ.Σ. αὐτοῦ. Μέλη τοῦ σώματος συνδρομητῶν τοῦ Ἰδρύματος ἐγγράφονται προαιρετικὰ φιλόθωποι, εὐσεβεῖς χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι καταβάλουν μηνιαία συνδρομὴ, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας τὸ καθορίζει τὸ ἐγγραφόμενο μέλος. Σκοπὸς τοῦ σώματος εἶναι ἡ τακτικὴ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ Σῶμα διευθύνεται ἀπὸ δικό του πενταμελὲς συμβούλιο, πρόεδρος τοῦ ὁποῖου εἶναι τὸ διορισμένο ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος μέλος. Ὁ πρόεδρος τοῦ σώματος συνεργάζεται στενὰ μὲ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸ διευθυντὴ τοῦ Ἰδρύματος, τηρεῖ βιβλίον συνδρομητῶν καὶ δωρητῶν, ἐκδίδει νομίμως ἀποδείξεις εἰσπράξεως καὶ παραδίδει τὰ χρήματα στὸν Ταμῖα, ἀπὸ

τὸν ὁποῖο λαμβάνει ἀπόδειξη, δίδει λογαριασμό εἰς τὸ Δ.Σ. καὶ τὸ ἐνημερώνει συχνά.

Ἄρθρο 7
Προσωπικὸ

1. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖο βρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ὄντας ὑπόλογο σὲ αὐτό, διακρίνεται –κατ’ ἀρχὴν– σὲ ἐθελοντικὸ καὶ ἔμμισθο.

α. Στὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ συγκαταλέγονται ἄνδρες καὶ γυναῖκες, διακρινόμενοι γιὰ τὸ ἦθος, τὴν κατάρτιση καὶ τὴν ὠριμότητά τους, τὶς ἐξειδικευμένες γνώσεις, τὶς ἐμπειρίες τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ποῦ μὲ τὴ θέλησή τους καὶ ἄνευ ἀμοιβῆς παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Ἰδρυμα, πρὸς ἐκπλήρωση καὶ ἐφαρμογὴ τῆς περὶ ἀγάπης καινῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ ὑπακούει καὶ συμμορφώνεται πρὸς τὶς ὑποδείξεις τοῦ Διευθυντῆ καὶ συνεργάζεται μὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ ὑπακοῆς μὲ τὸ ἔμμισθο προσωπικὸ.

β. Τὸ ἔμμισθο προσωπικὸ προσλαμβάνεται, ἀπασχολεῖται, ἀμειβεται καὶ παύεται μὲ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. Στὸ ἄμισθο καὶ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ ἀνήκει καὶ ὁ ἱερέας-πνευματικὸς τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος διορίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, μὲ ἀποκλειστικὸ ἔργο τὴν τέλεση λατρευτικῶν πράξεων καὶ τὴν παροχὴ ἀγάπης, στοργῆς καὶ πνευματικῆς στήριξης πρὸς τοὺς τροφίμους τοὺς ὁποῖους καὶ ἐξομολογεῖ, ἐφόσον τὸ θελήσουν.

2. Τὸ προσωπικὸ ἔμμισθο καὶ ἄμισθο (ἐθελοντικὸ) διακρίνεται περαιτέρω σὲ Διοικητικὸ, Ἰατρικὸ - Νοσηλευτικὸ, Εἰδικῶν Καθηκόντων καὶ Βοηθητικὸ, καθὼς καὶ σὲ Προσωπικὸ τοῦ Τμήματος Διοίκησης τοῦ Ἰδρύματος, τοῦ Τμήματος τοῦ Γηροκομείου καὶ τοῦ Παραρτήματος τοῦ Θεραπευτηρίου Χρονίως Πασχόντων:

1. ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Α' Διοικητικὸ:

Μία (1) θέση διευθυντοῦ Π.Ε. ἢ Τ.Ε. κλάδου.

Μία (1) θέση ὑποδιευθυντοῦ Π.Ε. ἢ Τ.Ε. ἢ Υ.Ε. κλάδου.

Μία (1) θέση ὑπευθύνου λογιστηρίου Τ.Ε. κλάδου.

Μία (1) θέση γραμματέα, χειριστῆ Η/Υ Τ.Ε. ἢ Δ.Ε. κλάδου.

2. ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Α' Διοικητικὸ:

Μία (1) θέση Διευθυντοῦ, ἢ ὁποῖα δύναται νὰ καλυφθεῖ καὶ ἀπὸ τὸ Διευθυντῆ τοῦ Τμήματος Διοίκησης.

Β' Ἰατρικὸ - Νοσηλευτικὸ προσωπικὸ:

Μία (1) θέση ἱατροῦ.

Μία (1) θέση Προϊσταμένης Νοσηλεύτριας Π.Ε. ἢ Τ.Ε. κλάδου.

Δύο (2) θέσεις Νοσηλευτῶν/τριῶν ἢ βοηθῶν Τ.Ε. ἢ Δ.Ε. κλάδου.

Γ' Εἰδικὸ Προσωπικὸ:

Μία (1) θέση φυσιοθεραπευτοῦ Τ.Ε. κλάδου.

Μία (1) θέση ψυχολόγου Π.Ε. ἢ Τ.Ε. κλάδου.

Μία (1) θέση κοινωνικοῦ λειτουργοῦ.

Δ' Βοηθητικὸ Προσωπικὸ:

Μία (1) θέση μαγειροῦ.

Μία (1) θέση βοηθοῦ μαγειροῦ.

Μία (1) θέση τραπεζοκόμου Υ.Ε. κλάδου.

Τρεῖς (3) θέσεις καθαριστριῶν Υ.Ε. κλάδου.

Μία (1) θέση πλύντριας - σιδερώτριας.

Μία (1) θέση συντηρητῆ Τ.Ε. ἢ Δ.Ε. κλάδου.

Μία (1) θέση κλητῆρα ἢ θυρωροῦ Υ.Ε. κλάδου.

3. ΣΤΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ

Α' Διοικητικὸ:

Μία (1) θέση Διευθυντοῦ, ἢ ὁποῖα δύναται νὰ καλυφθεῖ καὶ ἀπὸ τὸ Διευθυντῆ τοῦ Ἰδρύματος.

Β' Ἰατρικὸ - Νοσηλευτικὸ προσωπικὸ:

Μία (1) θέση ἱατροῦ, ἢ ὁποῖα δύναται νὰ καλυφθεῖ καὶ ἀπὸ τὸν Ἰατρὸ τοῦ Γηροκομείου.

Μία (1) θέση Προϊσταμένης Νοσηλεύτριας Π.Ε. ἢ Τ.Ε. κλάδου, ἢ ὁποῖα δύναται νὰ καλυφθεῖ καὶ ἀπὸ τὴν Προϊσταμένη τοῦ Γηροκομείου.

Τρεῖς (3) θέσεις Νοσηλευτῶν/τριῶν ἢ βοηθῶν Τ.Ε. ἢ Δ.Ε. κλάδου.

Δύο (2) θέσεις καθαριστριῶν Υ.Ε. κλάδου.

Γ' Εἰδικὸ Προσωπικὸ:

Μία (1) θέση φυσιοθεραπευτοῦ Τ.Ε. κλάδου.

Μία (1) θέση εργοθεραπευτοῦ Τ.Ε. κλάδου.

Μία (1) θέση κοινωνικοῦ λειτουργοῦ.

Δ' Βοηθητικὸ Προσωπικὸ:

Μία (1) θέση μαγειροῦ.

Μία (1) θέση βοηθοῦ μαγειροῦ.

Μία (1) θέση τραπεζοκόμου Υ.Ε. κλάδου.

Δύο (2) θέσεις καθαριστριῶν Υ.Ε. κλάδου.

Μία (1) θέση πλύντριας - σιδερώτριας.

Μία (1) θέση ὁδηγοῦ Υ.Ε. κλάδου.

3. Στὸν ἐσωτερικὸ κανονισμὸ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται τὰ προσόνα, οἱ ἀρμοδιότητες καὶ

οί υποχρεώσεις τῶν ἐργαζομένων κατὰ κατηγορία καὶ εἰδικότητα, ἀναφέρονται δὲ ταῦτα, καθὼς καὶ τὸ ὥραριο ἐργασίας στὴ Σύμβαση Ἐργασίας, ἢ ὁποία συνομολογεῖται μεταξὺ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ ἐργαζομένου.

4. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καθορίζονται, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος, οἱ ὀργανικὲς θέσεις, τὸ ὕψος τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος καθὼς καὶ τὸ ὥραριο ἐργασίας. Σὲ περίπτωση δημιουργίας καὶ ἄλλης ὀργανικῆς θέσης, ἐπιπλέον τῶν προβλεπομένων στὸν παρόντα Ὄργανισμό, τὰ προσόντα, οἱ ἀρμοδιότητες, οἱ υποχρεώσεις, ὁ μισθὸς καὶ τὸ ὥραριο ἐργασίας τοῦ ἐργαζομένου καθορίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

5. Ἡ πλήρωση τῶν θέσεων θὰ γίνεταί σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς οικονομικὲς δυνατότητές του.

6. Τὸ Δ.Σ. ἀσκεῖ τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν ἐποπτεία σὲ ὅλο τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος εἴτε διὰ τοῦ Διευθυντοῦ του, εἴτε δι' ἐντεταλμένου μέλους του, κατὰ τὰ ὀριζόμενα στὸν ἐσωτερικὸ κανονισμό.

Ἄρθρο 8 Τρόφιμοι

1. Στὸ Ἴδρυμα εἰσάγονται κατόπιν αἰτήσεώς τους ἠλικιωμένοι ἐγκαταλελειμμένοι ἢ ἀπροστάτευτοι, καθὼς καὶ ἄτομα, αὐτοεξυπηρετούμενα ἢ μὴ δυνάμενα νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν, ἄρρενα ἢ θήλεα, ἀποδεδειγμένως ἀναξιοπαθοῦντα ἢ ἐγκαταλελειμμένα, ἀδιακρίτως ἡλικίας, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκη φροντίδας καὶ συμπαράστασης τὴν ὁποία ἀδυνατοῦν νὰ τοὺς τὴν προσφέρουν συγγενικά τους πρόσωπα, τῆς καταστάσεώς τους πιστοποιουμένης ὡς κατωτέρω ἀναφέρεται. Ἡ εἰσαγωγή τῶν τροφίμων γίνεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὕστερα ἀπὸ ἔγκριση τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ μὲ σχετικὴ αἰτιολογημένη εἰσήγηση τοῦ Διευθυντῆ, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει καὶ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

Εἰδικότερα, στὸ τμήμα τοῦ Γηροκομείου τοῦ Ἰδρύματος εἰσάγονται γέροντες καὶ τῶν δύο φύλων, ἡλικίας ἐξήντα (60) ἐτῶν καὶ ἄνω, ἐγκαταλελειμμένοι ἢ ἀπροστάτευτοι, αὐτοεξυπηρετούμενοι ἢ μὴ, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν πάσχουν ἀπὸ ἀνίατο ἢ μεταδοτικὸ νόσημα ἢ ἀπὸ ψυχικὲς παθήσεις.

2. Δικαιολογητικά εἰσαγωγῆς εἶναι:

α) Αἴτηση εἰσαγωγῆς ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἐνδιαφερόμενο ἢ σὲ περίπτωση ἀδυναμίας του, ἢ ὁποία θὰ πιστοποιεῖται ἰατρικά, ἀπὸ τὸν πλησιέστερο συγγενὴ αὐτοῦ ἢ σὲ περίπτωση μὴ ὑπάρξεως αὐτοῦ ἀπὸ κοινωκὴ λειτουργὸ τῆς Κοινωνικῆς Πρόνοιας.

β) Συγκατάθεση ἑνὸς ἐκ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ αἰτούντος μὲ ὑπεύθυνη δήλωση τοῦ ν. 1599/1986, ὅπως ἰσχύει κάθε φορά.

γ) Πιστοποιητικὸ ὑγείας ἀπὸ δημόσιο νοσοκομεῖο ὅτι δὲν πάσχει ἀπὸ μολυσματικὸ μεταδοτικὸ νόσημα.

δ) Πιστοποιητικὸ γεννήσεως ἢ ἐπικυρωμένη φωτοτυπία τῆς ταυτότητάς του.

ε) Συστατικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας τοῦ αἰτούντος.

στ) Σύντομο βιογραφικὸ σημείωμα τῆς οικογενειακῆς κατάστασης τοῦ ἐνδιαφερομένου καθὼς καὶ τῆς οικονομικῆς του κατάστασης μὲ ὑπεύθυνη δήλωση καὶ ἀντίγραφο τῶν φορολογικῶν δηλώσεων τῶν τελευταίων τριῶν ἐτῶν.

ζ) Ἰατρικὸ ἱστορικὸ ἀπὸ τὸν προσωπικὸ ἰατρὸ τοῦ αἰτούντος, στὸ ὁποῖο θὰ παρέχονται πληροφορίες γιὰ τὴν κατάσταση τῆς ὑγείας του, τῶν φαρμάκων ποὺ λαμβάνει καὶ ὅποιες ἄλλες ἀπαραίτητες, κατὰ τὴν κρίση του, πληροφορίες.

η) Ὑπεύθυνη δήλωση περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς συνεισφορᾶς ποσοστοῦ τῆς συντάξεώς του ἢ μέρους τῶν εἰσοδημάτων του ἢ ἀκινήτου περιουσίας του στὸ Ἴδρυμα, στὴν περίπτωση ποὺ ὁ τρόφιμος ἔχει τὴ δυνατότητα αὐτῆ. Τὸ ποσοδὸ τῆς συνεισφορᾶς καθορίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. μαζί μὲ τὴν ἔγκριση τῆς αἰτήσεως καὶ ἀφοῦ συνεκτιμηθοῦν ὅλα τὰ προσωπικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνδιαφερομένου.

3. Στὸ παράρτημα τοῦ Γηροκομείου, στὸ Θεραπευτήριο χρονίως πασχόντων, εἰσάγονται ἀσθενεῖς ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἡλικίας ἀπὸ δεκαοκτῶ (18) ἐτῶν καὶ ἄνω, χρόνια πάσχοντες. Δικαιολογητικά εἰσαγωγῆς εἶναι ὅλα τὰ προαναφερόμενα στὴν παράγραφο 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐπιπλέον, στὸ ἰατρικὸ πιστοποιητικὸ δέον νὰ ἀναγράφεται ἢ αἰτία τοῦ χρονίου νοσήματος καὶ ἡ ἀναγκαιότητα τῆς ἰδρυματικῆς περίθαλψης τοῦ ἀσθενοῦς σὲ ἀνάλογο Ἴδρυμα, ὅτι δὲν πάσχει ἀπὸ μολυσματικὴ μεταδοτικὸ νόσο ἢ ἄλλο νόσημα ποὺ χρήζει εἰδικῆς νοσηλείας καθὼς καὶ ὅτι δὲν πάσχει ἀπὸ ψυχοκινητικὲς διεγέρσεις, καθιστάμενος ἀνήσυχος καὶ ἀκατάλληλος γιὰ συμβίωση.

Ὅλα τὰ προαναφερθέντα ἔγγραφα φυλάσσονται ἀπόρρητα στὸ φάκελο τοῦ τροφίμου, μὲ ἀπόλυτη εὐθύ-

νη τοῦ Διευθυντοῦ καὶ χρησιμοποιοῦνται αὐστηρὰ γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρο 9

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις πρὸς τὸ γηροκομεῖο ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο, ἀπὸ Ἐκκλησιαστικά ἢ ἄλλα νομικά ἢ φυσικά πρόσωπα, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση,

β) κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου Χαλκίδος καὶ πᾶν ἀφιέρωμα ὑπὲρ αὐτοῦ,

γ) εἰσφορὲς Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν,

δ) δωρεές χρημάτων ὑπὲρ τοῦ γηροκομείου ὑπὸ ἰδιωτῶν,

ε) ἀπὸ ἐράνουσ διενεργούμενους κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. ὑπὲρ τοῦ γηροκομείου,

στ) ἐκ τῶν τακτικῶν συνδρομῶν τοῦ σώματος συνδρομητῶν,

ζ) ἐκ τοῦ ποσοστοῦ συνεισφορᾶς τῶν τροφίμων ἢ καὶ τῶν εἰσφορῶν καὶ προσφορῶν αὐτῶν,

η) κάθε ἄλλη πρόσοδος, σύμφωνη μὲ τὸ Ὅρθόδοξο Χριστιανικὸ πνεῦμα, ποῦ προέρχεται ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καὶ κάθε νόμιμη πηγὴ ποῦ δὲν κατονομάζεται ρητὰ στὸν παρόντα Ὄργανισμό.

Ἄρθρο 10

Διάθεση τῶν πόρων

Οἱ πόροι διατίθενται γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, τὴν κάλυψη τῶν πάσης φύσεως ἐξόδων του καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ μισθοδοτούμενου προσωπικοῦ, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρο 11

Προϋπολογισμὸς

1. Τὸ οικονομικὸ ἔτος ἄρχεται τὴν 1η Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς ψηφίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τὸ ἀργότερο ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου καὶ ἀμέσως κατόπιν υποβάλλεται πρὸς ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

3. Μεταγενέστερες τροποποιήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπονται, πρέπει ὅμως νὰ τηρηθεῖ ἡ διαδικασία τῆς προηγούμενης παραγράφου.

Ἄρθρο 12

Ἀπολογισμὸς

1. Μέσα στὸ δεῦτερο δεκαπενθήμερο τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου συντάσσεται ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προηγούμενου οικονομικοῦ ἔτους, ὁ ὁποῖος υποβάλλεται ἀπὸ τὸν Ὑπεύθυνο τῶν Οἰκονομικῶν τὸ πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου στὸ Δ.Σ. γιὰ ἔγκριση.

2. Ὁ Ἀπολογισμὸς ἀναγράφει σὲ ἰδιαίτερη στήλη:

α) Τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα καὶ ἐξοδα,

β) Τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ ἐξοδα,

γ) Τὶς διαφορὲς μεταξύ τους,

δ) Τὸ ταμειακὸ ὑπόλοιπο, τὸ ὁποῖο προκύπτει.

3. Μὲ τὸν ἀπολογισμὸ συντάσσεται γενικὸς ἰσολογισμὸς, στὸν ὁποῖο ἀναγράφονται ἀναλογικὰ τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν κατὰ τὴν 31η Δεκεμβρίου.

4. Ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς υποβάλλονται ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο πρὸς ἔγκριση.

Ἄρθρο 13

Τηρούμενα βιβλία

Στὸ ἴδρυμα τηροῦνται τὰ κάτωθι βιβλία καὶ φάκελλοι:

1. Πρωτόκολλο εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

2. Βιβλίον πρακτικῶν Δ.Σ.

3. Βιβλίον εἰδῶν καὶ ὑλικῶν (ἢ ἀποθήκης).

4. Μητρώο περιθαλπομένων (βιογραφικὸ, ἱστορικὸ ὑγείας, περιουσιακὰ στοιχεῖα, οἰκογενειακὴ κατάσταση, κληρονόμοι, διαθήκες, διευθύνσεις συγγενῶν, ταμεῖο ἀσφάλισης, σύνταξη, βιβλιᾶριο ἀσθενείας, τραπέ-

ζης, κλειδιά, πληρεξούσια, δικηγόροι. (Τὰ ὡς ἄνω φυλάσσονται ἀπόρρητα στὸν προσωπικὸ φάκελο ἐνὸς ἐκάστου καὶ προορίζονται αὐστηρὰ καὶ μόνο γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴν ἐπίτευξη τῆς ἀποστολῆς του).

5. Μητρῶο προσωπικοῦ τηρούμενο κατὰ κατηγορία προσωπικοῦ μὲ κάθε στοιχεῖο καὶ μεταβολή.

6. Βιβλίον εἰσφορῶν στὸ Ἰδρυμα κατὰ μῆνα ἢ ἕκτακτα.

7. Βιβλίον συνδρομητῶν.

8. Βιβλίον ταμείου.

9. Βιβλίον κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας.

10. Τριπλότυπα γραμμάτια εἰσπραξῆς.

11. Τριπλότυπα ἐντάλματα πληρωμῆς.

12. Τριπλότυπες ἀποδείξεις εἰσπραξῆς (συνδρομῶν - δωρεῶν).

13. Τριπλότυπες ἀποδείξεις πληρωμῆς.

14. Βιβλίον μισθοδοσίας προσωπικοῦ.

15. Βιβλίον ἐξόδων περιθαλπομένων.

16. Βιβλίον ἀδειῶν προσωπικοῦ.

Κατὰ τὴν κρίση τοῦ Δ.Σ. μερικὰ ἀπὸ τὰ βιβλία αὐτὰ μποροῦν νὰ παραλείπονται καὶ ἄλλα νὰ προστίθενται.

ἄρθρο 14

Εὐεργέτες

1. Μεγάλοι εὐεργέτες καὶ δωρητὲς εἶναι ὅσοι μέχρι τῶρα ἔχουν χαρακτηρισθεῖ ἔτσι καὶ ὅσοι χαρακτηρισθῶν μὲ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖο καθορίζει τὸ ὕψος τῆς δωρεᾶς καὶ τὸ ἀναπροσαρμόζει ὅποτε τὸ κρίνει ἀπαραίτητο, προκειμένου νὰ καταταχθῶν οἱ προσφέροντες στὶς προαναφερόμενες κατηγορίες (Μεγάλοι εὐεργέτες - εὐεργέτες - δωρητὲς). Δωρητὲς ἢ εὐεργέτες μποροῦν νὰ ἀνακηρύσσονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. καὶ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἰσφέρουν στὸ Ἰδρυμα ἄλλες ἐξαιρετικὲς ὑπηρεσίες.

2. Ἡ ἀπόφαση χαρακτηρισμοῦ, καταγράφεται στὸ εἰδικὸ βιβλίον πρακτικῶν καὶ ἐπιδίδεται στὸν ἐνδιαφερόμενο σὲ ἔπαινο καὶ ἀνάμνηση. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν μνημονεύονται σὲ δίπτυχο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

3. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. ὀρίζεται μία ἡμέρα ἐτησίως κατὰ τὴν ὁποία τελεῖται καὶ μνημόσυνο τῶν εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρο 15

Σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει σφραγίδα κυκλική, μὲ δύο ὁμόκεντρος κύκλους, στὸ μεσοδιάστημα τῶν ὁποίων ἀναγράφεται ἡ φράση: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ Ι.Μ. ΧΑΛΚΙΔΟΣ “Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ”». Στὸ κέντρο ἀπεικονίζεται ἡ μορφή τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου.

ἄρθρο 16

Ἡ 27η Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἡμέρα ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, κατὰ τὴν ὁποία πανηγυρίζει καὶ ὁ Ἰδρυματικὸς Ἱερὸς Ναός, θεσπίζεται ὡς ἐπίσημη ἑορτὴ τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρο 17

Τροποποίηση τοῦ Ὄργανισμοῦ

Ὁ παρῶν Ὄργανισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Διарκή Ἱερὰ Σύνοδο κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, ποῦ λαμβάνεται σὲ ἀπαρτία καὶ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Δημοσιεύεται δὲ ὅπως καὶ ὁ παρῶν Ὄργανισμὸς.

ἄρθρο 18

Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ παρὸν Ἰδρυμα καταργεῖται ὑπὸ τῆς Διарκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ὕστερα ἀπὸ ὁμόφωνη ἀπόφαση καὶ παρουσία ὅλων τῶν Μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γηροκομείου καὶ ἐγκριση τοῦ Μητροπολίτου, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του ἢ καταστεῖ ἀδύνατη ἡ λειτουργία του.

Ἡ περιουσία αὐτοῦ, πλὴν τοῦ ἀκινήτου καὶ τοῦ οἰκοπέδου αὐτοῦ (δωρηθέντος τὸ 1971 ἀπὸ τὴν Φιλόπτωχο Πανευβοικὴ Ἀδελφότητα), περιέρχεται αὐτοδίκαια στὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, δυνάμενο νὰ διαθέσει αὐτὴ δι' οἰονδῆποτε παρεμφερῆ σκοπὸν.

Ἄρθρο 19
Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς

Μὲ ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ ποὺ καταρτίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. δύναται νὰ καθορισθοῦν λεπτομερῶς τὰ σχετικὰ μετὰ τὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ εἰδικότερα ὅσα ἀφοροῦν τὰ προσόντα, τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ, τὸν πειθαρχικὸ ἔλεγχο, τὸν ἔλεγχο τῶν δαπανῶν καὶ τὴν ἐν γένει διαχείριση τοῦ χρηματικοῦ, τὸν καθορισμὸ ὁρίου ἡλικίας καὶ καταστάσεως ὑγείας τῶν εἰσαγομένων, τὴν ἰατρικὴ παρακολούθησι καὶ περίθαλψι τῶν εἰσαγομένων, τὸν καθορισμὸ τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων τῶν εἰσαγομένων καὶ τοῦ προσωπικοῦ, τὴ διαδικασία βεβαίωσι καὶ ἐπιβολῆς τῶν ἀναγκαίων κυρώσεων καὶ ὅ,τι ἄλλο κριθεῖ ἀπαραίτητο κατὰ τὴ λειτουργία του.

Ἄρθρο 20
Μὴ προβλεπόμενα

Πᾶν θέμα μὴ προβλεπόμενο ὑπὸ τοῦ παρόντος Ὄργανισμοῦ ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρο 21
Ἴσχυς

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Ὄργανισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρο 22

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Ὄργανισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι 13 Μαρτίου 2005
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

Προκηρύξεις**Ἱερῶν Μητροπόλεων:**

Χαλκίδος
Νικοπόλεως
καὶ Πρεβέζης
Παραμυθίας, Φιλιατῶν
Γηρομερίου καὶ Πάργας
Μονεμβασίας
καὶ Σπάρτης
Κερκύρας, Παξῶν
καὶ Διαποντίων Νήσων
Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας
Μυτιλήνης
Ἄρτης
Θηβῶν καὶ Λεβαδειάς
Ζακύνθου

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις:

α) τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἐνοριῶν:

Ἄγ. Τριάδος Πούρνου,
 Ἄγ. Γεωργίου Βούνων,
 Ἄγ. Δημητρίου Κούτορλο
 Τιμίου Προδρόμου Γαλατσῶνας,
 Ἄγ. Παρασκευῆς Καστανιωτίσσης,
 Ἄγ. Θεοδώρων Πευκίου,
 γ' Ἐφημ. Θέσις Ἄγ. 12 Ἀποστόλων Ν. Ἀρτάκης,
 Εὐβοέων Ἀγίων Χαλκίδος,
 Ἄγ. Παρασκευῆς Σέττας,
 Ζωοδόχου Πηγῆς Τσοῦκας,
 Ἄγ. Ἰωάννου Κοτσικιάς,
 Προφ. Ἡλιοῦ Κοτσικίων,
 Ἄγ. Τριάδος Στροπώνων,
 β' Ἐφημ. Θέσις Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἰστιάας,
 Ἄγ. Παρασκευῆς Ἀλοννήσου,
 Ἄγ. Ἀναργύρων Χρόνιας,
 Ἄγ. Παντελεήμονος Καμματριάδων,
 Ἄγ. Γεωργίου Ἰστιάας,
 Εὐαγ. τῆς Θεοτόκου Καστέλλας καὶ
 Ἄγ. Βαρβάρας Χαλκίδος,

β) Διακόνων τῶν Ἐνοριῶν:

Ἄγ. Ταξιαρχῶν Χαλκίδος,
 Ἄγ. Νικολάου Χαλκίδος καὶ
 Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ψαχνῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 12ῃ Μαΐου 2005

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Κοιμ. Θεοτόκου Ἀκροποταμιάς Ἄρτης,
Ἁγίου Γεωργίου Κορυφούλας Πρεβέζης,
Ἁγίου Γεωργίου Κωστακίων Ἄρτης,
Ἁγ. Νικολάου Ν. Σινώπης Πρεβέζης καὶ
Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Χανόπουλου Ἄρτης,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ
νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσι-
εύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν
θέσεων.

Ἐν Πρεβέζῃ τῇ 16ῃ Μαΐου 2005

† Ὁ Νικοπόλεως ΜΕΛΕΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν Γηρομερίου καὶ Πάργας

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐπιλογὴν πλή-
ρωσιν μιᾶς (1) θέσεως Ἐκκλησιαστικοῦ Ὑπαλλήλου κλά-
δου ΠΕ Διοικητικοῦ Οἰκονομικοῦ (μηχανικοῦ Η/Υ) τῆς
Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γη-
ρομερίου καὶ Πάργας, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ.
ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/16/5857 π.ἔ./28-1-2003 Π.Υ.Σ., κα-
λοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα
προσόντα, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δη-
μοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗ-
ΣΙΑ» ὑποβάλουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς
τὰ ἐν Παραμυθία Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλε-
ως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Παραμυθία τῇ 18ῃ Μαΐου 2005

† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν,
Γηρομερίου καὶ Πάργας ΤΙΤΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ.
2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ'
ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν
Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πλη-
ρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερί-
ου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Τριῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐνορίας Χάρακος,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανο-
νικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς

δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαι-
τούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω
κενῆς θέσεως.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 24ῃ Μαΐου 2005

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 817/1978 καὶ
τοῦ Προεδρικοῦ Δ/τος 582/1980, καὶ προκειμένου νὰ
προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυ-
κος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει, καλοῦμεν τοὺς
βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα τυπικά καὶ
οὐσιαστικά προσόντα ὅπως, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν
«ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα «ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑπο-
βάλλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν
διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κερκύρα τῇ 25ῃ Μαΐου 2005

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ.
2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ'
ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν
Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πλη-
ρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημε-
ρίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Κωνσταντίνου Βαρείας,

Ἁγίας Παρασκευῆς Μουσούρων καὶ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πλατανιά,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ
νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσι-
εύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν
θέσεων.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 1ῃ Ἰουνίου 2005

† Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ
Τοποτηρητῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἱερὰ Μητρόπολις Μυτιλήνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 817/1978 καὶ τοῦ Προεδρικοῦ Δ/τος 582/1980, καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα ὅπως, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 2ᾳ Ἰουνίου 2005

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις ἾΑρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων

Πέτρου καὶ Παύλου Κομμένου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν ἾΑρτῃ τῇ 3ῃ Ἰουνίου 2005

† Ὁ ἾΑρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Γεωργίου Λεβαδείας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Λεβαδεῖα τῇ 6ῃ Ἰουνίου 2005

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζακύνθου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Λαζάρου πόλεως Ζακύνθου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 6ῃ Ἰουνίου 2005

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ραδιοφωνικός Σταθμός της Έκκλησίας της Ελλάδος 89,5 FM
Συχνότητες ανάμετάδοσης

Ί. Αρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν	89,5	Ί. Μ. Λήμνου	93,3
Ί. Μ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας	89,5	Ί. Μ. Μαντινείας	94,6
Ί. Μ. Ἀλεξανδρουπόλεως	91,5		& 105,3
Ί. Μ. Ἀργολίδος	105,2	Ί. Μ. Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς	95,8
Ί. Μ. Ἄρτης	106,8	Ί. Μ. Μεσσηνίας	86,6
Ί. Μ. Βεροίας καὶ Ναούσης	90,2	Ί. Μ. Μηθύμνης	105,4
Ί. Μ. Γόρτυνος	98,2	Ί. Μ. Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης	88,8
Ί. Μ. Γουμένισσης	88,8		& 89,1
Ί. Μ. Γρεβενῶν	89,6	Ί. Μ. Μυτιλήνης	105,4
Ί. Μ. Δημητριάδος	104		& 89,4
Ί. Μ. Διδυμοτείχου	98,1	Ί. Μ. Ξάνθης	93,8
	& 90,8	Ί. Μ. Παραμυθίας	105,1
Ί. Μ. Δράμας	98,3		& 105,9
Ί. Μ. Δρυϊνουπόλεως	89,9	Ί. Μ. Παροναξίας	98,5
	& 104,5	Ί. Μ. Πατρῶν	88,4
Ί. Μ. Ἠλείας	107,9	Ί. Μ. Σάμου	95
Ί. Μ. Θήρας	89	Ί. Μ. Σερρῶν	99,2
	& 89,9	Ί. Μ. Σιδηροκάστρου	92,5
	& 104,5	Ί. Μ. Σισανίου	103
Ί. Μ. Ἱερισσοῦ	103,5	Ί. Μ. Σύρου	95,4
Ί. Μ. Καλαβρύτων	102,3	Ί. Μ. Τρίκκης	102
Ί. Μ. Κασσανδρείας	93,7	Ί. Μ. Ὑδρας	89,5
Ί. Μ. Καστορίας	94,2	Ί. Μ. Φθιώτιδος	89,4
Ί. Μ. Κερκύρας	91,1		& 89,7
Ί. Μ. Κεφαλληνίας	106,3	Ί. Μ. Φιλίππων (Καβάλα)	107
Ί. Μ. Κορίνθου	92,5	Ί. Μ. Φλωρίνης	98,3
Ί. Μ. Κυθήρων	88,8		& 98,8
Ί. Μ. Λαγκαδᾶ	106,8		& 94,5
Ί. Μ. Λαρίσης	96,3	Ί. Μ. Χαλκίδος	97,7
Ί. Μ. Λευκάδος	107,8	Ί. Μ. Χίου	93,1